

ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

ការរៀបចំបរិស្ថានសិក្សាតាមរយៈការលេង សម្រាប់កុមារតូច

ការរៀនតាមរយៈការលេង និងបរិស្ថានសំដៅ
លើការអប់រំដើម្បីអភិវឌ្ឍបំណិនផ្សេងៗរបស់
កុមារ តាមរយៈបទពិសោធន៍ និងការលេង
ជាមួយបរិស្ថានមនុស្ស ធម្មជាតិ និងសង្គម-
វប្បធម៌ដោយខ្លួនឯង។

ទម្លាប់រស់នៅល្អ មិត្តភាពបររ អនាគតរុងរឿង

នាយកដ្ឋានអប់រំកុមារតូច អង្គការសន្តិស័ក្រមិត្ត (SVA)

Scanned with
MOBILE SCANNER

ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

ការរៀបចំបរិស្ថានសិក្សាតាមរយៈការលេង សម្រាប់កុមារតូច

នាយកដ្ឋានអប់រំកុមារតូច អង្គការសន្តិស័យស្រី (SVA)
ឆ្នាំ២០២៤

Scanned with
MOBILE SCANNER

បុព្វកថា

ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡាបានអភិវឌ្ឍកម្មវិធីសិក្សាលម្អិតសម្រាប់មន្ត្រីយុវសិក្សាក្នុងគោលបំណងលើកកម្ពស់ការអភិវឌ្ឍកុមារតូចពេញលេញ និងគ្រប់ជ្រុងជ្រោយ កែលម្អលទ្ធផលសិក្សាពេញមួយជីវិតរបស់កុមារកម្ពុជាឱ្យពួកគេក្លាយជាមនុស្សពេញវ័យប្រកបដោយគុណសម្បទាពលរដ្ឋសកល និងដើម្បីកសាងសង្គមកម្ពុជាមានភាពចម្រើនរុងរឿង និងសុខសន្តិភាព។

ការអភិវឌ្ឍកុមារតូច គឺជាអន្តរកម្មជាមួយកុមារទៅនឹងបរិស្ថាន វត្ថុ មនុស្ស ធម្មជាតិ និងបាតុភូត ដែលនៅជុំវិញ។ ក្នុងដំណាក់កាលនេះ កុមារតូចចាប់ផ្តើមចេះសង្កេត បទពិសោធន៍ មានទម្លាប់ល្អ កត់សម្គាល់ព្រឹត្តិការណ៍ជំរុញច្រានសន្ធឹកសន្ធាប់នៅក្នុងបរិស្ថានតាមរយៈសកម្មភាពការលេងបែបធម្មជាតិ ឬសម្ភារៈផ្សេងៗ។

ដើម្បីឱ្យកុមារមានការអភិវឌ្ឍប្រកបដោយភាពឆ្លើយតប សាលាមន្ត្រីយុវសិក្សា និងគ្រូបង្រៀនចាំបាច់ត្រូវមានសមត្ថភាពសម្បូរបែបក្នុងការដឹកនាំ និងផ្តល់ឱកាសឱ្យកុមារបានអនុវត្តសកម្មភាពលេងជាមួយសម្ភារៈល្បែងសិក្សា ក្នុងបរិស្ថានស្អាត បៃតង សុវត្ថិភាព ជាសុភាព និងមេត្រីភាពស្របតាមទ្រឹស្តី -រៀនតាមរយៈការលេង និងបរិស្ថាន-និង-ការលេងគឺជាការរៀនរបស់កុមារតូច-។

ផ្អែកលើមូលដ្ឋាននេះ ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា បានរៀបចំឯកសារគន្លឹះជាជំនួយផ្នែកវិធីសាស្ត្រសម្រាប់គ្រូបង្រៀនមន្ត្រីយុវសិក្សាក្នុងការផលិត និងប្តូរប្រឌិតតាមទម្រង់ប្រភេទសម្ភារៈល្បែងសិក្សា និងដំណើរការរៀបចំបរិស្ថានសិក្សា ជាពិសេសវិធីសាស្ត្រអនុវត្តសកម្មភាពនៃការនិទានរឿង ក្នុងគោលដៅអភិវឌ្ឍន៍បំណិនពុទ្ធិ និងបំណិនមិនមែនពុទ្ធិរបស់កុមារតូច ឱ្យកាន់តែប្រសើរឡើង តាមលក្ខណៈវិទ្យាសាស្ត្រ។

ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា មានសុទិដ្ឋិនិយមថា គ្រប់អង្គភាពថ្នាក់ជាតិ ថ្នាក់ក្រោមជាតិ ដៃគូអភិវឌ្ឍ និងគ្រប់ភាគីពាក់ព័ន្ធទាំងអស់ ព្រមទាំងគ្រូបង្រៀនមន្ត្រីយុវសិក្សា នឹងចូលរួមសហការនិងគាំទ្រដល់ការអនុវត្តឯកសារនេះឱ្យមានប្រសិទ្ធភាពខ្ពស់ ដើម្បីជាឧត្តមប្រយោជន៍សម្រាប់កុមារតូចនៅកម្ពុជា ។

សូមថ្លែងអំណរគុណយ៉ាងជ្រាលជ្រៅបំផុតចំពោះ លោកជំទាវ **គឹម សេដ្ឋានី** រដ្ឋលេខាធិការប្រចាំការក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា ជាប្រធានគណៈកម្មការគ្រប់គ្រងនិងរៀបចំចងក្រងឯកសារ ទីភ្នាក់ងារសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិជប៉ុន(JICA) អង្គការសន្តិសុខគ្រូបង្រៀន(SVA) ជាពិសេសសាជីវកម្មសុខុមាលភាព ចិនវ៉ិយ៉ូ កូសេកែ(TKK) ប្រទេសជប៉ុន មន្ត្រីជំនាញនាយកដ្ឋានអប់រំកុមារតូច ព្រមទាំងអ្នកពាក់ព័ន្ធទាំងអស់ ដែលបានចូលរួម និងដើរតួនាទីស្នូលក្នុងការសម្របសម្រួល ដឹកនាំរៀបចំតាក់តែងឯកសារសម្រាប់ការអប់រំកុមារតូចនេះ ឱ្យសម្រេចជាផ្លូវការឡើងនាខណៈនេះ។

ថ្ងៃព្រហស្បតិ៍ ១២ ខែ មេសា ឆ្នាំ២០២៣ ឆ្នាំថោះ បញ្ចស័ក ព.ស. ២៥៦៧
រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ២៤ ខែ ឧសភា ឆ្នាំ២០២៣
ឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រី
រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា

Scanned with MOBILE SCANNER
បណ្ឌិតសភាចារ្យ ហង់ ជួន ណារ៉ុន

គណៈកម្មការគ្រប់គ្រង

លោកជំទាវ **គឹម សេដ្ឋានី**
 ឯកឧត្តម **ឡាន ឆន្ទឡា**
 ឯកឧត្តម **ឈួន ម៉ីនឈឿន**
 លោក **តាកាស៊ី កាសេ**

លោកជំទាវ **យុន ចេនា**
 ឯកឧត្តម **ប្រាក់ កុសល**
 លោក **យិន ធី**
 លោកស្រី **អេយ៉ាណា គិគុជី**

ឯកឧត្តម **ពុត សាមិត្ត**
 លោកស្រី **ផ្លូវ មុនីកុសល**
 លោក **យី សុខគី**

គណៈកម្មការនិពន្ធ

លោក **ប៉ាត់ គឹមនីល**
 លោកស្រី **រ៉េត ម៉ារីន**
 លោកស្រី **សំនី លីពី**
 លោកស្រី **សុខ អេង**
 លោកស្រី **ជា ជូរ៉ាតី**
 លោកស្រី **ហួន សុផារ៉េត**
 កញ្ញា **ធីន ធីន**

លោក **ឆន ឈាន**
 លោកស្រី **ម៉ៅ ណាវី**
 លោក **សេង រ៉ាស៊ីន**
 លោកស្រី **សំ សិរិនិមល់**
 លោកស្រី **នៃ ស្រីមុំ**
 លោក **ស៊ីម ហឿន**

លោកស្រី **ជុំយ គឹមច័ន្ទជាតិ**
 លោកស្រី **ហេង ចាន់ណា**
 លោក **ហ៊ុម កក្កដា**
 លោក **សៀង គឹមឈឿន**
 លោក **គុន ម៉ុងក្រាត់**
 កញ្ញា **យ៉ា ហ្វារីណា**

ទីប្រឹក្សាបច្ចេកទេស

សាជីវកម្មសុខុមាលភាពសង្គម ជិនវ័យ កូសេកៃ (TKK)

ក្រុមការងារសម្របសម្រួល

លោកស្រី **អេយ៉ាណា គិគុជី**

លោក **យន់ ចាន់នា**

លោកស្រី **អ៊ុំស៊ីសុកា សាគី**

គណៈកម្មការពិនិត្យ

ឯកឧត្តម **ឈួន ម៉ីនឈឿន**

លោក **យិន ធី**

លោក **យី សុខគី**

លោក **ប៉ាត់ គឹមនីល**

គាំទ្រដោយ

ទីភ្នាក់ងារសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិជប៉ុន (JICA)

អារម្ភកថា

ឯកសារស្តីពីការរៀបចំបរិស្ថានថ្នាក់រៀនមត្តេយ្យសិក្សាបង្កើតឡើងក្នុងគោលបំណងជួយដល់ការបង្រៀន និងរៀននៅមត្តេយ្យសិក្សាឱ្យកាន់តែមានប្រសិទ្ធភាព និងគុណភាព ស្របតាមទ្រឹស្តី-រៀនតាមរយៈការលេង និងបរិស្ថាន- ក្នុងគោលបំណងដើម្បីជំរុញដល់ការអភិវឌ្ឍរបស់កុមារតូចៗ

ឯកសារនេះបានចងក្រងឡើងចូលរួមចំណែកដល់ការអនុវត្តកម្មវិធីសិក្សាផ្ទះរបស់ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា និងឯកសារ និងស្តង់ដារនៃការរៀបចំថ្នាក់រៀនរបស់មត្តេយ្យសិក្សាផ្ទះ។ លើសពីនេះ គណៈកម្មការនិពន្ធក៏បានទទួលបានធាតុចូលពីពិសោធន៍ជាក់ស្តែង និងប្រឹក្សាបច្ចេកទេសពីគ្រូមត្តេយ្យសិក្សានៅសាជីវកម្មសុខុមាលភាពសង្គម ជិនវ័យកូសេកៃ ខេត្តស្ទឹងត្រែង ប្រទេសជប៉ុន ដែលធ្វើឱ្យឯកសារនេះកាន់តែមានខ្លឹមសារសាកល សមស្របតាមបរិបទពិភពលោក។ ការរៀបចំបរិស្ថានឱ្យបានល្អតាមការណែនាំជារឿងសំខាន់មួយ តែអ្វីដែលគ្រូមត្តេយ្យសិក្សាត្រូវពិចារណាគឺតើបរិស្ថាននោះអាចយកទៅប្រើប្រាស់ឱ្យទូលំទូលាយក្នុងសកម្មភាពលេងរបស់កុមារដើម្បីឆ្លើយទៅនឹងតម្រូវការសិក្សា វត្ថុបំណង និងចំណាប់អារម្មណ៍របស់កុមារ។ នៅក្នុងសៀវភៅនេះ យើងបានផ្តល់នូវគន្លឹះក្នុងការរៀបចំបរិស្ថានតាមជ្រុងផ្សេងៗ ពិសេសគឺមានផ្តល់ឧទាហរណ៍ដែលគ្រូមត្តេយ្យសិក្សាបានយកការរៀបចំបរិស្ថាននេះទៅប្រើប្រាស់ក្នុងសកម្មភាពបង្រៀន និងរៀននៅក្នុងមត្តេយ្យសិក្សា។

គណៈកម្មការយើងខ្ញុំសង្ឃឹមយ៉ាងមុតមាំថា ឯកសារនេះនឹងក្លាយជាឯកសារជំនួយស្មារតីដល់លោកគ្រូ អ្នកគ្រូ និងអ្នកពាក់ព័ន្ធទាំងអស់យកទៅប្រើប្រាស់ ក្នុងការបណ្តុះបណ្តាលធនធានមនុស្ស ដើម្បីអភិវឌ្ឍន៍ប្រទេសកម្ពុជាប្រកបដោយចីរភាព។

យើងខ្ញុំរង់ចាំទទួលនូវរាល់មតិស្តាប់នា ផ្តល់ជាគំនិតយោបល់ ក្នុងការចូលរួមចំណែកកែលម្អ ដើម្បីឱ្យឯកសារនេះកាន់តែមានខ្លឹមសារល្អប្រសើរ។

គណៈកម្មការនិពន្ធ និងរៀបរៀង

មាតិកា

សេចក្តីផ្តើម	១
ជំពូកទី១ ការរៀបចំបរិស្ថានសិក្សាតាមរយៈការលេង	២
១. បរិស្ថានសិក្សាសម្រាប់កុមារតូច	៥
២. ការរៀបចំបរិស្ថានសិក្សា និងការអភិវឌ្ឍរបស់កុមារតូច	៦
៣. ប្រសិទ្ធភាពនៃការរៀបចំបរិស្ថានសិក្សា	៧
៤. គន្លឹះសម្រាប់ការរៀបចំបរិស្ថានសិក្សា	១១
៥. តួនាទី និងការពិចារណារបស់គ្រូបង្រៀន	១២
ជំពូកទី២ ការរៀបចំបរិស្ថានក្នុងថ្នាក់រៀន	១៤
១. ការរៀបចំរដ្ឋបាលថ្នាក់រៀន	១៦
១.១ តារាងទាំង៧	១៦
១.២ សៀវភៅរដ្ឋបាល	១៨
១.៣ បញ្ជីបញ្ជូនឈ្មោះកុមារឡើងថ្នាក់	១៩
១.៤ ក្តារខៀនព័ត៌មាន	២០
២. ការរៀបចំសកម្មភាពប្រចាំថ្ងៃ	២៤
២.១ តារាង	២៤
២.២ ធ្វើដាក់សៀវភៅដើមរបស់កុមារ	៣២
២.៣ កន្លែងដាក់សម្ភារៈ និងសម្លៀកបំពាក់របស់កុមារ	៣៤
២.៤ កន្លែងធ្វើសកម្មភាពផ្សេងៗក្នុងថ្នាក់រៀន	៣៦
៣. ការរៀបចំជ្រុងថ្នាក់	៤០
៣.១ ជ្រុងវិទ្យាសាស្ត្រ	៤០
៣.២ ជ្រុងអនាម័យ	៥០
៣.៣ ជ្រុងសិល្បៈ	៥២
៣.៤ ជ្រុងល្បែង	៥៨
៣.៥ ជ្រុងសិក្សា	៦៤
ជំពូកទី៣ ការរៀបចំបរិស្ថានក្រៅថ្នាក់រៀន	៧៦
១. ប្រសិទ្ធភាពការអភិវឌ្ឍរបស់កុមារ	៧៨
២. ល្បែងក្រៅថ្នាក់	៧៩
៣. សួនដីចម្រុះ	៨៨
៤. ទីកន្លែងធ្វើសកម្មភាពផ្សេងៗនៅក្រៅថ្នាក់	៩៦
៥. កន្លែងទុកដាក់សំរាម	១០២
៦. កន្លែងលាងដៃ	១០៣
៧. បង្គន់អនាម័យ	១០៤
ឧបសម្ព័ន្ធ	១០៦
I. ឧទាហរណ៍ប្លង់នៃការរៀបចំថ្នាក់រៀនមត្តេយ្យសិក្សា	១០៨

ទម្រង់ឯកសារសង្ខេប

១. ទម្រង់ទូទៅ

ឯកសារនេះបែងចែកជា ៣ ជំពូកដូចខាងក្រោម៖

ជំពូក១ ការរៀបចំបរិស្ថានសិក្សាតាមរយៈការលេង៖ ជាផ្នែកទ្រឹស្តីពណ៌នាអំពីសារៈសំខាន់នៃបរិស្ថានសិក្សាបានសមស្របលើការការអភិវឌ្ឍរបស់កុមារ។

ជំពូក២ ការរៀបចំបរិស្ថានក្នុងថ្នាក់រៀន៖ ពណ៌នាអំពីលំនាំនៃការរៀបចំ និងរបៀបដែលគ្រូមគ្គុយសិក្សាធ្លាប់បាន
អនុវត្តន៍កន្លងមក ដោយផ្ដោតទៅលើ៣ផ្នែក៖

- ✔ ការរៀបចំផ្នែករដ្ឋបាល៖ តារាងទាំង៧ សៀវភៅរដ្ឋបាល បញ្ជីកុមារឡើងថ្នាក់ ការប្រើប្រាស់ក្តារខៀនព័ត៌មាន។
 - ✔ ការរៀបចំសកម្មភាពភាពបង្រៀនប្រចាំថ្ងៃ៖ មានតារាងទាំង៥ ដែលត្រូវប្រើប្រាស់ប្រចាំថ្ងៃ។
 - ✔ ការរៀបចំជ្រុងថ្នាក់៖ សំដៅលើការរៀបចំជ្រុងទាំង៥រួមមានជ្រុងវិទ្យាសាស្ត្រ ជ្រុងអនាម័យ ជ្រុងសិល្បៈ ជ្រុងល្បែង និងជ្រុងសិក្សា។ ក្នុងជ្រុងមួយចំនួនមានឧទាហរណ៍ពិសេស ព្រមទាំងមានពន្យល់បន្ថែមនៅផ្នែកបន្ទាប់។
- ជំពូក៣ ការរៀបចំបរិស្ថានក្រៅថ្នាក់រៀន៖** ពណ៌នាពីការរៀបចំបរិស្ថាននៅក្រៅថ្នាក់រៀនដូចជាការរៀបចំសួនដី៖
- ជម្រុះ កន្លែងធ្វើសកម្មភាពផ្សេងៗ ការទុកដាក់សំរាម លាងសម្អាតដៃជើង និងបង្គន់អនាម័យ។

២. ទម្រង់ការរៀបចំប្រជុំ

នៅជ្រុង ឬកន្លែងមួយចំនួន
មានទម្រង់អត្ថបទចែក ចេញ
ជា២ទំព័រ មាន៣ផ្នែកសំខាន់ៗ
ដូចខាងក្រោម៖

**១.សេចក្តីផ្តើម៖ ពន្យល់ខ្លឹមសារ
នៃជ្រុង។**

**២.លទ្ធផលរំពឹងទុក ឬ
ប្រសិទ្ធភាព៖ ពណ៌នាអំពីការអភិវឌ្ឍ
សំខាន់ៗដែលកុមារទទួលបានពី
ការរៀបចំជ្រុង**

៣.៣. ជ្រុងសិល្បៈ

ជ្រុងសិរីល្អៈមានមុខងារ២៖ ទីមួយ ជាកន្លែងដាក់តាំងត្រួតព្រលឹមដែលបំបែកមាត់ ឧបករណ៍ត្រួតព្រលឹម និង ទីពីរ ជាកន្លែងលេង និងសាកល្បងការងារសិរីល្អៈដូចជា៖ លេងឧបករណ៍ត្រួតព្រលឹម ឬសម័យ ងាយៗ តុលាការ ។ ដើម ដែលទាក់ទងនឹងកុមារឆ្មេយ្យ។ ជ្រុងនេះមានសកម្មភាពផ្សេងៗជាច្រើននៅក្នុងកម្មវិធីសិក្សា ដែល កុមារបានចូលរួមអនុវត្ត និងបង្កើតជាលទ្ធផលសិក្សាហៅថាស្លាកដែកកុមារ សិរីល្អៈ ដូចជាបង្កប គូររូប ហែក បិទភាមស្នាមចុចៗ ងាយកម្រើកដីតូចៗបើប្រ(អាចមើលបាន កម្រើកក្រដាស ស្លឹកឈើ...) ដោត ដើរ គ្នាញ កាត់បិទប ហែកបិទប ស្មុនប ផលិតសម្ភារៈនានា យកមកដាក់តាំង។

៣.៣.១. លេខជំនាញនិងវិស័យការងារនិងទីតាំងស្នាក់នៅ

វិជ្ជាសម្បទា	- ប្រាប់បានពីឈ្មោះឧបករណ៍ក្នុងខ្លួន ទ្រ សូរ ឆាប ឈឹង... ចំណងជើងបទចម្រៀង ចង្វាក់កាំ ចំណាស់អ្នកបំពាក់តាមថ្ងៃ សម្លៀកបំពាក់ប្រពៃណី និងត្រីកូនរណីសង្ខារ - ប្រាប់បានពីឈ្មោះសម្ភារៈនានាដែលផលិតបានដូចជាប្រកែវ ក្បាលសត្វ ផ្កា សត្វស្លាប ដង្កូវ កន្ទេល សត្វ និងរូបភាពផ្សេងៗ - ប្រាប់ពីរបៀបបត់ ងាយ ងោក ងើ ត្បាញ សុន្ទរូប គួរ ផាត់ចំណាំ ហែកបិទ ដែលបាន ដាក់តាំងស្នាដៃ។
បំណិនសម្បទា	- បង្ហាញពីការប្រើប្រាស់ឧបករណ៍ក្នុងខ្លួនទ្រសូរ ឆាប ឈឹង ... សម្លៀកបំពាក់ និង សូត្រកំណាព្យ ច្បង្រងចម្រៀង ធ្វើការវិកល ព្រមទាំងច្បងបទនគររាជ ពន្យារតា ខ្លះបានត្រឹមត្រូវ - បង្កើតបានស្នាដៃតាមរយៈការបត់ក្រដាសបានជាប្រផ្សេងៗ សុន្ទរូប ងាយ ងើ ត្បាញ គួរ ផាត់ចំណាំ ហែក និងកាត់បិទ។
ចរិយាសម្បទា	- ស្រឡាញ់ឧបករណ៍ក្នុងខ្លួន សម្លៀកបំពាក់ប្រពៃណី ចង្វាក់កាំ និងចូលចិត្តសូត្រ កំណាព្យ ច្បង្រងបទនគររាជ ពន្យារតាខ្លះ និងចម្រៀងថ្នាក់មធ្យមសិក្សា - មានអារម្មណ៍រំភើបសប្បាយរីករាយពេលឃើញស្នាដៃខ្លួនដែលត្រូវបានដាក់តាំង - មានអារម្មណ៍ចំពោះទេពកោសល្យដែលគេបានធ្វើ និងចង់បង្ហាញស្នាដៃខ្លួនទៅ អ្នកដទៃ។

၈.၈.၂, ကျေးဇူးတင်

ក. ការរៀបចំកន្លែងដាក់សម្ភារៈសិល្បៈ៖

- ដាក់ឱ្យ ធ្វើ ឬក៏ប្រើប្រាស់តាមការណែនាំនៃគ្រូ ស្តារ ចាប់ផ្តើម និងសម្ភារៈឆ្លងដោយប្រព័ន្ធកុមារផលិតបាន។
- តាំងស្នាដៃកុមារលើក្រដាសកាត់តាម ទ្រង់ស្នាដៃ ទ្រង់ប្លង់ប្រកាសខ្សែខ្សាច់។
- ជ្រើសរើសគណៈកម្មាធិការ ឬប្រតិភូចាស់សម្រាប់ធ្វើទ្រង់ដាក់តាំងស្នាដៃដើម្បីឱ្យកុមារមើលឃើញប្រកាសបានច្បាស់។
- កម្ពស់ទ្រង់ប្រកាសនៃជ្រើសរើសខ្សែខ្សាច់សមស្របនឹងកម្ពស់កុមារ។

ខ. ការដាក់តាំងស្នាដៃកុមារ៖

- ដាក់តាំងស្នូលដៃកុមារឱ្យបានច្រើន និងផ្លាស់ប្តូរញឹកញាប់ យ៉ាងតិច២ ឬ៣ដងក្នុងមួយខែ។
- ដាក់តាំងស្នូលដៃកុមារប្រមូលត្រឹមត្រូវភ្នាក់ងារម្តេចប្រសិទ្ធភាព ប្រហែល២០ថ្ងៃដល់៣០ថ្ងៃ គួបប្រមូល លោកជិតនាមស្នូលមុន ដោយ កម្ទេចផ្សេងៗដើរ្យប ដើរ ត្បាញ កាត់បិទប្រថ ផលិតផលផ្សេងៗ ឆ្នាំ។
- ត្រូវដាក់តាំងស្នូលដៃកុមារគ្រប់គ្នាដើម្បីជាការលើកទឹកចិត្ត ដល់កុមារ។
- ជីកដីកុមារចូលរួមគ្រប់គ្រង ឬដាក់តាំងជ្រុងនេះដាក់កុមារលើ កានសិក្សាឱ្យកុមារយល់បានកាន់តែច្បាស់។

๓. เสนอแนะทาง

- ការរៀបចំតាំងឧបករណ៍ភ្លេង សម្ភារៈលេងឱ្យមានរបៀបដាក់វត្ថុពីតូចទៅធំតាមលំដាប់លំដោយដើម្បីឱ្យកុមារអាចដើរលឿនឱ្យបានលឿន តាំងនេះបានច្បាស់ជាយស្រួលយកច្រើនប្រាស់ និងទុកដាក់ត្រឹមត្រូវ។
- គុបតែងឈរជួរគ្នានៅកន្លែងតាំងស្តារឱ្យមានភាពទាក់ទាញ បង្កើតសោតរំលោភពេញចិត្តដល់កុមារ។

៣.ការរៀបចំ: ផ្តល់នូវគន្លឹះ
សំខាន់ដល់គ្រូមត្តេយ្យសិក្សា ដើម្បី
រៀបចំផ្ទៀងមួយឱ្យបានសមស្រប
ឆ្លើយតបតាមលទ្ធផលរំពឹងទុក

៣. ឧទាហរណ៍

នៅជ្រុងមួយចំនួនមានបន្ថែមផ្នែកពិសេសមួយគឺឧទាហរណ៍ ដែលលើកយកនូវបទពិសោធបស់គ្រូ មត្តេយ្យសិក្សាបានអនុវត្តន៍កន្លងមក ក្នុងគោលបំណងផ្សារភ្ជាប់ទ្រឹស្តី និងការអនុវត្តជាក់ស្តែង។ ឧទាហរណ៍ មាន៤ទំព័រ ចែកចេញជា៤ផ្នែកសំខាន់ៗ ដូចខាងក្រោម៖

១.សេចក្តីផ្តើម៖ ផ្តល់នូវ ព័ត៌មានទូទៅពីសកម្មភាព

២.ព័ត៌មានទូទៅ៖ ដូចជា មុខវិជ្ជា វគ្គបំណង និងរយៈពេល ជាដើម

៤.សកម្មភាពឆ្លើយតប និងលទ្ធផល៖ ពណ៌នាអំពី សកម្មភាពដែលបានកើតឡើង អារម្មណ៍និងសម្តីរបស់កុមារ រង្វាយតម្លៃរបស់គ្រូជាដើម

ឧទាហរណ៍

ការពន្យល់ស្តីពីការងារនៃការងារ

មុខវិជ្ជា	- ភាសាខ្មែរ អំណាចអារម្មណ៍
វគ្គបំណង	វិទ្យាសាស្ត្រ - ប្រាប់បានពីរបៀបរៀបចំការងារ - ប្រាប់បានពីរបៀបរៀបចំការងារ - ប្រាប់បានពីទំនាក់ទំនង - បំណងសម្រាប់ - លើកកម្ពស់ការងារ និងការងារ - ប្រើប្រាស់សកម្មភាព ការងារជាមួយគ្នា - ប្រើប្រាស់សកម្មភាព ការងារជាមួយគ្នា - ប្រើប្រាស់សកម្មភាព ការងារជាមួយគ្នា
រយៈពេល	- ៣០នាទី

១. ការរៀបចំបរិស្ថាន និងការចូលរួមរបស់គ្រូ

បរិស្ថាន

- រៀបចំបរិស្ថាន ដើម្បីឱ្យកុមារស្តាប់បានពីការងារនេះ
- រៀបចំបរិស្ថានឱ្យកុមារស្តាប់បានពីការងារនេះ ឬក៏ប្រើប្រាស់វត្ថុដែលមានស្រាប់
- រៀបចំបរិស្ថានឱ្យកុមារស្តាប់បានពីការងារនេះ ឬក៏ប្រើប្រាស់វត្ថុដែលមានស្រាប់
- រៀបចំបរិស្ថានឱ្យកុមារស្តាប់បានពីការងារនេះ ឬក៏ប្រើប្រាស់វត្ថុដែលមានស្រាប់
- រៀបចំបរិស្ថានឱ្យកុមារស្តាប់បានពីការងារនេះ ឬក៏ប្រើប្រាស់វត្ថុដែលមានស្រាប់

ការចូលរួមរបស់គ្រូ

- គោលការណ៍នៃការងារនេះ គួរតែដាក់ក្នុងការងារនេះ
- គោលការណ៍នៃការងារនេះ គួរតែដាក់ក្នុងការងារនេះ
- គោលការណ៍នៃការងារនេះ គួរតែដាក់ក្នុងការងារនេះ
- គោលការណ៍នៃការងារនេះ គួរតែដាក់ក្នុងការងារនេះ
- គោលការណ៍នៃការងារនេះ គួរតែដាក់ក្នុងការងារនេះ

២. សកម្មភាពឆ្លើយតបរបស់កុមារ និងលទ្ធផល

កុមារបានចូលរួមក្នុងការងារនេះ ព្រមទាំងបានរៀនសូត្រពីការងារនេះ ដែលបានកើតឡើង អារម្មណ៍និងសម្តីរបស់កុមារ រង្វាយតម្លៃរបស់គ្រូជាដើម

កុមារបានចូលរួមក្នុងការងារនេះ ព្រមទាំងបានរៀនសូត្រពីការងារនេះ ដែលបានកើតឡើង អារម្មណ៍និងសម្តីរបស់កុមារ រង្វាយតម្លៃរបស់គ្រូជាដើម

៣.ការរៀបចំបរិស្ថាន និងការចូលរួមរបស់គ្រូ ជាអ្វីដែលគ្រូត្រូវធ្វើដើម្បីឱ្យសកម្មភាព អាចដំណើរការទៅបានរហូត និងសម្រេចតាម វគ្គបំណងដែលបានគ្រងទុក។

- បរិស្ថាន៖ បរិស្ថានទាំង៣ដែលគ្រូត្រូវ ពិចារណា
- ការចូលរួមរបស់គ្រូ៖ ជាអន្តរកម្មសម្រួលដល់ សកម្មភាពរបស់កុមារដូចជាការជួយពន្យល់ បន្ថែម ការលើកទឹកចិត្ត ការសរសើរជាដើម។

៤. គន្លឹះបន្ថែម

ផ្តល់នូវឧទាហរណ៍បន្ថែមសម្រាប់ពង្រីកការយល់ ដឹងលើប្រធានបទឱ្យកាន់តែស៊ីជម្រៅ។ ជាឧទាហរណ៍ ជ្រុងវិទ្យាសាស្ត្រអាចរៀបចំ និងប្រើប្រាស់បានច្រើនបែប បត់បែនតាមមុខវិជ្ជានីមួយៗ។

សេចក្តីផ្តើម

ការអប់រំកុមារតូចត្រូវបានយកចិត្តទុកដាក់ជាវិស័យសំខាន់មួយដោយបណ្តាប្រទេសជាច្រើនជុំវិញពិភពលោក។ ដើម្បីឆ្លើយតបនឹងគោលដៅអភិវឌ្ឍន៍ប្រកបដោយចីរភាព(SDGs) រយៈពេល១៥ឆ្នាំ ពីឆ្នាំ២០១៥ ដល់ឆ្នាំ២០៣០ ចំណុចទី៤ ផែនការយុទ្ធសាស្ត្រវិស័យអប់រំរបស់ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡាបានដាក់គោលនយោបាយគាំទ្រការអប់រំ និងគាំពារកុមារតូច។ នៅខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១៨ ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡាបានធ្វើកំណែទម្រង់កម្មវិធីមត្តេយ្យសិក្សារដ្ឋដែលតម្រូវឱ្យគ្រូមត្តេយ្យសិក្សាមានភាពបត់បែនក្នុងការរៀបចំសកម្មភាពថ្នាក់រៀនដើម្បីអភិវឌ្ឍន៍ការរៀនសូត្ររបស់កុមារ។ គោលបំណងក្នុងកម្មវិធីមត្តេយ្យសិក្សារដ្ឋបានកំណត់អំពីវិជ្ជា បំណិន និងចរិយាសម្បទា ហើយ គោលដៅរួមនៃការសិក្សាបានចែងថា «ការសិក្សារៀនសូត្ររបស់កុមារបានចាប់ផ្តើមឡើងពីការប្រើប្រាស់ញាណ និងចិត្តចលភាពតាមរយៈការលេង និងសកម្មភាពដោយផ្ទាល់របស់កុមារ»។

សៀវភៅនេះ បានលើកយកទ្រឹស្តី-រៀនតាមរយៈការលេង និងបរិស្ថាន^១ សម្រាប់កុមារមត្តេយ្យសិក្សាដើម្បីឆ្លើយតបនឹងគោលបំណង និងគោលដៅរួមខាងលើ។ កុមារគ្រប់រូបកើតមក និងរស់នៅក្នុងបរិស្ថានមិនដូចគ្នាទេ តែអ្វីដែលមិនខុសគ្នានោះ គឺរបៀបរៀនវិញទេ ដែលកុមារម្នាក់ៗតែងតែចូលចិត្ត និងទទួលបានចំណេះដឹង និងបំណិនយ៉ាងច្រើន សម្រាប់អភិវឌ្ឍន៍វិស័យទាំង៥^២ ប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព។

រៀនតាមរយៈការលេង និងបរិស្ថានសំដៅលើការអប់រំ ដែលមានគោលបំណងអភិវឌ្ឍបំណិនផ្សេងៗរបស់កុមារ តាមរយៈបទពិសោធន៍ និងការលេងជាមួយនឹងបរិស្ថានវត្ថុ មនុស្ស និងធម្មជាតិ/បាតុភូតជុំវិញខ្លួនដោយឯករាជ្យ រួចតាមរយៈការលេង និងបទពិសោធន៍ទាំងនេះ កុមារទទួលបានចំណេះដឹង និងបំណិនសមស្រប ។

ការលេងជាតម្រូវការបែបធម្មជាតិខានមិនបាន និងជាការងារប្រចាំថ្ងៃរបស់កុមារតូច។ ការលេងមានអត្ថន័យជ្រាលជ្រៅជាងការលេងសប្បាយធម្មតាប្រចាំថ្ងៃ។ ការលេងធ្វើកុមារអភិវឌ្ឍផ្នែកស្មារតី រាងកាយ ចំណេះដឹង បំណិនរូបវន្ត និងបំណិនអរូបវន្ត(បំណិនមិនមែនពុទ្ធ) ពោលគឺកុមារនឹងមានបំណិនគិតពិចារណា នូវទង្វើដែលបានធ្វើម្តងត្រូវ ម្តងខុសក្នុងពេលលេងល្បែងផ្សេងៗ។ ដើម្បីសម្រេចបាននូវចំណុចខាងលើ យើងចាំបាច់ត្រូវរៀបចំបរិស្ថានដែលធានាថាកុមារជាអ្នកគ្រប់គ្រងការលេងដោយខ្លួនឯង។ ត្រូវរៀបចំផែនការសកម្មភាព និងបរិស្ថានសមស្រប ដោយដឹកនាំសកម្មភាពឱ្យឆ្លើយតបនឹងវិស័យទាំង៥។ ការលេងដោយសេរីរបស់កុមារមិនអាចសង្ឃឹមថាកុមារបានអភិវឌ្ឍន៍អ្វីដែលគ្រូចង់បាននោះទេ លុះត្រាតែគ្រូជាអ្នកសម្របសម្រួល និងរៀបចំបរិស្ថានសមស្រប ទើបកុមារទទួលបាននូវការអភិវឌ្ឍតាមការរំពឹងទុក។ ឯកសារនេះមានបញ្ចូលនូវខ្លឹមសារ និងមគ្គុទ្ទេសន៍ជាច្រើនដើម្បីជួយឱ្យយល់ដឹងកាន់តែច្បាស់អំពីទ្រឹស្តី-រៀនតាមរយៈការលេង និងបរិស្ថាន^៣។

1 វិស័យទាំង៥រួមមាន៖ ១.ការអភិវឌ្ឍរូបរាងកាយ និងសុខភាព ២.ការអភិវឌ្ឍសីលធម៌ និងវប្បធម៌ ៣.ការអភិវឌ្ឍសង្គម និងអារម្មណ៍ ៤.ការអភិវឌ្ឍការយល់ដឹង និងការពិចារណា ៥.ការអភិវឌ្ឍភាសា

ជំពូកទី ១
ការរៀបចំបរិស្ថានសិក្សា
តាមរយៈការប្រឡង

Scanned with
MOBILE SCANNER

ការលេងជាផ្នែកមួយដ៏សំខាន់ក្នុងវ័យកុមារភាព។ ប្រភពជាច្រើនបានផ្តល់និយមន័យផ្សេងៗគ្នាលើការលេង។ ខាងក្រោមជាអត្ថន័យនៃការលេង៖

- ជាសកម្មភាពដោយឯកឯង ដោយស្ម័គ្រចិត្ត ប្រកបដោយភាពរីករាយ និងមានភាពបត់បែន ដោយរួមបញ្ចូលគ្នានូវការប្រើប្រាស់រាងកាយ វត្ថុ ប្រើប្រាស់សញ្ញា និងទំនាក់ទំនង។
- ជាសិទ្ធិស្របច្បាប់ក្នុងវ័យកុមារភាព ដែលជាកត្តាកំណត់នូវការអភិវឌ្ឍសំខាន់ៗនៃរូបរាងកាយ បញ្ញា និងទំនាក់ទំនងសង្គម។
- ផ្លាស់ប្តូរតាមពេលវេលា បន្ទាប់ពីកុមារបានរៀនចេះនូវបំណិន ឬឈានដល់ដំណាក់កាលអភិវឌ្ឍណាមួយ។ ការលេងមានដូចជា ការដេញចាប់មេអំបៅនៅទីធ្លាសួនច្បារ ស្លៀកសម្លៀកបំពាក់ធ្វើខ្លាញ់ សាងសង់អគារពីដុំឈើ ឬប្រគុំតន្ត្រីពីប្រអប់ក្រដាសផ្សេងៗ។
- មិនបង្កគ្រោះថ្នាក់ដល់អ្នកលេង ជាការផ្សារភ្ជាប់ជាមួយបទពិសោធន៍ ជំរុញឱ្យមានការចូលរួម និងមានចម្ងល់។

សរុបមក ការលេងគឺជាការធ្វើសកម្មភាពតាមចំណង់ចំណូលចិត្ត ដើម្បីសប្បាយរីករាយ ជាពិសេសការលេងគឺជាការរៀនរបស់កុមារ។

ក្នុងបរិបទការអប់រំកុមារតូច-លេងគឺជាការរៀន។ កុមារតូចអភិវឌ្ឍខ្លួនរបស់ពួកគេតាមរយៈបទពិសោធក្នុងបរិស្ថានមានសុវត្ថភាព និងអំណោយផល ដោយកុមាររីកចម្រើនលើការប្រើប្រាស់ញាណទាំង៥ និងបង្កើនការយល់ដឹងទៅលើបរិមាណ ចំនួន រូបរាងធរណីមាត្រជាដើម នៅពេលកុមារឃើញ ប៉ះ កាន់វត្ថុនានា គេនឹងបង្កើតជាចម្ងល់ផ្សេងៗតាមរយៈសកម្មភាពនេះ។ ឧទាហរណ៍ កុមារលេងសាងសង់អគារពីដុំឈើ។ ដុំឈើមានទំហំ រូបរាង សណ្ឋាន និងពណ៌ផ្សេងៗគ្នា។ នៅពេលតម្រៀបដុំឈើទាំងនោះ កុមារចាប់ផ្តើមសង្កេតឃើញ និងចាប់អារម្មណ៍ពីភាពខុសគ្នាទាំងនេះ ដែលចូលរួមចំណែកការរៀនរបស់គេនៅពេលជួបប្រទះនៅថ្ងៃក្រោយ ដូចជា កុមារនិយាយថា “អូ! វាវែង” “វាមានរាងមូល” “វាមានពណ៌លឿង” “អានេះខ្ពស់ជាង” ជាដើម។

ការរៀបចំថ្នាក់រៀនមានសារៈសំខាន់ណាស់ ធ្វើឱ្យកុមារមានការផ្លាស់ប្តូរអារម្មណ៍ទៅលើសកម្មភាពនានាដោយជំរុញឱ្យកុមារកាន់តែចង់ចេះចង់ដឹង។ ការរៀបចំសំដៅទាំងក្នុង និងក្រៅថ្នាក់រៀន រួមមានការរៀបចំជ្រុង សួនកុមារ និងបរិស្ថាន។

បរិស្ថានបានជះឥទ្ធិពលដល់ទម្លាប់រស់នៅក្នុងជីវភាពប្រចាំថ្ងៃរបស់កុមារ ដោយស្វែងយល់អំពីបរិស្ថានសណ្តាប់ធ្នាប់ និងសុវត្ថភាព។ ដូច្នេះកុមារព្យាយាមយកគំរូតាមដោយអនុវត្តន៍ជាក់ស្តែង និងរៀបចំខ្លួនប្រាណគ្រប់ពេលវេលា។ កុមារបានរៀបចំសម្ភារៈឱ្យមានសណ្តាប់ធ្នាប់បន្ទាប់ពីគ្រូណែនាំពីរបៀបធ្វើ និងអនុវត្តន៍មួយជំហានម្តងៗ។ ការរៀបចំនេះមានសារៈសំខាន់ណាស់ដោយផ្តល់នូវចំណេះដឹងដល់កុមារអំពីរបៀបរក្សាអនាម័យ។

ក្នុងនាមជាអ្នកអាណាព្យាបាលកុមារ យើងមិនបាច់ប្រាប់កូនៗរបស់យើងថាគាត់ត្រូវលេងអ្វី ឬត្រូវផ្តល់ភាគលាភអ្វីមួយដើម្បីឱ្យគាត់ទៅលេងអ្វីមួយនោះឡើយ។ ទាំងនេះក៏ដោយសារតែកុមារទំនងជាមាននូវតម្រូវការធម្មជាតិខ្លាំងក្នុងការលេង ហើយការលេងនេះនឹងនាំឱ្យកុមារមានភាពសប្បាយរីករាយ និងចាប់អារម្មណ៍ដោយមិនចាំបាច់នរណាម្នាក់មកផ្តល់រង្វាន់ដល់គាត់ឡើយ។

១. បរិស្ថានសិក្សាសម្រាប់កុមារតូច

បរិស្ថានថ្នាក់រៀនមត្តេយ្យសិក្សាមិនមែនសំដៅតែលើភាពស្រស់ស្អាត ការតុបតែងលម្អផ្ទះស្រស់បំព្រង មានដាំដើមផ្កា ថ្នាក់រៀនរៀបចំបានស្អាត មានអនាម័យ និងគ្មានសំណល់បំណុលឡើយទេ។ បរិស្ថានមានអត្ថន័យទូលំទូលាយ និងមានគោលបំណងជំរុញការអភិវឌ្ឍរបស់កុមារសមស្របតាមទ្រឹស្តី-រៀនតាមរយៈការលេង និងបរិស្ថាន។

ការរៀបចំបរិស្ថានសមស្របជួយសម្រេចបាននូវវត្ថុបំណងជាក់លាក់ តាមរយៈការធ្វើអន្តរកម្មដោយផ្ទាល់របស់កុមារ និងបរិស្ថាន ក្នុងពេលធ្វើសកម្មភាពផ្សេងៗ ហើយកុមារទទួលបានបទពិសោធន៍ជាច្រើន។ គ្រូត្រូវរៀបចំបរិស្ថានសមស្រប ដោយផ្ដោតលើស្ថានភាពរស់នៅ វ័យ និងតម្រូវការរបស់កុមារជាសំខាន់ៗ។ គ្រូត្រូវបង្កើតស្ថានភាពចាំបាច់ដោយផ្សារភ្ជាប់ ទីកន្លែង ពេលវេលា លំហ មនុស្ស សត្វ វត្ថុ ធម្មជាតិ ឬបាតុភូតជុំវិញខ្លួន ដែលជាគោលដៅនៃការសិក្សា។

គេចែកបរិស្ថានជា៣ ដូចក្នុងរូបក្រាម៖

បរិស្ថានធម្មជាតិ	អាកាសធាតុ វត្ថុធម្មជាតិ បាតុភូត លំហ និងពេលវេលាជាដើម។
បរិស្ថានសង្គមវប្បធម៌	អគារសិក្សា គ្រឿងសង្ហារឹម ឧបករណ៍កំសាន្ត សម្ភារៈ បរិក្ខាររៀន និងបង្រៀន ប្រចាំថ្ងៃដែលជាវត្ថុទាក់ទងនឹងការកំសាន្ត វត្ថុ ពិធីបុណ្យផ្សេងៗ និងការរស់នៅរបស់កុមារ។
បរិស្ថានមនុស្ស	អ្នកថែទាំ មិត្តភក្តិ និងមនុស្សជុំវិញខ្លួនជាដើម។

២. ការរៀបចំបរិស្ថានសិក្សា និងការអភិវឌ្ឍរបស់កុមារតូច

កុមារតូចមានចរិតលក្ខណៈ៖

- ផ្ទុះអារម្មណ៍ទៅលើការលេងក្នុងបរិស្ថានអំណោយផលដល់ការលូតលាស់ និងប្រើប្រាស់ ការស្រមៃស្រមៃ។
- ចាប់អារម្មណ៍លើល្បែងលេង ឬសម្ភារៈរៀនដោយសារបទពិសោធន៍លេង ហើយលេងប្រកបដោយអារម្មណ៍ស្រឡាញ់ពេញចិត្ត រួចចាប់ផ្តើមចាប់អារម្មណ៍ពិតខាងក្រៅ។
- ផ្ទុះអារម្មណ៍ទៅលើការលេងប្រកបដោយភាពពេញចិត្ត ក្នុងបរិស្ថានមានសុវត្ថិភាពដូចជាជ្រុងថ្នាក់រៀនដែលមានជ្រុងសិក្សា ជ្រុងល្បែង ជ្រុងវិទ្យាសាស្ត្រ ជ្រុងសិល្បៈ និងជ្រុងអនាម័យ កន្លែងទុកដាក់ឯកសារគ្រូ សម្ភារៈតុបតែងលម្អថ្នាក់រៀនជាដើម និងជាបន្តបន្ទាប់ កុមារនឹងកាន់តែមានចំណាប់អារម្មណ៍ស្វែងយល់ទៅលើវត្ថុទាំងអស់នោះ។
- មានចំណាប់អារម្មណ៍ថាមានទំនាក់ទំនងជាមួយអ្វីដែលនៅជុំវិញខ្លួនគេ និងចង់ប៉ះពាល់វាដោយប្រុងប្រយ័ត្ន។
- ជ្រើសរើសនូវសម្ភារៈរៀនដែលគេពេញចិត្តលេង ហើយក្រោយមករៀបចំរបស់ទាំងនោះឱ្យមានសណ្តាប់ធ្នាប់ដោយខ្លួនគេផ្ទាល់។
- ចាប់ផ្តើមចាប់អារម្មណ៍លើរូបរាង និងតួអក្សរនៅក្នុងថ្នាក់រៀន ងឿងចូលពីរបស់ទាំងនោះ ហើយសួរសំណួរទៅកាន់មនុស្សធំ។

ឥទ្ធិពលបរិស្ថានលើការអភិវឌ្ឍរបស់កុមារ

តាមរយៈការរស់នៅប្រចាំថ្ងៃ រួមទាំងសកម្មភាពនៅសាលារៀន កុមារមានបទពិសោធយ៉ាងច្រើនជាមួយបរិស្ថាននៅជុំវិញខ្លួន។ នៅពេលកុមារចាប់ផ្តើមចាប់អារម្មណ៍ ចូលចិត្ត និងមានអន្តរកម្មជាមួយបរិស្ថានទាំងនោះ ពួកគេទទួលបាននូវឥទ្ធិពលផ្សេងៗជាច្រើន ដូចជាការអភិវឌ្ឍផ្នែករូបរាងកាយ បញ្ញា និងស្មារតីជាដើម។ កុមារធ្វើសកម្មភាពផ្សេងៗជាមួយបរិស្ថានទាំងនោះរហូតទទួលបានអារម្មណ៍ពេញចិត្ត និងគ្រប់គ្រាន់។

៣. ប្រសិទ្ធភាពនៃការរៀបចំបរិស្ថានសិក្សា

កុមារកើតមកមានការចង់ដឹងនៅពេលពួកគេសប្បាយរីករាយនឹងការលេងក្នុងបរិស្ថាន ដែលមានអំណោយផលដល់ពួកគេ និងតាមរយៈសកម្មភាពនេះ កុមារអភិវឌ្ឍសមត្ថភាពនៃការគិត ពិចារណា ចាប់ផ្តើមអភិវឌ្ឍន៍សមត្ថភាពលើការយល់ដឹងផ្សេងៗដូចជា រាងធរណីមាត្រ ចំនួន ទីតាំង ទិសដៅ (មុខ ក្រោយ លើ ក្រោម ក្នុង ក្រៅ ចំហៀង ឆ្វេង ស្តាំ ឆ្ងាយ ជិត) ពេលវេលាជាដើម។ កុមារចាប់អារម្មណ៍ និងយល់ដឹងកាន់តែស៊ីជម្រៅ ទៅលើចំណុចទាំងនេះបន្តិចម្តងៗ ក្នុងដីវិភាគរស់នៅប្រចាំថ្ងៃរបស់ពួកគេ។

កុមារតូចគឺជាវ័យដែលគួរទទួលបានការបណ្តុះនូវទម្លាប់រស់នៅប្រកបដោយ ភាពល្អប្រសើរ និងអាចរៀនពីរបៀបរស់នៅក្នុងបរិស្ថានមួយដែលមានការរៀបចំសមស្រប។ ការរៀបចំបរិស្ថានថ្នាក់រៀនគឺចូលរួមអភិវឌ្ឍន៍បំណិនរូបវន្ត និងបំណិនអរូបវន្ត ប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព។

យើងអាចវាស់បំណិនរូបវន្ត បំណិនវិជ្ជា ឬសមត្ថភាពគិតបានដោយ តាមរយៈការធ្វើតេស្តការចងចាំ សំណេរ ការគណនា ការវិនិច្ឆ័យ ការសម្រេចចិត្ត ចំណេះដឹងភាសាជាដើម។ យើងក៏មានតេស្តស្តង់ដារ (IQ) ក្នុងការវាយតម្លៃបំណិន ឬសមត្ថភាពគិតផងដែរ។

បំណិនរូបវន្ត (Cognitive)

អរូបវន្ត (Non-Cognitive Skill)

បំណិនអរូបវន្ត បំណិនទន់ ឬបំណិនសង្គមជាសមត្ថភាពដែលយើងពិបាកសង្កេតឃើញខាងក្រៅ។ វាជាសមត្ថភាពទាក់ទងនឹងបំណងប្រាថ្នា ការសហការសាមគ្គី ការខិតខំប្រឹងប្រែង ការតស៊ូ ការរៀបចំផែនការ សេចក្តីមេត្តា សុទិដ្ឋិនិយម(គិតថាខ្លួនអាចធ្វើបាន) សមត្ថភាពប្រឈមនៅពេលមានអ្វីមួយកើតឡើងខុសពីការគិតរបស់ខ្លួន សមត្ថភាពគ្រប់គ្រងអារម្មណ៍ ងើបឈរឡើងវិញក្រោយបរាជ័យជាដើម។ បំណិនអរូបវន្តជាកត្តាមួយសំខាន់ដែលជះឥទ្ធិពលដល់ទំនាក់ទំនងអន្តរបុគ្គល រវាងកុមារ និងកុមារ កុមារ និងគ្រូភាពស្និទ្ធស្នាល និងការបើកចំហក្នុងទំនាក់ទំនង ការគ្រប់គ្រងខ្លួនឯង វិន័យផ្ទាល់ខ្លួន និងការច្នៃប្រឌិតជាដើម។

ការសិក្សាជាច្រើនអំពីអន្តរកម្មរវាងបំណិនអរូបវន្ត និងបំណិនអរូបវន្ត បានរកឃើញថា យើងអាចខកខានក្នុងការអភិវឌ្ឍបំណិនអរូបវន្ត បើសិនជាយើងមិនបានផ្ដោតការយកចិត្តទុកដាក់លើបំណិនអរូបវន្ត។ ផ្ទុយទៅវិញ ការផ្ដោតលើបំណិនអរូបវន្តអាចបង្កើនការរីកចម្រើនបន្ថែម លើលទ្ធផលការសិក្សាទាក់ទងនឹងភាសា ការសរសេរ និងគណិតវិទ្យាជាដើម។

បំណិនអរូបវន្តកាន់តែមានភាពលេចធ្លោក្នុងបរិបទអភិវឌ្ឍន៍របស់ពិភពលោកនាសតវត្សទី២១។ របាយការណ៍របស់ធនាគារពិភពលោកនៅឆ្នាំ២០១៨ បានលើកឡើងថា-ការអប់រំនៅមត្តេយ្យសិក្សាជួយឱ្យកុមារក្លាយជាមនុស្សពេញវ័យមានគុណភាពឆ្លើយតបនឹងតម្រូវការទីផ្សារការងារក្នុងយុគសម័យទំនើប ដោយកុមារមានបំណិនក្នុងការគិតបែបស៊ីជម្រៅ ការសហការ ទំនាក់ទំនង ការចរចា ការគ្រប់គ្រងខ្លួនឯង ការអត់ធ្មត់ និងការច្នៃប្រឌិត។ ទន្ទឹមនឹងនេះ របាយការណ៍របស់មូលនិធិកុមារអង្គការសហប្រជាជាតិបានធ្វើការសិក្សានៅប្រទេសចំនួន១២ រកឃើញថា មានទំនាក់ទំនងជាវិជ្ជមាន និងគួរឱ្យចាប់អារម្មណ៍ រវាងការចូលរៀននៅមត្តេយ្យសិក្សា និងការអភិវឌ្ឍបំណិនអរូបវន្ត បំណិនសង្គមរូបវន្ត(បំណិនអរូបវន្ត) និងលទ្ធផលទីផ្សារការងារ។ ក្នុងនោះ ការសិក្សាក៏បានរកឃើញភស្តុតាងដែលបង្ហាញពីការរីកចម្រើនលើការបើកចិត្ត មនសិការ ភាពអង់អាច ក្លាហាន ការអត់ធ្មត់ និងបំណិនចាំបាច់សម្រាប់កន្លែងការងារដទៃទៀត។

ជាការពិតណាស់ បំណិនអរូបវន្តអាចកសាងក្នុងវ័យសិក្សានៅសាលារៀន ប៉ុន្តែវ័យដែលមានប្រសិទ្ធភាពបំផុតគឺ ក្នុងវ័យកុមារតូចដោយសារ វាជាមូលដ្ឋានគ្រឹះនៃការអភិវឌ្ឍរបស់មនុស្ស។ ចូរក្រលេកមើលឧទាហរណ៍ទាំងនេះ ហើយប្រៀបធៀបរវាងកុមារតូច និងមនុស្សធំ៖

បំណិនអរូបវន្ត	កុមារតូច	មនុស្សធំ
ការចងចេះ ចង់ដឹង៖ ឫសគល់មួយនៃការចងចេះចង់ដឹងគឺការសួរសំណួរ -ហេតុអ្វី? ការសួរធ្វើឱ្យខ្មាសក្បាលជុំវិញការគិត។ អ្នកវិទ្យាសាស្ត្រល្បីៗ សុទ្ធតែពូកែខាងសួរសំណួរមួយនេះ។	កុមារតូចចូលចិត្តសួរមិនឈប់ សួរពីមួយទៅមួយទៀត មិនខ្វល់ថាគេឆ្លើយ ឬមិនឆ្លើយ គេធុញ ឬអត់ សំណួរហ្នឹងសម ឬមិនសម។ ជារឿយៗ គាត់រៀនបាននូវអ្វីថ្មីជានិច្ច។	អាចពិបាកនឹងសួរពីព្រោះថាគាត់គិតថាខ្លាចគេថាមិនចេះ ខ្លាចគេថាសួរមិនសមហេតុផល សួរច្រើនខ្លាចគេធុញជាដើម ដោយសារគាត់ធ្លាប់ជួប ឬមានបទពិសោធន៍បែបនេះ។ ជាលទ្ធផល ពេលខ្លះព្រមសុខចិត្តទាំងមិនយល់ ថាយល់ទាំងមិនយល់។

ភាពច្នៃប្រឌិត៖ ការបង្កើតនូវអ្វីដែលថ្មី ឬកើតចេញពីគំនិតដើមរបស់ខ្លួន	នៅពេលកុមាររីករាយនឹងការលេង គូររូបភាព ឬអានសៀវភៅរូបភាពសេរី ជាញឹកញាប់គេប្រាប់ពីសាច់រឿង និងបង្កើតអ្វីជាច្រើនពីពិភពមួយដែលខុសឆ្ងាយពីស្ថានភាពកំពុងរស់នៅ ឬពិភពពិតដែលមនុស្សធំមិនដែលគិតដល់។	ច្រើនតែគិតថា-នេះជាអ្វីដែលយើងធ្លាប់ធ្វើ- ឬ-ខ្ញុំគួរតែធ្វើដូច្នេះ- ដោយផ្អែកលើបទពិសោធន៍និងចំណេះដឹងទូទៅ ដូច្នេះធ្វើឱ្យមនុស្សធំរីកក្នុងការគិត ឬទទួលយកនូវគំនិត ឬអ្វីដែលថ្មី។
ទំនាក់ទំនងអន្តរបុគ្គល(ការចងមិត្តជាដើម)	កុមារតូចមានភាពងាយស្រួលក្នុងការរាប់អានមិត្តភក្តិ។ ជាទូទៅ បើគេដាក់កុមារមិនស្គាល់គ្នាមួយក្រុមក្នុងសួនកុមារ ក្នុងរយៈពេលដ៏ខ្លីពួកគាត់នឹងងាយលេងជាមួយគ្នា ដោយគ្រាន់តែញញឹម ហើយនិយាយស្តីរកគ្នា។	អាស្រ័យលើប្រភេទមនុស្សមនុស្សធំពិបាកជាងកុមារតូចក្នុងការរាប់អានមិត្តថ្មីដោយសារមានកត្តាផ្ទាល់ខ្លួន(ឧ៖ ចូលចិត្តនៅម្នាក់ឯង ខ្មាសអៀន) និងសង្គម(ឧ៖ មានអារម្មណ៍តូចទាបជាងគេ មនុស្សប្លែកមុខមិនគួរឱ្យទុកចិត្ត គិតពីផលប្រយោជន៍ផ្ទាល់ខ្លួន)។

ការរៀបចំថ្នាក់រៀន និងការអភិវឌ្ឍរបស់កុមារ

កុមារទទួលការវិវត្ត និងព័ត៌មានជាច្រើនពីបរិស្ថានខាងក្រៅ
កុមារឆ្ងល់ ភ្ញាក់ផ្អើល សប្បាយ និងមានការចាប់អារម្មណ៍ជាមួយអ្វីៗជាច្រើន។

៤. គន្លឹះសម្រាប់ការរៀបចំបរិស្ថានសិក្សា

- រៀបចំបរិស្ថានដែលអំណោយផលល្អ និងគួរជាទីចាប់អារម្មណ៍ទាក់ទាញកុមារឱ្យចង់លេង ឬជា
កន្លែងមួយដែលមានសម្ភារៈរៀន ហើយកុមារអាចលេងជាមួយបរិស្ថានរបស់ខ្លួនបាន។
 - រៀបចំកន្លែងសម្រាប់កុមារដាក់សម្ភារៈផ្ទាល់ខ្លួនដូចជា ធ្វើដាក់ស្បែកជើង ឬដាក់សម្លៀកបំពាក់ដើម
ដើម្បីដាក់របស់គេដាច់ពីកុមារដទៃ និងរៀបចំសម្ភារៈទាំងនោះឱ្យមានសណ្តាប់ធ្នាប់ល្អ។ ការធ្វើបែប
នេះបង្រៀនឱ្យកុមារអាចយកវាទៅអនុវត្តដាក់ស្បែក នៅក្នុងជីវភាពរស់នៅប្រចាំថ្ងៃ។
 - រក្សាបរិស្ថានល្អ ជាពិសេសកន្លែងអនាម័យផ្សេងៗដូចជា កន្លែងពិសាទឹកស្អាត កន្លែងលាងដៃ លាង
ជើង និងបន្ទប់ទឹក។ លើសពីនេះ ណែនាំកុមារពិសារៈសំខាន់នៃការធ្វើអនាម័យ និងពីរបៀបរក្សាបាន
នូវអនាម័យ។
 - រៀបចំកន្លែង ឬជ្រុងដែលកុមារអាចលេងសប្បាយទៅតាមអ្វីដែលគេចង់លេង ដូចជាជ្រុងសិក្សា
បណ្តាលវិយ ជ្រុងថ្នាក់ ឬជ្រុងល្បែងសម្រាប់ដាក់សម្ភារៈល្បែង (សម្ភារៈបត់រូប ដីឥដ្ឋ រូបតំនូរ ល្បែង
សិក្សាជាដើម)។
 - រៀបចំកន្លែងលំហែអារម្មណ៍សម្រាប់កុមារ ដែលធ្វើឱ្យគេអាចផ្លូវទៅលើសកម្មភាពដែលគេកំពុងធ្វើ
(ឧ.ដាក់កម្រាល ឬព្រែកកន្លែងណាមួយសម្រាប់ដាក់សៀវភៅ)។
 - រៀបចំគ្រឿងសង្ហារឹមឱ្យសមស្របទៅនឹងកម្ពស់របស់កុមារ ដើម្បីឱ្យកុមារអាចមើលបានច្បាស់។
 - រៀបចំគ្រឿងសង្ហារឹមសមស្របទៅតាមសកម្មភាព ដោយប្តូរប្លង់តុ កៅអីជាដើម។
- ការរៀបចំបរិស្ថានសំដៅលើការអប់រំដែលមានគោលបំណងអភិវឌ្ឍជំនាញផ្សេងៗរបស់កុមារ តាម
រយៈពេលពិសោធន៍ និងការលេងជាមួយនឹងវត្ថុ និងមនុស្សជុំវិញខ្លួនដោយខ្លួនឯង រួចតាមរយៈការលេង និងបទ
ពិសោធន៍ទាំងនេះ កុមារទទួលបានចំណេះដឹង និងជំនាញសមស្រប។
- ការយល់ច្រឡំមួយចំនួនដែលទាក់ទងនឹងការរៀនតាមរបៀបនេះដូចខាងក្រោម៖
- ការរៀបចំសម្ភារៈលេង និងសម្ភារៈផ្សេងៗ រួចហើយទុកឱ្យកុមារលេងដោយខ្លួនឯង។
 - គ្រូគ្រាន់តែយកបរិស្ថានអប់រំដែលមានមកឱ្យកុមារអនុវត្តតាម ដោយមិនចាំបាច់មានការច្នៃប្រឌិតអ្វី
បន្ថែម។
 - ការធ្វើសកម្មភាពដែលដឹកនាំដោយគ្រូតែម្នាក់ប៉ុណ្ណោះ។
- ផ្ទុយទៅវិញ ជាការសម្របសម្រួលឱ្យកុមារអាចអនុវត្តសកម្មភាពនីមួយៗប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព ប៉ុន្តែ
ត្រូវគិតផងដែរពីដំណើរការរៀនដោយកុមារខ្លួនឯងផ្ទាល់ ឱ្យគាត់បានសាកល្បង ខុសត្រូវជាច្រើនសា។

៥. គុណតម្លៃនិងការពិចារណារបស់គ្រូបង្រៀន

ធាតុសំខាន់នៃសកម្មភាពគឺកុមារ រីឯគ្រូមានតួនាទីបង្កើតបរិស្ថានសមស្របដើម្បីឱ្យសកម្មភាពមាន ដំណើរការទៅមុខ។ គ្រូមានតុល្យភាពល្អរវាងភាពជាម្ចាស់ការរបស់កុមារតូច និងគោលបំណងក្នុងការអប់រំ របស់គ្រូ មានន័យថាពេលរៀបចំសកម្មភាពគ្រូប្រាកដជាចង់ឱ្យកុមារអភិវឌ្ឍន៍អ្វីមួយ តែមិនប្រាកដថាគ្រូតែ សម្រេចបាន១០០%នោះទេ ព្រោះកុមារមានចំណង់ចំណូលចិត្តខ្លួនឯង ហើយពួកគេក៏មិនចង់ធ្វើតាម ការរៀបចំរបស់គ្រូរហូតនោះដែរ។

ដើម្បីឱ្យកុមារអាចមានសកម្មភាពឯករាជ្យម្ចាស់ការបាន គ្រូបង្រៀនត្រូវយល់ និងគិតជាមុនពីសកម្មភាព និងការអភិវឌ្ឍរបស់កុមារម្នាក់ៗ ដើម្បីរៀបចំបរិស្ថានឱ្យបានសមស្របតាមសកម្មភាព។ ក្នុងករណីនេះ គ្រូ បង្រៀនត្រូវរៀបចំសម្ភារៈ និងទីកន្លែង ដោយគិតពីសារៈសំខាន់នៃអន្តរកម្មរវាងកុមារ និងមនុស្សជុំវិញខ្លួន កុមារ និងវត្ថុ។

ឧទាហរណ៍៖ សកម្មភាពសួរសួរគោតីដីឥដ្ឋ

គ្រូបានគិតថាដើម្បីឱ្យកុមារសប្បាយនឹងសកម្មភាពដំបូងគ្រូត្រូវធ្វើយ៉ាងណាឱ្យកុមារចាប់អារម្មណ៍ និង ស្គាល់ពីសត្វគោជាមុនសិន។ ប្រាកដណាស់កុមារមួយចំនួនស្គាល់ តែកុមារមួយចំនួនក៏មិនទាន់ស្គាល់ច្បាស់។ ដូច្នេះ គ្រូបានដឹកនាំសកម្មភាពទស្សនាសង្កេតសត្វគោនៅទីធ្លាក្នុងសាលារៀន។

ជាលទ្ធផល នៅពេលសួររូបគោ គ្រូសង្កេតឃើញថាកុមារមានភាពរីករាយដែលបានសួររូបសត្វគោ ដែលខ្លួនមិនដឹងឃើញ។ ផ្ទុយទៅវិញ ក៏មានកុមារខ្លះមិនសូវចេះសួរដែរ ដោយសារគេមិនទាន់ចេះប្រើប្រាស់ ដីឥដ្ឋឱ្យបានល្អនៅឡើយទេ។ គ្រូមិនបានជួយកុមារភ្លាមនោះទេ ដោយសារចង់ទុកពេលឱ្យកុមារបាន សង្កេតមើលកុមារដទៃ និងឱ្យពួកគេចេះជួយគ្នាទៅវិញទៅមក។

លើសពីនេះ គ្រូក៏បានអនុញ្ញាតឱ្យកុមារសួររូបផ្សេងក្រៅពីសត្វគោ តាមការចាប់អារម្មណ៍របស់គេផង ដែរ។

«តើមានអ្វីខ្លះដូចគ្នារូបភាពដែល កូនបានឃើញក្នុងថ្នាក់?»

«សត្វគោមានជើង៤មែន»
«វាមានស្បែងពីរ ពណ៌ត្នោត»

សកម្មភាពទស្សនាសង្កេតសត្វគោ

«អូ គាត់ពូកែស្មុគស្មាញគោមែន»
«ការពិតគេធ្វើអ្វីបឹង សោះ»

«ថែមកន្ទុយគោសិន»

«មើល! ខ្ញុំផលិតក្ដាម»
«ខ្ញុំប្រើពុម្ពអ៊ីចេះ ងាយណាស់»

«បើប្រើពុម្ពដូចគាត់ស្រួលជាង»

សកម្មភាពសួររូបគោ

គ្រូមានតួនាទីផ្សេងៗក្នុងការសម្របសម្រួលសកម្មភាពរបស់កុមារម្នាក់ៗ និងធ្វើឱ្យសកម្មភាពរបស់ ពួកគេមានលក្ខណៈសម្បូរបែប។ នេះជាឧទាហរណ៍ខ្លះនៃការចូលរួមរបស់គ្រូបង្រៀនដើម្បីសម្រួលដល់ការ រៀនរបស់កុមារ៖

ការពិចារណារបស់គ្រូ	ការអភិវឌ្ឍរបស់កុមារ
មិនត្រូវណែនាំ ឬដំបូន្មានដូចជា-«ធ្វើបែបនេះ!» ឬ «គួរ ធ្វើដូច្នេះ!»ទៅឱ្យកុមារជាមុន។	កុមារឱកាសគិត និងធ្វើការសម្រេចចិត្តដោយខ្លួន ឯង បានសាកល្បងធ្វើ ទោះជាខុស ឬត្រូវក៏ដោយ។
ចៀសវាងប្រើពាក្យអវិជ្ជមាន តាមដែលអាចធ្វើទៅបាន និងត្រូវចាប់អារម្មណ៍ ដោយយល់ពីអារម្មណ៍របស់កុមារ ព្រមទទួលយកការគិតរបស់ពួកគេ។	កុមារបានបណ្តុះនូវភាពជឿជាក់ និងមានទំនុកចិត្ត លើខ្លួនឯង។
ត្រូវទទួលស្គាល់ និងសរសើរការខិតខំប្រឹងប្រែងរបស់ កុមារនៅក្នុងការធ្វើអ្វីមួយ ទោះបីជាលទ្ធផលល្អ ឬមិនល្អ ក៏ដោយ។ ក្នុងករណីកុមារសម្រេចការងារបានលទ្ធផល មិនល្អ គ្រូគួរលើកទឹកចិត្តកុមារឱ្យបានគិត បានប្រៀប ធៀប បានយល់ដឹងពីចំណុចខ្វះខាតនូវលទ្ធផលការងារ របស់ខ្លួន ហើយនឹងមានការប្តេជ្ញាក្នុងចិត្តថាលើក ក្រោយនឹងធ្វើឱ្យល្អជាងនេះ។	កុមារមានអារម្មណ៍ថា បានធ្វើបានសម្រេច និងនាំ ឱ្យពួកគេមានទំនុកចិត្តថា-«ខ្ញុំអាចធ្វើវាបាន»។

ជំពូកទី ២
ការរៀនចំណេះដឹងក្នុងថ្នាក់រៀន

PDF

Scanned with
MOBILE SCANNER

១. ការរៀបចំរដ្ឋបាលថ្នាក់រៀន

កិច្ចការរដ្ឋបាលនៅក្នុងថ្នាក់រៀនមានច្រើនប្រភេទ ដែលគ្រូបង្ហាត់ត្រូវតែយល់ស្វ័យស្រួលស្រាវជ្រាវរៀបចំ រួមមាន៖ សៀវភៅរដ្ឋបាលសិក្សា តារាងព្យួរនៅជញ្ជាំង បញ្ជីផ្សេងៗ និងគ្រូរៀនព័ត៌មានជាដើម។ រដ្ឋបាល ថ្នាក់រៀនមត្តេយ្យសិក្សាសំដៅលើសកម្មភាពគ្រប់គ្រង ថែរក្សា និងចាត់ចែងនៅថ្នាក់មត្តេយ្យសិក្សា តាមរយៈ ការទទួលឯកសារ រក្សាទុក បង្កើត និងបញ្ជូនលិខិត។

ការរៀបចំរដ្ឋបាលថ្នាក់រៀន គឺត្រូវរៀបចំតុបតែងនៅខាងក្នុងថ្នាក់រៀន និងខាងក្រៅថ្នាក់រៀនឱ្យមាន លក្ខណៈគរុកោសល្យ លក្ខណៈជាតិ និងមានសោភ័ណភាព ដើម្បីទាក់ទាញការចាប់អារម្មណ៍ពីកុមារចង់ទៅ សាលារៀន និងមាតាបិតា និងអ្នកអាណាព្យាបាលកុមារ មានទំនុកចិត្តក្នុងការបញ្ជូនកូនទៅរៀនផងដែរ។

ថ្នាក់រៀនមានបរិស្ថានស្អាត មានសោភ័ណភាព និងការតុបតែងមានសណ្តាប់ធ្នាប់ល្អ បានឆ្លុះបញ្ចាំងអំពី ប្រសិទ្ធភាពនៃការគ្រប់គ្រងថ្នាក់រៀន ការបង្រៀន និងរៀន ប្រកបដោយគុណភាព ដែលជាបំណងប្រាថ្នារបស់ មាតាបិតា និងអ្នកអាណាព្យាបាលកុមារ ព្រមទាំងបានឆ្លើយតបទៅនឹងគោលនយោបាយទី១ (ធានាឱ្យការអប់រំ មានគុណភាព) របស់ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា។

១.១. តារាងទាំង៧

ក្នុងថ្នាក់មត្តេយ្យសិក្សានីមួយៗ គ្រូបង្រៀនបានដាក់តាំងនូវតារាងទាំង៧នេះ ដើម្បីងាយស្រួលដល់ការ គ្រប់គ្រង និងពិនិត្យតាមដានក្នុងការសិក្សារបស់កុមារ និងសកម្មភាពប្រចាំថ្ងៃរបស់គ្រូបង្រៀន។ តារាងទាំង អស់នេះត្រូវព្យួរនៅលើជញ្ជាំងខាងក្រោយ ឬខាងស្តាំដៃ ឬខាងឆ្វេងដៃនៃគ្រូ កម្រិតងាយស្រួលគ្រូ និងកុមារ មើល។ តារាងព្យួរនៅជញ្ជាំងមានដូចខាងក្រោម ៖

១.១.១. បទបញ្ជាផ្ទៃក្នុង៖ ជារឿយៗប្រការ សម្រាប់អនុវត្តក្នុងដំណើរការរៀន និងបង្រៀន ឱ្យមាន សណ្តាប់ធ្នាប់ ប្រកបដោយការទទួលខុសត្រូវ។

១.១.២. ប្រកាស ឬសេចក្តីណែនាំ៖ ជាលិខិតបទដ្ឋាននានា ដែលចេញដោយក្រសួងអប់រំ យុវជន និង កីឡា ឬអាជ្ញាធរដែនដី។ ក្នុងនោះអាចមានព្រឹត្តិការណ៍ថ្មីៗ ដែលអនុញ្ញាតឱ្យប្រើប្រាស់ក្នុងកម្មវិធីសិក្សា ឬ លិខិតនានា សម្រាប់គ្រូ និងកុមារប្រតិបត្តិ។

១.១.៣. បញ្ជីសារពើភ័ណ្ឌ៖ ជាបញ្ជីសម្រាប់គ្រប់គ្រងសម្ភារៈ (ចលនព្រឡ និងអចលនព្រឡ) បាន ច្បាស់លាស់ និងសម្រាប់តាមដាន និងវាយតម្លៃគុណភាពសម្ភារៈ ដែលកំពុងប្រើប្រាស់នៅថ្នាក់មត្តេយ្យសិក្សា តាមឆ្នាំសិក្សានីមួយៗ។

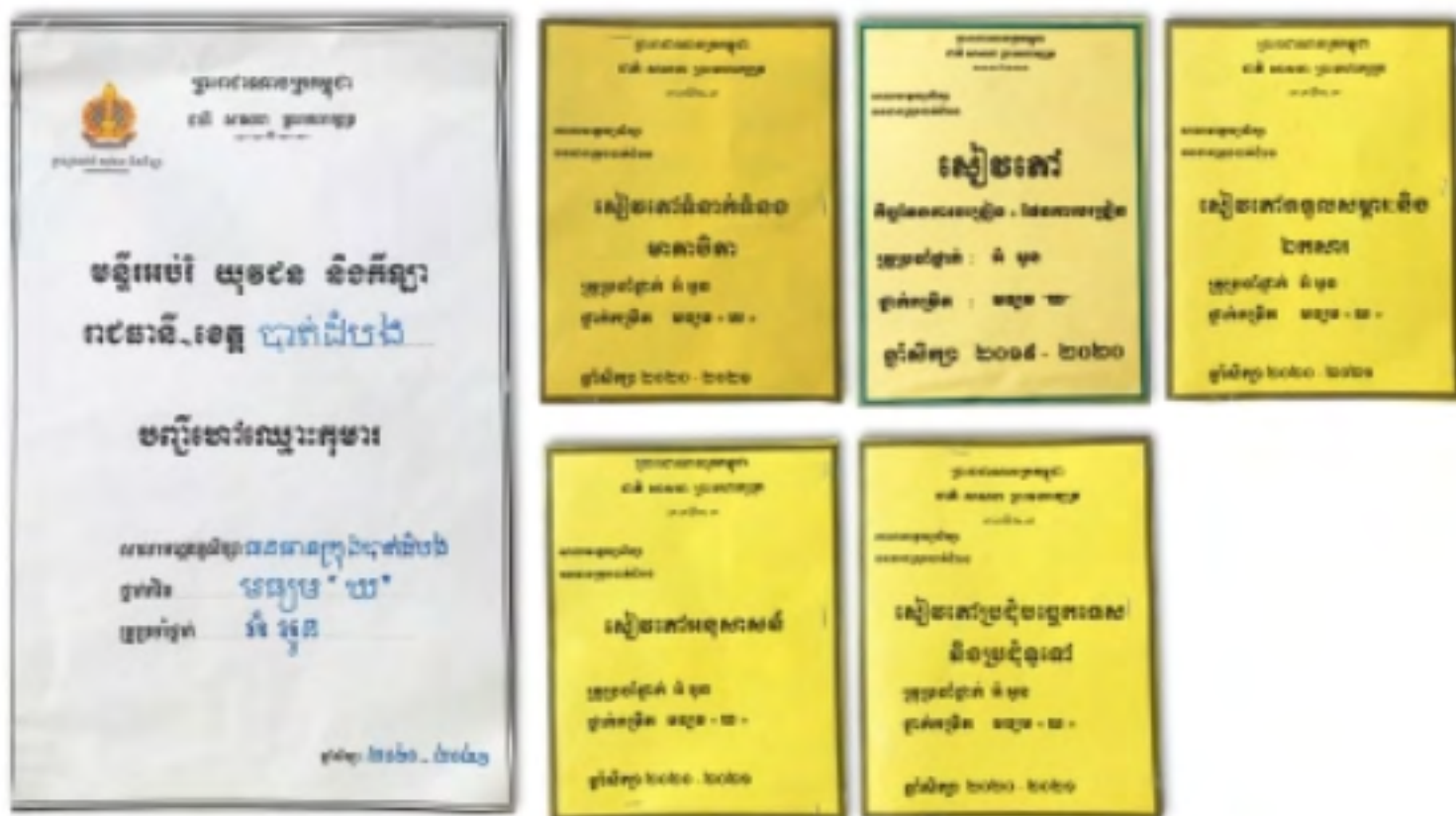
១.១.៤. បំណែងចែកកម្មវិធីសិក្សាប្រចាំឆ្នាំ៖ ជាតារាងកម្មវិធីមុខវិជ្ជា មេរៀន និងរយៈពេលបង្រៀន សម្រាប់គ្រូមត្តេយ្យសិក្សាអនុវត្តការងារតាមលំដាប់ដោយនៃកម្មវិធីសិក្សា ឱ្យចំទិសដៅក្នុងរយៈពេលមួយឆ្នាំ សិក្សា តាមឆ្នាំនីមួយៗ។

១.១.៥. បំណែងចែកកម្មវិធីសិក្សាប្រចាំខែ៖ ជាតារាងកម្មវិធីមុខវិជ្ជា មេរៀន និងរយៈពេលបង្រៀន ដែល ស្រង់ចេញពី បំណែងចែកកម្មវិធីសិក្សាប្រចាំឆ្នាំ សម្រាប់គ្រូអនុវត្តការងារប្រចាំថ្ងៃ និងសប្តាហ៍ តាមខែនីមួយៗ ឱ្យចំទិសដៅ ទាន់ពេលវេលា ងាយស្រួលតាមដានការបង្រៀនរបស់គ្រូ និងអនុវត្តតាមលំដាប់ដោយនៃ កម្មវិធីសិក្សា ក្នុងរយៈពេលមួយខែ។

១.១.៦. កាលវិភាគ៖ ជាតារាងពេលវេលា មុខវិជ្ជា និងរយៈពេលរៀន និងបង្រៀន ក្នុងសកម្មភាពប្រចាំ ថ្ងៃក្នុងមួយសប្តាហ៍។

១.១.៧. តារាងបែងចែកវេនសម្ភាត៖ ជាតារាងបង្ហាញវេនសម្ភាតតាមក្រុមនីមួយៗ របស់កុមារដោយ មានប្រធានថ្នាក់ និងប្រធានក្រុមចូលរួមដឹកនាំទៅតាមថ្ងៃដែលបានកំណត់។

១.២. សៀវភៅរដ្ឋបាល

គ្រូមត្តេយ្យសិក្សាត្រូវរៀបចំសៀវភៅ និងបញ្ជីកិច្ចការរដ្ឋបាលថ្នាក់រៀន តាមពេលវេលាឱ្យមានសណ្តាប់ធ្នាប់ និងងាយស្រួលក្នុងការយកមកប្រើប្រាស់ ដោយរក្សាទុកលើតុត្រូ ឬក្នុងទូងកសារ។ សៀវភៅ និងបញ្ជីទាំងនោះរួមមាន៖

១.២.១. សៀវភៅផែនការអភិវឌ្ឍន៍ថ្នាក់រៀន៖ សៀវភៅផែនការអភិវឌ្ឍន៍ថ្នាក់រៀនរៀបចំធ្វើ ដើម្បីឱ្យដឹងពីសកម្មភាព ពេលវេលា ធនធាន និងអ្នកទទួលខុសត្រូវ។ គ្រូមត្តេយ្យសិក្សាអនុវត្តការងារឱ្យចំទិសដៅ និងទាន់ពេល ព្រមទាំងងាយស្រួលក្នុងការត្រួតពិនិត្យតាមដាន និងវាយតម្លៃការអនុវត្តផែនការអភិវឌ្ឍន៍ថ្នាក់រៀន។

១.២.២. សៀវភៅកិច្ចការតែងការបង្រៀន៖ ជាសៀវភៅកិច្ចការដែលត្រូវប្រើប្រាស់ប្រចាំថ្ងៃ ផ្តល់ភាពងាយស្រួលក្នុងដំណើរការបង្រៀនតាមជំហាននីមួយៗ ទាន់ពេលវេលា និងមានប្រសិទ្ធភាព ដើម្បីឆ្លើយតបនឹងលទ្ធផលរំពឹងទុកនៃមេរៀននីមួយៗ។

១.២.៣. សៀវភៅផែនការសកម្មភាពបង្រៀនប្រចាំថ្ងៃ៖ ជាសកម្មភាពបង្រៀនប្រចាំថ្ងៃ ត្រូវត្រូវសរសេររាល់ថ្ងៃក្នុងសៀវភៅ ឬសរសេរជាសន្លឹកដាក់ក្នុងក្រណាត់ដើម្បីជាជំនួយជាឯកសារយោងបន្ថែមលើសៀវភៅកិច្ចការតែងការបង្រៀន។

១.២.៤. សៀវភៅប្រជុំបច្ចេកទេស និងការងារទូទៅ៖ ជាសៀវភៅសម្រាប់កត់ត្រានូវចំណុចសំខាន់ៗ និងលទ្ធផលក្នុងអង្គប្រជុំសម្រេចបាន និងការណែនាំរបស់ប្រធានអង្គប្រជុំ។ ចំណុចសំខាន់ៗទាំងនោះរួមមានរបៀបវារៈ សមាសភាពចូលរួម ខ្លឹមសារក្នុងរបៀបវារៈនីមួយៗ សកម្មភាពដែលបានឯកភាពគ្នា និងផែនការអនុវត្តបន្ត។

១.២.៥. សៀវភៅតាមដានការសិក្សាកុមារ៖ ជាសៀវភៅសម្រាប់ត្រួតពិនិត្យតាមដានលទ្ធផលសិក្សារបស់កុមារម្នាក់ៗ និងទទួលមតិយោបល់កែលម្អពីមាតាបិតា និងអ្នកអាណាព្យាបាលកុមារ ធ្វើត្រឡប់មកត្រូវមត្តេយ្យសិក្សាវិញ។

១.២.៦. សៀវភៅទំនាក់ទំនងជាមួយមាតាបិតា និងអ្នកអាណាព្យាបាលកុមារ៖ ជាសៀវភៅដែលគ្រូមត្តេយ្យសិក្សាប្រើប្រាស់សម្រាប់ជូនដំណឹងដល់មាតាបិតា និងអ្នកអាណាព្យាបាលកុមារ អំពីព័ត៌មានរបស់កុមារក្នុងករណីមានបញ្ហាកើតឡើងដូចជា អវត្តមានច្រើនគ្មានច្បាប់ ឬការឈប់រៀនរបស់កុមារ។

១.២.៧. សៀវភៅអនុសាសន៍៖ បង្កើតសម្រាប់ជូននាយក នាយិកា និងគណៈប្រតិភូក្រុមអធិការកិច្ចដែលចុះពិនិត្យតាមដានថ្នាក់រៀន ត្រូវសរសេរនៅក្នុងសៀវភៅនេះ ដោយលើកសរសើរអំពីចំណុចល្អ និងផ្តល់អនុសាសន៍ លើចំណុចខ្វះខាតដល់គ្រូមត្តេយ្យសិក្សា ដើម្បីកែលម្អចំណុចខ្វះខាតទាំងនោះ។ សម្រាប់នាយកនាយិកាពិនិត្យមើលពេលក្រោយ និងក្រើនរំលឹកដល់គ្រូមត្តេយ្យសិក្សាអនុវត្តការងារបន្ត។

១.២.៨. សៀវភៅទទួលសម្ភារៈ និងឯកសារ៖ ជាសៀវភៅកត់ត្រានូវរាល់ចំណូលសម្ភារៈ ឬឯកសារដែលបានទទួលពីនាយក នាយិកា និងសប្បុរសជននានា។

១.២.៩. សៀវភៅបញ្ជីហៅឈ្មោះកុមារ៖ ជាសៀវភៅសម្រាប់ប្រវត្តិរូបសង្ខេបកុមារ ចុះអវត្តមានកុមារដែលមិនបានមករៀនប្រចាំថ្ងៃ ដើម្បីធ្វើរបាយការណ៍ប្រចាំខែជូនមាតាបិតា និងអ្នកអាណាព្យាបាលកុមារ និងនាយក នាយិកា។

១.២.១០. សៀវភៅតាមដានសុខភាពកុមារ៖ ជាសៀវភៅកំណត់ត្រារបស់គ្រូប្រចាំថ្នាក់ ដែលចាំបាច់កត់ត្រាប្រចាំខែនៃលទ្ធផលត្រួតពិនិត្យ និងតាមដានអំពីការអភិវឌ្ឍសុខភាព រូបរាងកាយ ទម្ងន់ និងកម្ពស់របស់កុមារដែលមានសារៈសំខាន់ណាស់ ដើម្បីធ្វើរបាយការណ៍ប្រចាំខែ ជូននាយក នាយិកា មាតាបិតា និងអ្នកអាណាព្យាបាលកុមារបានដឹងអំពីការអភិវឌ្ឍ រូបរាងកាយសុខភាព ទម្ងន់ កម្ពស់ និងការព្យាបាលជំងឺរបស់កុមារផងដែរ។

ចំណាំ៖ ក្រៅពីសៀវភៅដូចបានរៀបរាប់ទាំង១០ខាងលើ សាលារៀនអាចបង្កើតសៀវភៅផ្សេងៗ តាមស្ថានភាពសាលារៀននីមួយៗ បានតាមតម្រូវការប្រើប្រាស់រៀងៗខ្លួន។

១.៣. បញ្ជីបញ្ជូនឈ្មោះកុមារឡើងថ្នាក់

ជាបញ្ជីដែលគ្រូមត្តេយ្យសិក្សារៀបចំនៅដំណាច់ឆ្នាំសិក្សានីមួយៗ ដើម្បីស្រង់ឈ្មោះកុមារ ដែលគ្រប់អាយុត្រូវឡើងទៅតាមកម្រិតថ្នាក់ ពីកម្រិតទាបទៅមធ្យម ពីមធ្យមទៅកម្រិតខ្ពស់ និងពីកម្រិតខ្ពស់ទៅថ្នាក់ទី១ នៅសាលាបឋមសិក្សា តាមអក្ខរក្រម ព្រមទាំងមានការចុះហត្ថលេខាដោយគ្រូបន្ទុកថ្នាក់ និងឯកភាពពីនាយក ឬនាយិកាសាលាមត្តេយ្យសិក្សា ចំពោះមត្តេយ្យសិក្សាសហគមន៍ ពីមេឃុំ ឬចៅសង្កាត់។ បញ្ជីនេះត្រូវធ្វើចំនួន៣ច្បាប់ ១ច្បាប់រក្សាទុកនៅគ្រូបន្ទុកថ្នាក់ ១ច្បាប់រក្សានៅទីបាត់ការសាលារៀន ចំពោះមត្តេយ្យសិក្សាសហគមន៍រក្សាទុកនៅសាលាឃុំ ឬសង្កាត់ និង១ច្បាប់ទៀតបញ្ជូនទៅសាលាបឋមសិក្សា។

១.៤. ក្តារខៀនព័ត៌មាន

ការធ្វើទំនាក់ទំនងជាមួយមាតាបិតា និងអ្នកអាណាព្យាបាលកុមារ គឺជាការងារដ៏សំខាន់របស់គ្រូមន្ត្រីយុវសិក្សាតាមមធ្យោបាយនានា ដែលងាយស្រួលក្នុងការផ្តល់ និងទទួលព័ត៌មានពីថ្នាក់មន្ត្រីយុវសិក្សា។ គ្រូមន្ត្រីយុវសិក្សា និងមាតាបិតា អ្នកអាណាព្យាបាលផ្តល់ការអប់រំ និងថែទាំកុមារតូចដូចគ្នា ដូច្នេះមាតាបិតា និងអ្នកអាណាព្យាបាលកុមារគ្រប់រូបទទួលព័ត៌មានសំខាន់ៗ ពីគ្រូមន្ត្រីយុវសិក្សាតាមរយៈក្តារខៀនព័ត៌មានប្រចាំថ្ងៃ។

ក្តារខៀនព័ត៌មាន គឺជាក្តារខៀនតូចមួយប្រើជាមធ្យោបាយផ្តល់ព័ត៌មានថ្មីៗ មេរៀន សកម្មភាពប្រចាំថ្ងៃ ផែនការដែលបានគ្រោងទុក និងព័ត៌មានទទួលបានពីថ្នាក់លើ ដើម្បីជូនដំណឹងដល់មាតាបិតា និងអ្នកអាណាព្យាបាលកុមារ ព្រមទាំងសហគមន៍ឱ្យបានយល់ដឹងគ្រប់សកម្មភាពរបស់សាលារៀន។

១.៤.១. ប្រសិទ្ធភាព៖

- ការធ្វើទំនាក់ទំនង និងការចែករំលែកព័ត៌មានរវាងគ្រូមន្ត្រីយុវសិក្សា ជាមួយមាតាបិតា ឬអ្នកអាណាព្យាបាលកុមារនឹងជំរុញឱ្យការថែទាំ និងអប់រំកុមារកាន់តែប្រសើរឡើង។
- មាតាបិតា និងអ្នកអាណាព្យាបាលកុមារនឹងមានការយល់ដឹងកាន់តែស៊ីជម្រៅពីសារៈសំខាន់នៃការអប់រំកូន។
- ចូលរួមចំណែកពង្រឹងចំណងទំនាក់ទំនងរវាងសាលា និងសហគមន៍។
- បានចែករំលែកព័ត៌មានទៅវិញទៅមក រវាងគ្រូមន្ត្រីយុវសិក្សា និងមាតាបិតា និងអ្នកអាណាព្យាបាលកុមារអំពីការថែទាំ និងអប់រំកុមារកាន់តែជិតស្និទ្ធ។
- មាតាបិតា និងអ្នកអាណាព្យាបាលកុមារដឹងអំពីផែនការរបស់គ្រូ និងសាលារៀន ដែលនឹងធ្វើនៅថ្ងៃបន្ទាប់។

១.៤.២. របៀបនៃការរៀបចំ និងការប្រើប្រាស់៖

- ក្តារខៀនព័ត៌មានត្រូវរៀបចំនៅខាងមុខថ្នាក់រៀន ឬលើសន្លឹកទ្វារខាងស្តាំ ឬខាងឆ្វេង ឬនៅកន្លែងណាមួយនៅលើជញ្ជាំងថ្នាក់រៀនខាងក្រៅ ដែលមិនរំខានដល់កុមារកំពុងសិក្សា នៅពេលដែលមានអ្នកទៅមើលព័ត៌មាន។ ការជ្រើសរើសទំហំធំ ឬតូចអាស្រ័យលើស្ថានភាពបន្ទប់ ឬអគារ និងលទ្ធភាពរបស់សាលារៀន។
- តុបតែងដាក់ផ្កាភ្លឺលើក្តារខៀន ផ្ទាំងរូបភាពជាតំនូរ ឬរូបថត ដើម្បីទាក់ទាញការយកចិត្តទុកដាក់ក្នុងការអាន របស់មាតាបិតា និងអ្នកអាណាព្យាបាលកុមារ។
- ផ្តល់ព័ត៌មានសំខាន់ៗទាក់ទងនឹងសកម្មភាពថ្នាក់មន្ត្រីយុវសិក្សា ធ្វើយ៉ាងណាឱ្យមាតាបិតា និងអ្នកអាណាព្យាបាលកុមារមានអារម្មណ៍ថាក្តារខៀននេះមានអត្ថប្រយោជន៍សម្រាប់ពួកគាត់។ ដូច្នេះ ត្រូវជំរុញលើកទឹកចិត្តឱ្យពួកគាត់អានព័ត៌មាននៅលើក្តារខៀនឱ្យបានញឹកញាប់។
- ផ្ទាំងព័ត៌មានអប់រំផ្សេងៗដែលទាក់ទងនឹងកុមារតូចក៏អាចបិទលើក្តារខៀនព័ត៌មាន ឬជញ្ជាំងខាងមុខទំនេរបានដែរ។

ផ្ទាំងព័ត៌មានអប់រំផ្សេងៗ

គន្លឹះបន្ថែម

ឧទាហរណ៍ការប្រើប្រាស់ក្តារខ្សែដីមាន៖

១. កាលកំណត់ / ព័ត៌មានសិក្សាប្រចាំថ្ងៃ

ថ្ងៃចន្ទ ទី១៤ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០២១

សកម្មភាពប្រចាំថ្ងៃ៖

- ចិត្តចលកាត៖ ហាត់ប្រាណតាមបទចម្រៀង
- បុរេគណិត៖ គូសភ្ជាប់ចំនួនទៅនឹងលេខពី៥ដល់១០
- សិក្សាសង្គម៖ គូសតាមស្នាមចុចៗលើរូបផ្លែក្រូច
- ភាសាខ្មែរ៖ ល្បែង«ប្រព័ន្ធគ្រួសារ»
- សិក្សាសង្គម៖ ល្បែងសេរី

**ថ្ងៃពុធ ៦កើត ខែផល្គុន ឆ្នាំជូត
ទៅស័ក ពស ២៥៦៤**

សកម្មភាពប្រចាំថ្ងៃ៖

- ចិត្តចលកាត៖ លោតជើងពីរ ទៅមុខ
ទៅក្រោយ ទៅឆ្វេង ទៅស្តាំ
- បុរេគណិត៖ ល្បែងរើសយកវត្ថុវែង ខ្លី
- សិក្សាសង្គម៖ ចម្រៀង«ស្អាតជានិច្ច»
- ភាសាខ្មែរ៖ ស្ទាល់អក្សរ«គ»

២. ព័ត៌មានអំពីកម្មវិធីផ្សេងៗ

**ថ្ងៃស្អែកទី១ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០២១ ត្រូវនឹង
ថ្ងៃអង្គារ ៦រោច ខែផល្គុន ឆ្នាំឆ្លូវ ត្រីស័ក
ពស ២៥៦៤ ជា ទិវាគុណអន្តរជាតិ**
ចាប់ផ្តើមនៅម៉ោង ៧:៣០នាទី ដល់
១០:៣០នាទីព្រឹក និងមានសកម្មភាពដូច
ខាងក្រោម៖

- ការបង្ហាញសម្ភាសន៍ទានរឿង
 - ការប្រកួតប្រជែងតាមកាយវិការសត្វ
 - ការប្រកួតប្រជែងរាំវង់កុមារ និងមាតាបិតា
- បញ្ជាក់៖** សូមអ្នកអាណាព្យាបាលជ្រៀម
សម្លៀកបំពាក់សម្រាប់កុមារដោយស្រួលធ្វើ
កម្មភាព។

៣. ព័ត៌មានថ្ងៃឈប់សម្រាក

ព័ត៌មាន

**ឈប់សម្រាកចំនួន១ថ្ងៃ នៅថ្ងៃសុក្រ ទី១៨ ខែមិថុនា ឆ្នាំ
២០២១ ដើម្បីអបអរសាទរ**

**ព្រះរាជពិធីបម្រើនព្រះជន្ម សម្តេចព្រះមហាក្សត្រី
ព្រះវររាជមាតា នរោត្តម មុនីនាថ សីហនុ**

Scanned with
MOBILE SCANNER

២. ការរៀបចំសកម្មភាពប្រចាំថ្ងៃ

ការរៀបចំសកម្មភាពប្រចាំថ្ងៃមានសារៈសំខាន់ណាស់ឱ្យកុមារបានសិក្សារៀនសូត្រពីសកម្មភាពដែលគ្រូបានរៀបចំក្នុងមួយថ្ងៃ។ ការរៀបចំទីកន្លែងអនុវត្តសកម្មភាពនីមួយៗនៅក្នុងថ្នាក់ ត្រូវបត់បែនទៅតាមសកម្មភាពដែលត្រូវរៀនក្នុងមួយថ្ងៃ។ ហើយជាសកម្មភាពដែលត្រូវនាំកុមារអនុវត្តជាប្រចាំនៅរៀងរាល់ថ្ងៃក្នុងដំណើរការបង្រៀន។ តាមរយៈនៃការរៀបចំនេះកុមារនឹងទទួលបាននូវការអភិវឌ្ឍសមត្ថភាពបានពេញលេញ និងគ្រប់ផ្នែក។

២.១. តារាង

ដើម្បីឱ្យការអនុវត្តសកម្មភាពប្រចាំថ្ងៃទទួលបាននូវប្រសិទ្ធភាព គ្រូបង្រៀនគប្បីរៀបចំតារាងសកម្មភាពប្រចាំថ្ងៃឱ្យសម្បូរបែប មានលក្ខណៈទាក់ទាញកុមារឱ្យចូលចិត្ត និងចេះប្រើតារាងសកម្មភាពនីមួយៗបានត្រឹមត្រូវ ក្នុងគោលបំណងឱ្យកុមារមាន ការទទួលខុសត្រូវចំពោះទង្វើរបស់ខ្លួន និងមានទម្លាប់ល្អក្នុងជីវភាពរស់នៅប្រចាំថ្ងៃ។ តារាងសកម្មភាពប្រចាំថ្ងៃមាន៖

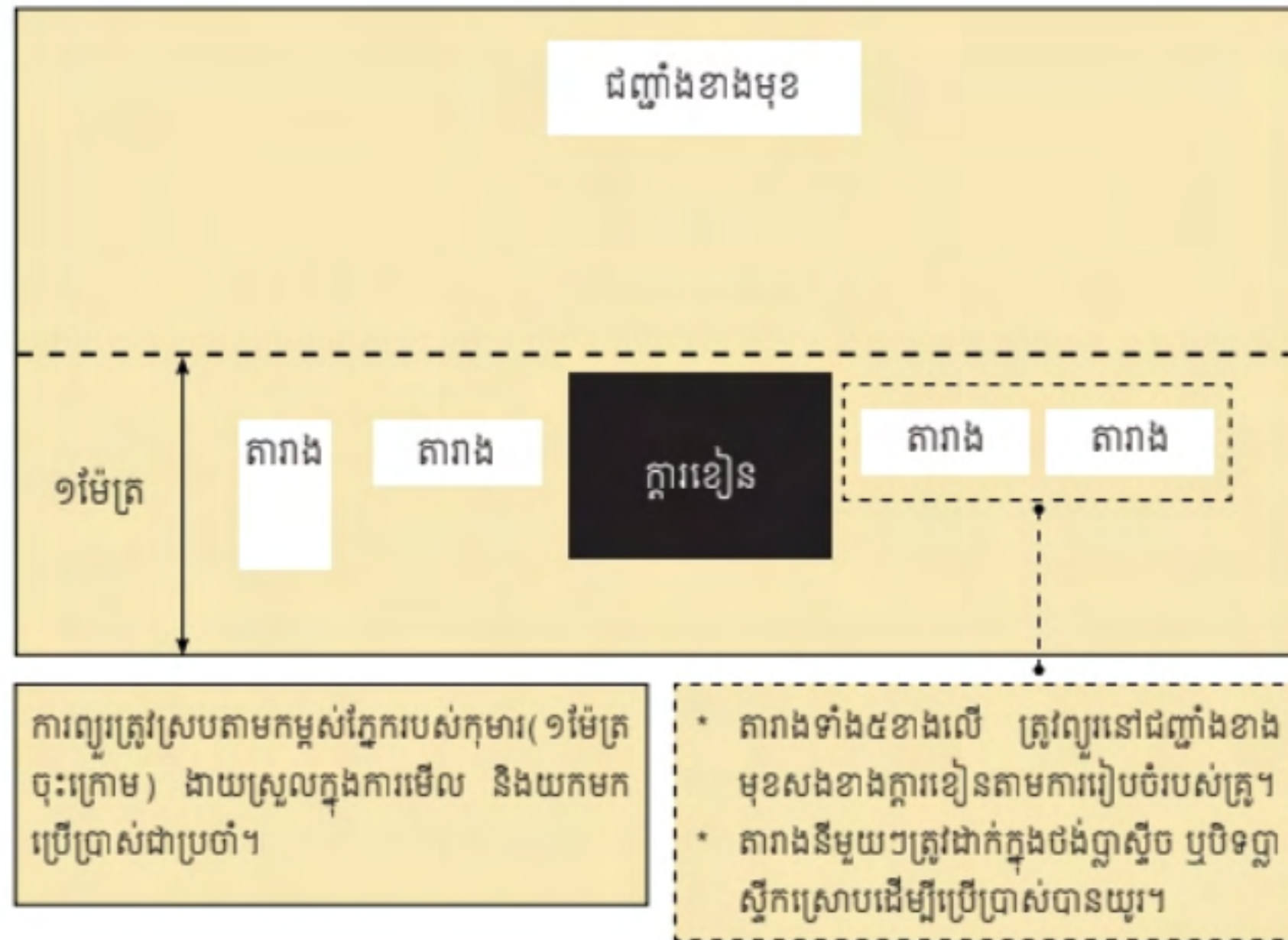
- ១.តារាងឈ្មោះកុមារតាមក្រុម/តារាងវត្តមានកុមារ
- ២.តារាងប្រតិទិនប្រចាំសប្តាហ៍
- ៣.តារាងប្រតិទិនប្រចាំខែ
- ៤.តារាងឈ្មោះ ខែ ទាំង១២
- ៥.តារាងឈ្មោះឆ្នាំខ្មែរទាំង១២។

ក្រៅពីតារាងខាងលើគ្រូអាចរៀបចំតារាងផ្សេងទៀត ដែលបម្រើឱ្យសកម្មភាពបង្រៀន និងរៀនបាន។

២.១.១. លទ្ធផលរំពឹងទុកការអភិវឌ្ឍរបស់កុមារតូច

វិជ្ជាសម្បទា	- ប្រាប់បានពីឈ្មោះខ្លួនឯងឈ្មោះ មិត្តភក្តិ ចំណាំពាក្យឈ្មោះ និងគូសចម្លងឈ្មោះរបស់ខ្លួនបាន - ប្រាប់បានពីកាលបរិច្ឆេទថ្ងៃខែឆ្នាំ ឈ្មោះថ្ងៃមករៀន ថ្ងៃឈប់សម្រាកនៅផ្ទះ អាកាសធាតុ និងឈ្មោះឆ្នាំខ្មែរ។
បំណិនសម្បទា	- ដាក់បណ្ណសម្គាល់នីមួយៗតាមតារាងបានត្រឹមត្រូវ - រាប់ឈ្មោះថ្ងៃខែ និងឆ្នាំបានត្រឹមត្រូវតាមលំដាប់លំដោយ។
ចរិយាសម្បទា	- ឈ្លាសវៃក្នុងការកំណត់លេខរៀងនៃខែ និងឈ្មោះសត្វតាមឆ្នាំនីមួយៗបានត្រឹមត្រូវ - ចេះរង់ចាំវេន និងសហការជួយគ្នាអនុវត្តការងារបានល្អ។

២.១.២. ការរៀបចំ

ក.តារាងឈ្មោះកុមារតាមក្រុម

តារាងឈ្មោះកុមារតាមក្រុម					
ក្រុមទី១		ក្រុមទី២		ក្រុមទី៣	

គំរូតារាងមិនទាន់បំពេញកាតព្វកិច្ច

តារាងឈ្មោះកុមារតាមក្រុម					
ក្រុមទី១		ក្រុមទី២		ក្រុមទី៣	
សំ ដាវ	សំ ដាវ	យ៉ា ជីតា	យ៉ា ជីតា	ឆែង សំគីន	ឆែង សំគីន
ជន ប៊ុនណា	ជន ប៊ុនណា	សំ ជីនីត	សំ ជីនីត	សេង ផាវី	សេង ផាវី
ផែន សីហា		វ៉ៃ មន្ត្រី	វ៉ៃ មន្ត្រី	ណាត់ ណាត់	
សើច ភាត	សើច ភាត	កៅ សុផាត	កៅ សុផាត	ផ្លុង ចាន់ថា	ផ្លុង ចាន់ថា
យក់ កក្កដា	យក់ កក្កដា	សេចក្តី សុខ	សេចក្តី សុខ	ផន កិច្ច	ផន កិច្ច
ជំ សក្កដា	ជំ សក្កដា	លេង សីដា		ណាប ជេត	ណាប ជេត
សម្បត្តិ សំបូ	សម្បត្តិ សំបូ	ពិត ធម្មតា	ពិត ធម្មតា	កៅ គីឡា	កៅ គីឡា
ខ្នង ឆៀត	ខ្នង ឆៀត	ច្រក សៀង	ច្រក សៀង	មករ មីនា	មករ មីនា
ហាក់ សំណាង	ហាក់ សំណាង	ស្រៀង សាវ	ស្រៀង សាវ	លី ភាវា	លី ភាវា

គំរូតារាងបំពេញកាតព្វកិច្ច

ស្លាកឈ្មោះ ដែលគ្មានអក្សរ នៅខាងស្តាំ បញ្ជាក់ថាកុមារ អវត្តមាន។

- ត្រូវគូស និងបិទ ឬសរសេរលើបន្ទាត់ខ្សែច្បាស់ល្អបិទបញ្ជាស្លឹកនិងបត់យកផ្គត់ៗជាហោប៉ៅដោយក្នុងផ្គត់ ហោប៉ៅនីមួយៗត្រូវចែកចេញជាពីរផ្នែក ខាងឆ្វេងដាក់បន្ទាត់ឈ្មោះកុមារ និងផ្នែកខាងស្តាំទុកសម្រាប់ កុមារយកបន្ទាត់ឈ្មោះរបស់ខ្លួនទៅដាក់តាមឈ្មោះក្នុងក្រុម។
- បន្ទាត់ឈ្មោះកុមារត្រូវត្រូវស្រាវជ្រាវផ្លាស់ប្តូរទីតាំងឈ្មោះក្នុងក្រុមដើម្បីបញ្ជាក់ថាកុមារចំណាំឈ្មោះរបស់ គេបានច្បាស់។

ខ.តារាងប្រតិទិនប្រចាំសប្តាហ៍

ចន្ទ	អង្គារ	ពុធ	ព្រហស្បតិ៍	សុក្រ	សៅរ៍	អាទិត្យ

គំរូតារាងមិនទាន់បំពេញកាតព្វកិច្ច

ចន្ទ	អង្ការ	ពុធ	ព្រហស្បតិ៍	សុក្រ	សៅរ៍	អាទិត្យ

គំរូតារាងបំពេញកាតព័ត៌មានរួច

- ត្រូវគូស និងបិទ ឬសរសេរក្នុងតារាងឱ្យច្បាស់ល្អរួចបិទប្លាស្ទិក និងបត់យកផ្ទាំង ជាហោប៉ៅខាងលើសម្រាប់កុមារដាក់បណ្ណសម្គាល់អាកាសធាតុ ខាងក្រោមដាក់បណ្ណសម្គាល់ថ្ងៃមករៀន និងបណ្ណសម្គាល់ថ្ងៃនៅផ្ទះ។

គ.តារាងប្រតិទិនប្រចាំខែ

តារាងប្រតិទិនប្រចាំខែ 						
ចន្ទ	អង្ការ	ពុធ	ព្រហស្បតិ៍	សុក្រ	សៅរ៍	អាទិត្យ

គំរូតារាងមិនទាន់បំពេញកាតព័ត៌មាន

តារាងប្រតិទិនប្រចាំខែ វិច្ឆិកា						
ចន្ទ	អង្ការ	ពុធ	ព្រហស្បតិ៍	សុក្រ	សៅរ៍	អាទិត្យ
០១	០២	០៣	០៤	០៥	០៦	០៧
០៨	០៩	១០	១១	១២	១៣	១៤
១៥	១៦	១៧	១៨	១៩	២០	២១
២២	២៣	២៤	២៥	២៦	២៧	២៨
២៩	៣០					

គំរូតារាងបំពេញកាតព័ត៌មានរួច (កាតពណ៌ក្រហមបញ្ជាក់ពីថ្ងៃឈប់សម្រាក)

ឃ.តារាងឈ្មោះខែទាំង១២

តារាងឈ្មោះខែទាំង១២					
មករា	កុម្ភៈ	មីនា	មេសា	ឧសភា	មិថុនា
កក្កដា	សីហា	កញ្ញា	តុលា	វិច្ឆិកា	ធ្នូ

ត្រូវគូស និងបិទ ឬសរសេរក្នុងតារាងឱ្យច្បាស់ល្អរួចបិទប្លាស្ទិកដើម្បីរក្សាការប្រើប្រាស់ឱ្យបានយូរ។

ង.តារាងឈ្មោះសត្វខ្មែរទាំង១២

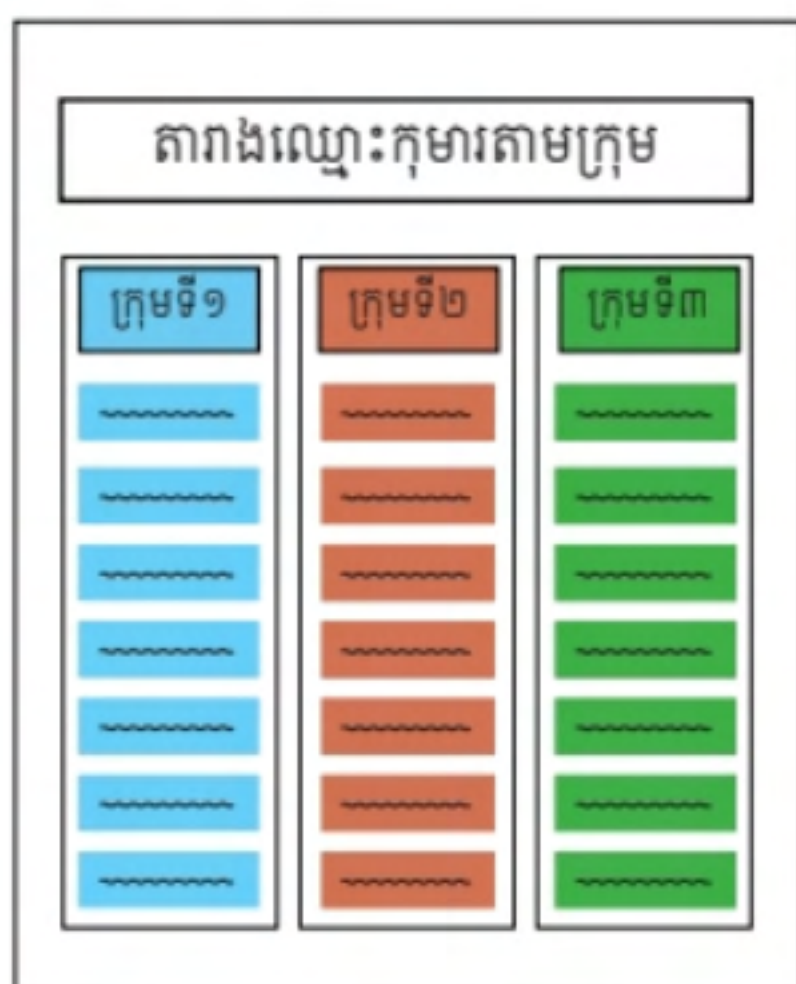
តារាងឈ្មោះសត្វខ្មែរទាំង១២					
ជូត	ឆ្កែ	ខាល	បោះ	រោង	ម្សៅ
មមី	មមៃ	កែវ	រកា	ច	កុរ

ត្រូវគូស និងបិទ ឬសរសេរក្នុងតារាងឱ្យច្បាស់ល្អរួចបិទប្លាស្ទិកដើម្បីរក្សាការប្រើប្រាស់ឱ្យបានយូរ។

ការប្រើប្រាស់តារាងឈ្មោះកុមារតាមក្រុម

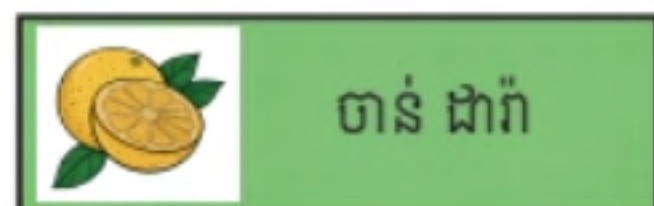
ក្រៅពីគំរូតារាងខាងលើ គ្រូក៏អាចរៀបចំទម្រង់ និងការប្រើប្រាស់តារាងបានតាមការច្នៃប្រឌិតផ្សេងៗខ្លួន បានដែរ តែមិនត្រូវចាកឆ្ងាយពីលំនាំដើមនោះទេ។ សូមមើលឧទាហរណ៍ដូចខាងក្រោម។

ក. ការរៀបចំតារាង

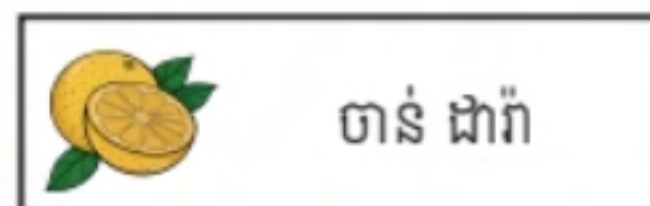
គំរូតារាង៖ ខាងឆ្វេងជាគំរូសតារាង ខាងស្តាំជារូបជាក់ស្តែង

ខ. ការរៀបចំស្លាកឈ្មោះ

សន្លឹកស្លាកឈ្មោះផ្នែកខាងមុខ សម្រាប់ កុមារវត្តមាន

- សរសេរឈ្មោះកុមារ និងរូបស្លាកសញ្ញាសម្គាល់។
- បិទកាត់ទាំងពីរបញ្ចូលគ្នា ធ្វើជាកូនកាស។

សន្លឹកស្លាកឈ្មោះផ្នែកខាងក្រោយសម្រាប់ កុមារអវត្តមាន

គ. ការប្រើប្រាស់

- រៀបស្លាកឈ្មោះសម្គាល់កុមារជាក់ក្នុងកូនកាត់ព្រែងសម្រាប់កុមារយកទៅបំពេញ។
- ឱ្យកុមារជាអ្នកដាក់ស្លាកឈ្មោះដោយខ្លួនឯង នៅពេលគេចាំស្លាកឈ្មោះសម្គាល់របស់ខ្លួន។
- ករណីកុមារចាំអស់ហើយ ឱ្យកុមារស្ម័គ្រចិត្តឡើងបំពេញតារាងសម្រាប់ក្រុមរបស់ខ្លួនក៏បានដែរ។ ជារួម គ្រូមើលស្ថានភាពជាក់ស្តែង ហើយច្នៃប្រឌិតរៀបចំស្លាកឈ្មោះសម្គាល់ដោយខ្លួនឯង។

២.២. ធ្វើដាក់ស្បែកជើងរបស់កុមារ

ធ្វើនេះដាក់ក្នុងចាំបាច់សម្រាប់ឱ្យកុមារដាក់ស្បែកជើងទៅតាមទីកន្លែងដែលបានកំណត់ និងត្រូវមានរបៀបរៀបរយរក្សាបាននូវអនាម័យ និងសណ្តាប់ធ្នាប់ល្អ។ ដើម្បីឱ្យកុមារដាក់ស្បែកជើងចំទីកន្លែងកំណត់បានត្រឹមត្រូវត្រួតពិនិត្យស្លាកសម្គាល់របស់កុមារម្នាក់ៗដែលនោះកុមារនឹងបានរៀនចំណាំទីកន្លែងឈ្មោះ និងរូបសញ្ញារបស់ខ្លួនឯង និងមិត្តភក្តិ។ ធ្វើនេះអាចធ្វើអំពីឈើ ផ្តៅ ដែក ឬគូសទីតាំងនៅកន្លែងណាមួយត្រូវគិតថាសមស្រប។

២.២.១ លទ្ធផលរំពឹងទុកលើការអនុវត្តរបស់កុមារ

វិជ្ជាសម្បទា	- ប្រាប់បានពីទីកន្លែងដែលត្រូវដាក់ឈ្មោះស្លាកសញ្ញាសម្គាល់ ឬស្លាកឈ្មោះរបស់ខ្លួនឯង និងមិត្តភក្តិបាន - ប្រាប់បានពីរបៀបអនាម័យ និងថែរក្សាថ្នាក់រៀនឱ្យបានស្អាត - ចំណាំគូអក្សរនៅលើស្លាកឈ្មោះរបស់ខ្លួន។
បំណិនសម្បទា	- ដាក់ស្បែកជើងត្រូវតាមទីតាំងនៃសញ្ញាសម្គាល់ ឬឈ្មោះរបស់ខ្លួនបាន។
ចរិយាសម្បទា	- មានទម្លាប់ល្អក្នុងការទុកដាក់សម្ភារៈប្រើប្រាស់ឱ្យមានសណ្តាប់ធ្នាប់ - សហការចូលរួមអនាម័យ និងថែរក្សាថ្នាក់រៀនឱ្យបានស្អាត។

២.២.២ ការរៀបចំ

ក. ការរៀបចំធ្វើដាក់ស្បែកជើង៖

- អាចជ្រើសរើសធ្វើអំពីឈើ ឬផ្តៅ . . .
- រៀបចំធ្វើនៅជិតទ្វារចូលដែលកុមារអាចដាក់ស្បែកជើងពេលចូលក្នុងថ្នាក់។
- ក្នុងករណីកន្លែងដាក់ស្បែកជើងមានកន្លែងមិនគ្រប់តាមចំនួនកុមារ ត្រូវរៀបចំធ្វើដាក់បន្ថែមឱ្យបានគ្រប់តាមចំនួនកុមារ។

ខ. ស្លាកសញ្ញាសម្គាល់សម្រាប់កុមារ៖

- មានស្លាកសញ្ញាសម្គាល់ឱ្យបានគ្រប់តាមចំនួនកុមារម្នាក់ៗ ឧស្សាហ៍ផ្លាស់ប្តូរក្នុងករណីរំលោភ ឬហើរពណ៌មើលមិនច្បាស់រូបសម្គាល់ និងអក្សរ។
- ការជ្រើសរើសស្លាកសញ្ញាសម្គាល់មកបិទ ត្រូវគិតពីកម្រិតអាយុរបស់កុមារពីរូបងាយ ទៅលំបាក ឬថ្នាក់កម្រិតខ្ពស់បិទតែស្លាកឈ្មោះក៏បាន។

នៅកន្លែងដែលងាយមើលឃើញ ហើយ

គ. ការថែទាំធ្វើ

- បោសសម្អាតធ្វើជាប្រចាំ បង្ការកុំឱ្យកណ្តៀស និងរក្សាឱ្យបានស្អាតជានិច្ច។
- ក្នុងរដូវភ្លៀងធ្លាក់ គួរគប្បីប្រើបន្ទះប្រអប់ក្រដាសទ្រាប់ស្បែកជើងបន្ថែមដើម្បីកាត់បន្ថយការប្រឡាក់ធ្វើ។

២.៣. កន្លែងដាក់សម្ភារៈ និងសម្លៀកបំពាក់របស់កុមារ

ការរៀបចំទីកន្លែងដាក់សម្លៀក និងការកំណត់ដាក់ស្លាកសញ្ញាសម្គាល់របស់កុមារម្នាក់ៗគឺមានសារៈសំខាន់ណាស់សម្រាប់ឱ្យកុមារបានដាក់សម្ភារៈប្រើប្រាស់ផ្ទាល់ខ្លួនរបស់គេឱ្យមានសណ្តាប់ធ្នាប់ល្អទៅតាមទីកន្លែងដែលបានកំណត់។ កុមារអាចរក្សាទុកសម្ភារៈដទៃដូចជាកន្លែង និងស្នាដៃពីសកម្មភាពផ្សេងនៅក្នុងប្រអប់ផ្ទាល់របស់គេម្នាក់ៗ។

២.៣.១ លទ្ធផលរំពឹងទុកលើការអនុវត្តរបស់កុមារ

វិជ្ជាសម្បទា	- ប្រាប់បានពីទីកន្លែង និងសញ្ញាសម្គាល់សម្រាប់ដាក់សម្លៀក សម្ភារៈផ្សេងៗរបស់ខ្លួន និងមិត្តភក្តិ។
បំណិនសម្បទា	- ដាក់សម្លៀក និងសម្ភារៈប្រើប្រាស់តាមទីកន្លែងកំណត់ឈ្មោះ និងកំណត់ចំណាំតួអក្សរតូចម្តងតួអក្សរតាមឈ្មោះរបស់ខ្លួនបាន។
ចរិយាសម្បទា	- ប្រកាន់ខ្ជាប់ខ្លួននូវទម្លាប់ល្អរក្សាបាននូវសណ្តាប់ធ្នាប់។

២.៣.២. ការរៀបចំ

ក. ការរៀបចំ៖

- រៀបដាក់សម្ភារៈ និងសម្លៀកក្នុងទូដែលមានថតៗ ឬធ្នើដែលមានថតកញ្ចែង ឬប្រអប់ក្រដាសសម្រាប់ដាក់សម្លៀក និងរបស់ប្រើប្រាស់កុមារម្នាក់ៗ។
- រៀបចំទំពាក់សម្រាប់ដាក់សម្លៀក និងសម្ភារៈកុមារម្នាក់ៗ។ ទំពាក់ដាក់ជាប់នឹងជញ្ជាំងក៏ជាជម្រើសមួយល្អអាចកាត់បន្ថយភាពចង្អៀតក្នុងទីធ្លាបន្ទប់រៀន។

ករណីសាលាមិនមានលទ្ធភាពទិញទូ ឬធ្នើដាក់សម្ភារៈសាលាអាចប្រើប្រអប់ក្រដាស (ដូចក្នុងរូប) ឬកញ្ចែង ឬរបស់ផ្សេងទៀតជំនួសបាន។

ខ. បិទស្លាកសញ្ញាសម្គាល់ និងថែទាំធ្វើ៖

- បិទស្លាកសញ្ញាសម្គាល់ទីកន្លែងដាក់សម្ភារៈសម្រាប់កុមារម្នាក់ៗនៅពីមុខចំណូលថតទូ ឬប្រអប់កេះ ឬនៅខាងលើជាប់នឹងទម្ងន់ដើម្បីឱ្យកុមារងាយមើលឃើញ។
- កន្លែង ឬសម្ភារៈប្រើប្រាស់ផ្ទាល់ខ្លួនរបស់កុមារម្នាក់ៗ ត្រូវបិទស្លាកសញ្ញាសម្គាល់តែមួយដូចៗគ្នា។
ឧទាហរណ៍៖ កៅអីរបស់កុមារឧត្តម បិទស្លាកសញ្ញាសម្គាល់រូបផ្ទៃល្អ ប្រអប់ក្រដាស ឬទម្ងន់ក៏ត្រូវបិទស្លាកសញ្ញាសម្គាល់រូបផ្ទៃល្អដែរ អ្វីៗដែលជាសម្ភារៈប្រើប្រាស់ផ្ទាល់ខ្លួនរបស់កុមារឧត្តមត្រូវតែបិទរូបផ្ទៃល្អទាំងអស់ ។
- ស្លាកសញ្ញាសម្គាល់សម្រាប់កុមារម្នាក់ៗដែលត្រូវប្រើប្រាស់តាមទីកន្លែងផ្សេងៗគ្នាត្រូវមានលក្ខណៈសម្គាល់ស្លាកសញ្ញាតែមួយដូចៗគ្នាងាយស្រួលដល់កុមារក្នុងពេលប្រើប្រាស់។
- ប្រសិនបើប្រើប្រអប់ក្រដាស ឡាំង កញ្ចែង ឬរបស់ផ្សេងៗតម្រូវឱ្យផ្លាស់ប្តូរសម្ភារៈទាំងនោះត្រូវប្តូរថ្មីក្នុងករណីមានរំហែក ឬខូចអាស្រ័យលើការប្រើប្រាស់របស់កុមារ។
- ណែនាំកុមារឱ្យចៀសវាងយកចំណីអាហារណាដែលមានក្លិនមិនល្អដាក់ក្នុងសម្លៀក ថតទូ ឬប្រអប់ដើម្បីរក្សាអនាម័យថ្នាក់រៀន។
- ស្លាកសញ្ញាសម្គាល់ត្រូវបញ្ចៀសកុំឱ្យប៉ះពាល់ដល់ទំនៀមទម្លាប់ វប្បធម៌ និងប្រពៃណីខ្មែរ។

២.៤. កន្លែងធ្វើសកម្មភាពផ្សេងៗក្នុងថ្នាក់រៀន

កុមារតូចមានភាពរីកចម្រើនចេះចង់ដឹង និងធ្វើសកម្មភាពច្រើនបែបច្រើនយ៉ាង ចូលចិត្តលេងអ្វីដែលប្លែកហើយថ្មីៗ។ កុមារតូចរៀនតាមរយៈការលេង ហើយការលេងមិនមែននៅតែមួយកន្លែងនោះទេ គេតែងតែផ្លាស់ប្តូរទីកន្លែងមួយទៅកន្លែងមួយ និងពីសកម្មភាពមួយទៅសកម្មភាពមួយទៀត ដូចជាធ្វើចិត្តចលនា (ចលករតូច) លេងល្បែង និងសិល្បៈជាដើម។ ដូច្នេះ ទាមទារឱ្យគ្រូមានការរៀបចំផ្លាស់ប្តូរសង្ហារឹម សម្ភារៈ និងទីកន្លែងបត់បែនទៅតាមសកម្មភាពនីមួយៗ ធ្វើយ៉ាងណាក្សាបរិស្ថានស្អាតមានជាសុភាព សំខាន់ទាក់ទាញកុមារចង់មករៀន ចូលរួមអនាម័យ និងមានទម្លាប់ល្អ។

២.៤.១. លទ្ធផលរំពឹងទុកលើការអនុវត្តរបស់កុមារ

វិជ្ជាសម្បទា	- ប្រាប់បានពីទីកន្លែងដែលបានរៀបចំសកម្មភាពតាមផែនការបង្រៀនប្រចាំថ្ងៃនៅក្នុងថ្នាក់ សម្រាប់កុមារលេង។
បំណិនសម្បទា	- អនុវត្តន៍សកម្មភាពតាមផែនការបង្រៀនប្រចាំថ្ងៃតាមការរៀបចំរបស់គ្រូនៅក្នុងថ្នាក់។
ចរិយាសម្បទា	- មានចំណាប់អារម្មណ៍ សប្បាយរីករាយ ចូលរួមធ្វើសកម្មភាពនានា ជួយថែរក្សាសម្ភារៈ និងសង្ហារឹម និងចង់មករៀនជារៀងរាល់ថ្ងៃ - ពេញចិត្តចូលរួមសកម្មភាពជាមួយគ្រូ។

២.៤.២. ការរៀបចំ

ក. ការរៀបចំកម្រាល៖

- ថ្នាក់រៀនត្រូវរៀបចំឱ្យមានកម្រាលឥដ្ឋកាតុង ឬក្រាលកម្រាលកៅស៊ូទៅតាមលទ្ធភាពងាយស្រួលកុមារធ្វើសកម្មភាព ឬ លេង។
- កម្រាលឥដ្ឋកាតុង ឬកម្រាលកៅស៊ូ ដែលយកមកក្រាល ត្រូវជ្រើសរើសពណ៌ដូចជាពណ៌ស ឬពណ៌មាស។

ខ. ការរៀបចំតុ កៅអី៖

- រៀបចំតុ ឬកៅអីទៅតាមតម្រូវការសកម្មភាពថ្នាក់រៀន ជាក្រុមតូច ឬក្រុមធំៗ ក្នុងករណីសកម្មភាពមិនតម្រូវឱ្យមានរៀបតុ ឬកៅអី ដាក់របស់ទាំងនេះទៅកៀន ឬខាងនៃថ្នាក់រៀន។
- តុ និងកៅអីរបស់កុមារត្រូវតែសមស្របទៅតាមវ័យ និងអាចចល័តបាន (ចៀសវាងប្រើតុកៅអីថ្នាក់បឋមសិក្សា)។

គ. ការផ្លាស់ប្តូរតាមសកម្មភាព៖

- កន្លែងធ្វើសកម្មភាពផ្សេងៗក្នុងថ្នាក់ត្រូវរៀបចំឱ្យទូលាយ ស្រឡះល្អ ស្អាត មានអនាម័យ មានភាពទាក់ទាញ មានជាសុភាព និងសុវត្ថិភាព។
- រៀបចំទីកន្លែង តុ កៅអី សម្ភារៈ និងកុមារជាក្រុមធំ ក្រុមតូចបត់បែនទៅតាមសកម្មភាពជាក់ស្តែង។

គន្លឹះបន្ថែម

កុមាររៀនតាមរយៈការលេង ដូចនេះគ្រូត្រូវរៀបចំ បរិស្ថានក្នុងថ្នាក់រៀន ទៅតាមសកម្មភាពបង្រៀនប្រចាំថ្ងៃ ធ្វើយ៉ាងណាឱ្យកុមារផ្ដោតអារម្មណ៍លើសកម្មភាពក្នុងថ្នាក់ និងចង់ចូលរួម។ ការរៀបចំកន្លែងមានសារៈសំខាន់ណាស់ព្រោះថាកុមារបានលេង កុមារនឹងទទួលបានអភិវឌ្ឍន៍ពេញលេញ។

ខាងក្រោមនេះជាឧទាហរណ៍៤ប្រភេទនៃការរៀបចំថ្នាក់រៀន ដែលត្រូវឱ្យកុមារអនុវត្តទៅតាមសកម្មភាពប្រចាំថ្ងៃ ប៉ុន្តែមិនមានន័យថាគ្រូត្រូវតែរៀបចំតាមឧទាហរណ៍នេះទេ។ គ្រូត្រូវរៀបចំទៅតាមស្ថានភាពជាក់ស្តែងក្នុងថ្នាក់រៀនដែលខ្លួនគិតថាសមស្របតាមមូលដ្ឋាន។

ឧទាហរណ៍ទី១ ៖ រៀបចំតុ និងកៅអី ជារាងអក្សរអ៊ុយ(២) សម្រាប់សកម្មភាពធម្មតា។

ឧទាហរណ៍ទី២ ៖ ផ្ទុំ តុ និងកៅអី សម្រាប់សកម្មភាពក្រុម។

ឧទាហរណ៍ទី៣ ៖ ទុកទំនេរនៅចន្លោះគណៈកម្មាធិការឱ្យកុមារសម្រាប់សកម្មភាពដែលត្រូវការទីធ្លាធំ។

៣. ការរៀបចំបង្ហាញ

៣.១. ជ្រុងវិទ្យាសាស្ត្រ

ជ្រុងវិទ្យាសាស្ត្រ គឺជាជ្រុងដែលធ្វើឱ្យកុមារស្វែងយល់អំពីបទពិសោធប្រចាំថ្ងៃ និងធ្វើអន្តរកម្មជាមួយគ្រប់ទិដ្ឋភាពទាំងអស់នៃបរិស្ថានរបស់ពួកគេ ដូចជាសាលារៀន ផ្ទះ គ្រួសារ និងព្រឹត្តិការណ៍ផ្សេងៗក្នុងសង្គម។ កុមារចង់ដឹងពីបម្រែបម្រួលនៃបាតុភូតធម្មជាតិក្នុងបរិស្ថានសិក្សាមាន ភាវៈមានជីវិត និងគ្មានជីវិតតាមការចាប់អារម្មណ៍របស់ពួកគេ ដូច្នេះគ្រូមត្តេយ្យសិក្សាដើរតួសំខាន់ជួយសម្រួលដល់ដំណើរការរៀបចំសកម្មភាពដើម្បីឱ្យសម្រេចបាននូវអ្វីដែលកុមារបានពេញចិត្តចង់ដឹងចង់ឃើញរំភើប និងទទួលបានចំណេះដឹង បំណិនកាន់តែច្រើនប្រកបដោយលក្ខណៈវិទ្យាសាស្ត្រ និងមានប្រសិទ្ធភាព។

៣.១.១. លទ្ធផលរំពឹងទុកលើការអភិវឌ្ឍរបស់កុមារ

វិជ្ជាសម្បទា	- ប្រាប់បានពីការលូតលាស់ និងលក្ខខណ្ឌរស់នៅរបស់មនុស្ស សត្វ និងរុក្ខជាតិ - ប្រាប់បានពីបម្រែបម្រួលអាកាសធាតុ វត្ថុ និងបាតុភូតធម្មជាតិដែលនៅជុំវិញកុមារ - ប្រាប់បានពីវប្បធម៌ (ប្រាសាទ) សង្គម (ពិធីបុណ្យផ្សេងៗ) វិទ្យាសាស្ត្រងាយៗ។
បំណិនសម្បទា	- កំណត់បានពីលូតលាស់ និងលក្ខខណ្ឌរស់នៅរបស់មនុស្ស សត្វ និងរុក្ខជាតិ - កំណត់បានពីបម្រែបម្រួលអាកាសធាតុ វត្ថុ និងបាតុភូតធម្មជាតិដែលនៅជុំវិញកុមារ - កំណត់បានពីវប្បធម៌ ពិធីបុណ្យប្រពៃណីផ្សេងៗ និងពិធីបុណ្យសាសនាក្នុងសង្គមរស់នៅ។

ចរិយាសម្បទា	- ស្រឡាញ់ចូលចិត្ត ថែរក្សា និងការពារជីវិតមនុស្ស សត្វ និងរុក្ខជាតិ - រីករាយចូលរួមធ្វើសកម្មភាពពិសោធដោយមានបម្រុងប្រយ័ត្ន និងមានសុខសុវត្ថិភាព - យកចិត្តទុកដាក់ផ្សារភ្ជាប់ខ្លួននឹងការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ - ចាប់អារម្មណ៍ទៅលើធម្មជាតិ និងវិទ្យាសាស្ត្រកាន់តែខ្លាំង។
-------------	---

៣.១.២. ការរៀបចំ

ក. ការរៀបចំផ្ទៃ ឬតុ

- ជ្រើសរើសផ្ទៃ ឬតុសមស្របនឹងកម្ពស់កុមារ ធានាសុវត្ថិភាព ងាយស្រួលប្តូរទីតាំងនៅថ្នាក់រៀន។
- ផ្ទៃ ឬតុត្រូវដាក់នៅក្បែរមាត់បង្អួច ឬទ្វារដែលមានពន្លឺ និងខ្យល់គ្រប់គ្រាន់។
- រៀបចំទូ ឬផ្ទៃមួយដែលអាចដាក់តាំងសម្ភារៈសម្រាប់ពិសោធដូចជាគ្រាប់ពូជ គ្រាប់ធញ្ញជាតិ កែវចិញ្ចឹមត្រីជាដើម។

ខ. ការផ្លាស់ប្តូរសម្ភារៈតាមសកម្មភាព

- តាំងវត្ថុពិត ឬវត្ថុដែលទាក់ទងនឹងវិទ្យាសាស្ត្រទៅតាមប្រធានបទសកម្មភាពថ្នាក់រៀន។
- គ្រូជាអ្នកគិតច្នៃប្រឌិតរៀបចំដាក់តាំង ឱ្យកុមារអនុវត្ត បង្កើនការយល់ដឹង ហើយកុមារស្រាវជ្រាវ បន្ថែមលើប្រធានបទដែលកំពុងរៀន។
- គ្រូសង្កេតមើលសកម្មភាពកុមារ តើពួកគេចាប់អារម្មណ៍លើអ្វីដែលកំពុងតាំងដែរឬទេ និងគួររៀបចំរយៈពេលយូរប៉ុណ្ណា។
- ភាវៈមានជីវិតដូចជាកូនរុក្ខជាតិ ត្រី ក្ដាម ខ្យង ... មិនអាចតាំងយូរបើសិនគ្មានការថែទាំបានល្អ។
- វត្ថុផ្សេងៗអាចតាំងបានយូរគឺឧបករណ៍វាស់កំដៅ ចំណីអាហារ គ្រឿងអលង្ការ និងល័ក្ខជ្រលក់ ពណ៌ទឹកពណ៌ (គូល័រទឹក).....។

គ. ការរៀបចំប្រកបដោយភាពទាក់ទាញ

- រៀបចំយ៉ាងណាឱ្យកុមារចាប់អារម្មណ៍ទៅលើជ្រុងនេះ។
- រៀបចំធ្វើឱ្យកុមារយល់ច្បាស់ពីការលូតលាស់របស់រុក្ខជាតិ សត្វ កត់ត្រាពីការលូតលាស់ និងធ្វើការសង្កេតបន្តទៀត កុមារនឹងភ្លេចបើសិនជាលោកគ្រូ អ្នកគ្រូមិនធ្វើការរំឭកឡើងវិញ។
- រៀបចំវត្ថុដាក់តាំងឱ្យមានសណ្តាប់ធ្នាប់រៀបរៀបរយ។

ឃ. ការតាំងសៀវភៅ ឬផ្ទាំងរូបភាពស្របនឹងប្រធានបទ

- សៀវភៅរូបភាពវិទ្យាសាស្ត្រ ឬសៀវភៅរឿងទាក់ទងវិទ្យាសាស្ត្រ។
- ផ្ទាំងរូបភាពបង្ហាញពីប្រធានបទមេរៀនក្នុងកម្មវិធីសិក្សាដែលត្រូវរៀនក្នុងថ្នាក់។
- រៀបចំសៀវភៅរូបភាពវិទ្យាសាស្ត្រ ឬសៀវភៅរឿងទាក់ទងវិទ្យាសាស្ត្របង្ហាញប្រ។

ឧទាហរណ៍

ពិសោធន៍ឥន្ទធនូ

ថ្ងៃមួយគ្រូបានរៀបចំព្រឹត្តិការណ៍ផ្សាភ្ជាប់នឹង-អាកាសធាតុ- នៅក្នុងជ្រុងវិទ្យាសាស្ត្រ។ ក្នុងពេលនោះគ្រូបាននិទានរឿងទាក់ទងនឹងអាកាសធាតុ និងសកម្មភាពច្នៃប្រឌិត។ ករណីនេះបានធ្វើឱ្យកុមារចង់ដឹងបន្ថែមទៀតអំពីអាកាសធាតុ។ ជំហានបន្ទាប់គ្រូរៀបចំសកម្មភាពដែលកុមារបានឃើញ និងទទួលបាននូវអ្វីក្នុងសៀវភៅរូបភាពមកភ្ជាប់វាទៅនឹងជីវិតប្រចាំថ្ងៃ ដូចជាព្រះអាទិត្យ ភ្លៀង ខ្យល់ ឥន្ទធនូ ផ្កាយ ឬបាតុភូតធម្មជាតិផ្សេងៗកើតឡើងនៅលើមេឃរាល់ថ្ងៃ ដែលកុមារបានស្គាល់ច្បាស់។ ការពិសោធសាមញ្ញក៏ជួយកុមារឱ្យរៀនបន្ថែមអំពីគ្នាទៅវិញទៅមក ហើយបង្វែរចំណេះដឹងរបស់ពួកគេឈានទៅបំណិនផ្សេងៗ។ ប្រសិនបើគ្រូអាចរៀបចំសកម្មភាពបន្តនៅជ្រុងវិទ្យាសាស្ត្រនោះ កុមារនឹងកាន់តែចង់ដឹងអំពីអ្វីៗ ផ្សេងទៀតនៅជុំវិញខ្លួនដោយភាពរីករាយ។

មុខវិជ្ជា(១)	- សិក្សាសង្គម (សកម្មភាពកសាង ការបង្កើតរូបភាពឥន្ទធនូ)
វត្ថុបំណង	វិជ្ជាសម្បទា៖ - ប្រាប់បានពីរបៀបបិទក្រដាសពណ៌តូចៗបង្កើតជាប្រភេទឥន្ទធនូ - ប្រាប់បានពីលក្ខណៈ រូបរាង ពណ៌របស់ឥន្ទធនូ ។ បំណិនសម្បទា៖ - ប្រើការលាបលើក្រដាសពណ៌តូចៗបិទតាមពណ៌របស់ឥន្ទធនូ - បង្ហាញបានរបៀបបង្កើតរូបឥន្ទធនូ។ ចរិយាសម្បទា៖ - សហការគ្នាបង្កើតរូបភាពឥន្ទធនូ - ឈ្លាសវៃ រហ័សរហួន ប៉ិនប្រសប់បិទការលើក្រដាសពណ៌តូចៗបង្កើតជាប្រភេទឥន្ទធនូ មានសោភ័ណ។
ថ្នាក់/អាយុ	- កម្រិតមធ្យម កុមារអាយុ៤ឆ្នាំ
រយៈពេល	- ៣០នាទី (១ម៉ោងសិក្សា)

សម្ភារៈ	១. ការនិទានរឿង - សៀវភៅរូបភាពទាក់ទងនឹងអាកាសធាតុ ឬឥន្ទធនូ ២. បង្កើតរូបឥន្ទធនូ - ក្រដាសធំ ក្រដាសពណ៌ (ហែកជាប់ណែកតូចៗ) ចានតូចៗ ទឹក ការបិទអេដីអ៊ីម កន្សែងសើមសម្រាប់សម្អាតដៃ។
របៀបលេង	- ចែកកុមារជាក្រុមតូចៗទៅតាមចំនួនកុមារ - រៀបចំសម្ភារៈទៅតាមក្រុមនីមួយៗ - គ្រូបានត្រៀមទុកជាមុនផ្ទាំងរូបភាពដែលឱ្យកុមារបិទតាមពណ៌ជាតម្រូវផ្ទាំងធំបិទចន្លោះៗទុកឱ្យកុមារបំពេញ ហើយកាត់ផ្ទាំងធំនោះជាចំណែកតាមក្រុមកុមារ - គ្រូបានហែកក្រដាសចំនួន៥ពណ៌តូចៗ រួចជាស្រេច។ - កុមារជ្រើសរើសក្រដាសពណ៌តូចៗដែលខ្លួនស្រឡាញ់បិទទៅលើផ្ទាំងដែលគ្រូចែកឱ្យតាមក្រុម - ពេលចប់គ្រូប្រមូលក្រដាសផ្ទាំងធំតាមក្រុមមកបិទភ្ជាប់គ្នាបង្កើតជាប្រភេទឥន្ទធនូដាក់តាំងនៅជ្រុងសិល្បៈ។

មុខវិជ្ជា(២)	វិទ្យាសាស្ត្រ (ពិសោធន៍ឥន្ទធនូ)
វត្ថុបំណង	វិជ្ជាសម្បទា៖ - ប្រាប់បានពីលក្ខណៈពណ៌ រូបរាង និងពេលវេលាដែលកើតមានបាតុភូតឥន្ទធនូ។ បំណិនសម្បទា៖ - ពណ៌នាអំពីពណ៌របស់ឥន្ទធនូ។ ចរិយាសម្បទា៖ - យកចិត្តទុកដាក់ទៅលើបម្រែបម្រួលអាកាសធាតុ - រីករាយនឹងការពិសោធន៍ឥន្ទធនូ។
ថ្នាក់/អាយុ	- កម្រិតមធ្យម កុមារអាយុ៤ឆ្នាំ
រយៈពេល	- ៣០នាទី
សម្ភារៈ	- សៀវភៅរូបភាពទាក់ទងនឹងអាកាសធាតុ ឬឥន្ទធនូ(បង្ហាញតែរូបភាព)។ - ដបទឹកថ្លា ឬថាសឆ្អឹងចាស់ៗ ពិល ប្រអប់ក្រដាស។
របៀបលេង	- ដាក់ដបទឹកថ្លា ឬថាសឆ្អឹងចាស់ៗ នៅក្នុងប្រអប់មួយ ហើយបញ្ចាំងពន្លឺពិលឱ្យមានពន្លឺផ្អែកប៉ះនឹងដបទឹកថ្លា ឬថាសឆ្អឹងចាស់ៗ - ពន្លឺផ្អែកចាំងផ្លាស់ទៅប៉ះនឹងផ្ទៃប្រអប់នោះ យើងអាចឃើញរូបឥន្ទធនូនៅផ្ទៃប្រអប់នោះយ៉ាងច្បាស់។
សម្គាល់៖	- សូមនាំកុមារទៅមើលផ្ទាល់ប្រសិនបើមានបាតុភូតពិតប្រាកដ - មុនធ្វើសកម្មភាពជាមួយកុមារគ្រូគួរត្រៀមស្ថានភាពជាមុន - គ្រូអាចរកពិសោធផ្សេងៗទៀតតាមការច្នៃប្រឌិត។

១. ការរៀបចំបរិស្ថាន និងការចូលរួមរបស់គ្រូ

បរិស្ថាន

- រៀបចំទីធ្លាធំទូលាយដែលកុមារអាចមើលឃើញអ្នកគ្រូនិទានរឿង និងបិទក្រដាសតូចៗទៅលើក្រដាសផ្ទាំងធំបានជុំគ្នា (ឧទាហរណ៍អង្គុយជារង្វង់ ឬពាក់កណ្តាលរង្វង់អំឡុងពេលនិទានរឿង បង្កើតឥន្ទធនូនៅលើតុ ឬផ្ទាល់កម្រាលការ៉ូ)។
- បន្ទាប់ពីនិទានរឿង ចែកកុមារជា២ ឬ៣ក្រុម តាមចំនួនកុមារតិច ឬច្រើនសម្រាប់សកម្មភាពបិទឥន្ទធនូ។

ការចូលរួមរបស់គ្រូ

១. ការនិទានរឿង

- គ្រូចាប់ផ្តើមនិទានរឿង។

២. ការបិទរូបឥន្ទធនូ

- គ្រូគូររូបរាងឥន្ទធនូនៅលើក្រដាសធំជាមុន។
- ពន្យល់កុមារពីរបៀបប្រើសម្ភារៈបិទឥន្ទធនូ។
- គ្រូចូលរួមជាមួយកុមារ ហើយដៃដកជាមួយពួកគេ។
- លើកទឹកចិត្តឱ្យកុមាររៀបចំសម្ភារៈទាំងអស់នៅពេលចប់សកម្មភាព។

៣. ពិសោធន៍ឥន្ទធនូ

- ណែនាំកុមារកុំឱ្យមើលពន្លឺពិលផ្ទាល់ភ្នែក។
- ឆ្លើយតបនឹងការភ្ញាក់ផ្អើលពេលកុមាររកឃើញឥន្ទធនូនៅក្នុងប្រអប់ដែលចាំងផ្លាស់ពីស៊ីឌី ឬដប់ទឹកថ្លា។

២. សកម្មភាពឆ្លើយតបរបស់កុមារ និងលទ្ធផល

- តាមរយៈការនិទានរឿងរបស់គ្រូ និងសកម្មភាពបិទរូបឥន្ទធនូពីក្រដាស ពណ៌តូចៗ កុមារចាប់អារម្មណ៍នឹងឥន្ទធនូជាខ្លាំង។ កុមារបានជ្រើសរើសពណ៌របស់ឥន្ទធនូដោយខ្លួនឯង និងសហការគ្នាបិទក្រដាសចម្រុះពណ៌។ កុមារឈ្មោះដាក់ និងមិត្តភក្តិបានប្រាប់គ្រូថាចង់ឃើញពណ៌ពិតនៃឥន្ទធនូ។

ពិតជាសប្បាយណាស់បានធ្វើការរួមគ្នាអីចឹង!

- គ្រូបានប្រាប់កុមារវិញថា “ថ្ងៃស្អែកអ្នកគ្រូនឹងបង្ហាញឥន្ទធនូដល់កូន”។ នៅថ្ងៃបន្ទាប់អ្នកគ្រូបាននាំកុមារទៅមើលជ្រុងវិទ្យាសាស្ត្រ ឱ្យកុមារពិសោធបញ្ចាំងពិលលើថាសឌីស នៅក្នុងប្រអប់។ “មើល! មានឥន្ទធនូនៅលើប្រអប់នេះ។ ពិតជាស្រស់ស្អាតណាស់!” កុមារមានការភ្ញាក់ផ្អើលដែលមានឥន្ទធនូតូចបានបង្ហាញខ្លួននៅប្រអប់ចំពោះមុខពួកគេ។
- ចាប់ពីពេលនោះមក កុមារចាប់ផ្តើមចាប់អារម្មណ៍លើឥន្ទធនូកាន់តែខ្លាំង។ ជិតតាបាននិយាយថា “ពេលខ្ញុំជួយឪពុកខ្ញុំលាងឡាននៅផ្ទះ ខ្ញុំបានបាញ់ទឹកទៅលើ នៅពេលនោះ ខ្ញុំក៏មើលឃើញឥន្ទធនូដែរ”។ ក្នុងថ្នាក់រៀន កុមារបានចាប់ផ្តើមប្រាប់គ្នាថា លើអាមីត្តភក្តិរបស់កុមារម្នាក់ និងនៅក្នុងថ្នាក់រៀនក៏មានរូបឥន្ទធនូដែរ។ គ្រូបានដឹងជាថ្មីម្តងទៀតថាកុមារអាចរៀនយ៉ាងសកម្មតាមរយៈបទពិសោធនេះ។

កុមារបញ្ចាំងពិលលើថាសឌីសមើលឥន្ទធនូ

មានឥន្ទធនូតូចនៅក្នុងថ្នាក់រៀនយើងដែរ

គន្លឹះបង្កើត

ការរៀបចំជ្រុងវិទ្យាសាស្ត្រតាមប្រភេទរឿងនិទាន ឬសកម្មភាព

ក. រឿង-បំណងគ្រាប់បាយ-៖ សាច់រឿងនេះចង់និយាយអំពីបំណងរបស់គ្រាប់បាយដែលចង់ចិញ្ចឹមមនុស្សលោក តែមនុស្សលោកបែរជាខ្ចីខ្ចាហូបចុកមិនសន្សំសំចៃទៅវិញ។ អត្ថន័យរឿងនេះគឺចង់ឱ្យមនុស្សស្រឡាញ់អាហារ ហើយហូបចុកត្រូវចេះសន្សំសំចៃ។ ចេញពីរឿងនេះយើងរៀបចំជ្រុងវិទ្យាសាស្ត្រដូចខាងក្រោម ជាឧទាហរណ៍។

តាំងសៀវភៅរឿង
«បំណងគ្រាប់បាយ»

ដាក់តាំងគ្រាប់ស្រូវ

ដាក់តាំងដើមស្រូវ

ដាក់តាំងសំណាបក្នុងកែវមានទឹក ដើម្បី
បង្ហាញពីមជ្ឈដ្ឋានដែលវាលូតលាស់

ដាក់តាំងគ្រាប់អង្ករ

ខ. រឿង-ខ្ទង់រៀនមើលម៉ោង-៖ សាច់រឿងនេះចង់បង្រៀនពីរបៀបមើលម៉ោងនៅលើនាឡិកា។ បន្ទាប់ពីនិទានរឿងនេះចប់ហើយ យើងអាចរៀបចំជ្រុងវិទ្យាសាស្ត្រដូចគំរូខាងក្រោម។

នាឡិកាផលិតពីក្រដាស

សៀវភៅរឿង

នាឡិកាពិត

គ. រឿង-យើងយោងបងខ្លា-៖ ខ្លាចង់ឆ្លងជ្រលងភ្នំមកលេងជាមួយសត្វដទៃទៀតនៅម្ខាងទៀត។ ដើម្បីឆ្លងបាន សត្វដទៃទៀតធ្វើដងយោង។ ដូច្នេះ យើងអាចរៀបនៅជ្រុងនេះដូចខាងក្រោម។

សៀវភៅរឿង

ដាក់តាំងតុក្កតាខ្លា
រឿង

ផលិតដងយោងពីសម្ភារៈផ្សេងៗ
ប្រើប្រាស់គំនិតច្នៃប្រឌិតផ្ទាល់ខ្លួន

គន្លឹះបន្ថែម

យ. រឿង «កុលាបពីរទេង»៖ សាច់រឿងចង់ប្រៀបធៀបពីភាពខុសគ្នារវាងកុលាបពីរទេង មួយជាផ្កា កុលាបពិត និងមួយទៀតជាផ្កាកុលាបសិប្បនិម្មិត។ អត្ថន័យអប់រំក្នុងរឿងនេះគឺចង់ឱ្យមនុស្សចេះ ស្រឡាញ់បរិស្ថាន ស្រឡាញ់ធម្មជាតិ។ ចេញពីរឿងនេះ យើងអាចរៀបចំជ្រុងវិទ្យាសាស្ត្រដូចខាងក្រោម។

ផ្កាពិត បើគ្មានផ្កាកុលាប អាចដាក់តាំងផ្កាផ្សេងជំនួសបាន

សៀវភៅរឿង

ផ្កាសិប្បនិម្មិត បើគ្មានផ្កាកុលាប អាចដាក់តាំងផ្កាផ្សេងជំនួសបាន

ង. មេរៀនទាក់ទងនឹងពណ៌៖ បន្ទាប់ពីគ្រូបង្រៀនមេរៀនអំពីពណ៌ដល់កុមារ យើងអាចរៀបចំជ្រុងវិទ្យាសាស្ត្រដូចខាងក្រោម។

ទឹកសម្រាប់
លាយពណ៌

ចានលាយពណ៌
និងដក់

សៀវភៅ
អំពី «ពណ៌»

ថ្នាំពណ៌ ឬគូល័រ

អនុញ្ញាតឱ្យកុមារប្រើអត្ថន័យពណ៌
Scanned with
MOBILE SCANNER

៣.២. ជ្រុងអនាម័យ

ជ្រុងអនាម័យរៀបចំឡើងដើម្បីឱ្យកុមារបានប្រើប្រាស់ដូចជា អនាម័យខ្លួនប្រាណ អវៈយវៈ ចៀសវាងពីជំងឺផ្សេងៗ និងបង្កើតទម្លាប់ល្អក្នុងការរស់នៅ។ កុមារដឹកទឹកស្អាត ចេះលាងសម្អាតដៃមុនពេលញ៉ាំអាហារ និងចេញពីបន្ទប់ទឹក ឬបង្គន់ពេលបត់ជើងរួច ចេះពាក់ម៉ាស់ការពារជាប្រចាំ ចេះរៀបចំសម្លៀកបំពាក់ មុខ មាត់ និងឆ្លុះកញ្ចក់សិតសក់បានសមរម្យ។

៣.២.១. លទ្ធផលរំពឹងទុកលើការអនុវត្តរបស់កុមារ

វិជ្ជាសម្បទា	- ប្រាប់បានពីរបៀបលាងសម្អាតដៃមុន ក្រោយពេលបរិភោគចំណីអាហារ និងពេលចេញពីបន្ទប់ទឹក ឬបង្គន់ និងក្រោយពេលក្អក កណ្តាស់ - ប្រាប់បានពីរបៀបអនាម័យខ្លួនប្រាណ អវៈយវៈ មុខ មាត់ សក់ក្បាលនិងសម្លៀកបំពាក់ឱ្យស្អាតជានិច្ច - ប្រាប់បានពីរបៀបពាក់ម៉ាស់ការពារជំងឺឆ្លងផ្សេងៗ។
បំណិនសម្បទា	- ជួយសម្អាតបរិស្ថានដូចជាបន្ទោបង់ឬខោកស្តោ ទុកដាក់សំរាមក្នុងធុងសំរាម តាមកន្លែងកំណត់ - លាងសម្អាតដៃជាមួយសាប៊ូ អាល់កុលឬដែលមុននិងក្រោយញ៉ាំអាហារ ក្រោយពេលចេញពីបង្គន់ឬបិទបាំងរបស់កង្វក់និងពេលក្អក កណ្តាស់ - ញ៉ាំទឹកស្អាត និងប្រើប្រាស់ម៉ាស់បានត្រឹមត្រូវតាមការណែនាំ។
ចរិយាសម្បទា	- ទម្លាប់រស់នៅស្អាត មានអនាម័យល្អក្នុងការរស់នៅ រៀនសូត្រ ហូបស្អាត ដឹកស្អាត ចេះការពារខ្លួនពីជំងឺផ្សេងៗ - ស្រឡាញ់បរិស្ថានដុំវិញពោលពេញដោយភាពស្រស់ស្អាតគ្មានសំរាមគ្មានប្លាស្ទិច...។

៣.២.២. ការរៀបចំ

ក. សម្ភារៈអនាម័យ៖ រៀបចំឱ្យមានកន្លែងជូតដៃ កញ្ចក់ និងក្រាស់សិតសក់ សាប៊ូ ធុងសំរាមអំបោស តង្កៀបចាប់សំរាម ធុងទឹកចម្រោះ ធុងទឹកសម្រាប់ធ្វើអនាម័យថ្នាក់រៀន ធុងទឹកលាងដៃ ឬកន្លែង សម្រាប់លាងសម្អាតនៅជិតថ្នាក់រៀន តាមលទ្ធភាពរបស់សាលារៀន។

ខ. ការថែទាំជ្រុង៖

- រៀបចំឱ្យមានកា ឬកែវដឹកទឹកសម្រាប់កុមារម្នាក់ៗ ឬមានដបទឹកដែលកុមារយកមករៀងខ្លួន និងមានបិទស្លាកសញ្ញាសម្គាល់។
- រៀបចំឱ្យមានកា ឬកែវទឹកសម្រាប់កុមារម្នាក់ៗឬមានដបទឹកដែលកុមារយកមករៀងៗខ្លួន និងមានបិទស្លាកសញ្ញាសម្គាល់ដោយរៀបចំដាក់ក្នុងកញ្ចប់មានគម្របដើម្បីការពារមេរោគឆ្លងផ្សេងៗ។
- ត្រូវមានទឹកស្អាត ឬធុងទឹកចម្រោះសម្រាប់កុមារញ៉ាំ។
- រៀបចំកន្លែងលាងសម្អាតដៃខាងក្រៅ ជិតថ្នាក់រៀន ឬធុងលាងសម្អាតដៃ។

គ. ការថែរក្សាអនាម័យ៖

- ពន្យល់កុមារពីទម្លាប់អនាម័យជាប្រចាំ។
- ដឹកនាំកុមារផលិតធុងសំរាមពីសំបកប្រអប់ក្រដាស ដូច្នេះកុមារភ្ញាក់រឭកទុកដាក់សំរាមបានត្រឹមត្រូវ។
- បិទតាំងរូបសញ្ញាពីរបៀបលាងសម្អាតដៃ ដើម្បីឱ្យកុមារបន្តលាងដៃដោយរីករាយ។
- រៀបចំល្បែងត្រាប់តាម រូបភាព ឬរូបថតអំពីកុមារពីអនាម័យមុខ មាត់ ដៃ...។

៣.៣. ជ្រុងសិល្បៈ

ជ្រុងសិល្បៈមានមុខងារ២៖ ទីមួយ ជាកន្លែងដាក់តាំងគ្រប់ស្នាដៃរបស់កុមារ ឧបករណ៍ភ្លេងខ្លះៗ និង ទីពីរ ជាកន្លែងលេង និងសាកល្បងការងារសិល្បៈដូចជាការ លេងឧបករណ៍ភ្លេងបុរាណ ឬសម័យ ងាយៗ តុក្កតា ជាដើម ដែលទាក់ទងនឹងកុមារមត្តេយ្យ។ ជ្រុងនេះមានសកម្មភាពផ្សេងៗជាច្រើននៅថ្នាក់មត្តេយ្យសិក្សា ដែល កុមារបានចូលរួមអនុវត្តន៍ និងបង្កើតជាលទ្ធផលសិក្សាហៅថាស្នាដៃកុមារ(សិល្បៈ) ដូចជាបត្របូក គូររូប ហែក បិទតាមស្នាមចុចៗ រោយកម្ទេចកម្ទីតូចៗលើរូប(អាចម៍ណា កម្ទេចក្រដាស ស្លឹកឈើ...) ដោត ដេរ ត្បាញ កាត់បិទរូប ហែកបិទរូប សូនរូប ផលិតសម្ភារៈនានា យកមកដាក់តាំង។

៣.៣.១. លទ្ធផលរំពឹងទុកលើការអនុវត្តរបស់កុមារ

វិជ្ជាសម្បទា	- ប្រាប់បានពីឈ្មោះឧបករណ៍ភ្លេងខ្មែរ ទ្រ សួរ ឆាប ឈឹង... ចំណងជើងបទចម្រៀង ចង្វាក់រាំ ពណ៌សម្លៀកបំពាក់តាមថ្ងៃ សម្លៀកបំពាក់ប្រពៃណី និងព្រឹត្តិការណ៍សង្គម។ - ប្រាប់បានពីឈ្មោះសម្ភារៈនានាដែលផលិតបានដូចជារូបកែវ ក្បាលសត្វ ផ្កា សត្វស្លាប ដង្កូវ កន្ទួល សត្វ និងរូបភាពផ្សេងៗ - ប្រាប់ពីរបៀបបត់ រោយ ដោត ដេរ ត្បាញ សូនរូប គូរ ដាត់ពណ៌ ហែកបិទ ដែលបាន ដាក់តាំងស្នាដៃ។
បំណិនសម្បទា	- បង្ហាញពីការប្រើប្រាស់ឧបករណ៍ភ្លេងខ្មែរទ្រសួរ ឆាប ឈឹង ... សម្លៀកបំពាក់ និង សូត្រកំណាព្យ ច្រៀងចម្រៀង ធ្វើកាយវិការ ព្រមទាំងច្រៀងបទនគររាជ ពង្សាវតារ ខ្មែរបានត្រឹមត្រូវ - បង្កើតបានស្នាដៃតាមរយៈការបត់ក្រដាសបានជារូបផ្សេងៗ សូនរូប រោយ ដេរ ត្បាញ គូរ ដាត់ពណ៌ ហែក និងកាត់បិទ។
ចរិយាសម្បទា	- ស្រឡាញ់ឧបករណ៍ភ្លេងខ្មែរ សម្លៀកបំពាក់ប្រពៃណី ចង្វាក់រាំ និងចូលចិត្តសូត្រ កំណាព្យ ច្រៀងបទនគររាជ ពង្សាវតារខ្មែរ និងចម្រៀងថ្នាក់មត្តេយ្យសិក្សា - មានអារម្មណ៍រំភើបសប្បាយរីករាយពេលឃើញស្នាដៃខ្លួនដែលត្រូវបានដាក់តាំង - មានមោទនភាពចំពោះទេពកោសល្យដែលគេបានធ្វើ និងចង់បង្ហាញស្នាដៃខ្លួនទៅ អ្នកដទៃ។

៣.៣.២. ការរៀបចំ

ក. ការរៀបចំកន្លែងដាក់សម្ភារៈសិល្បៈ៖

- ដាក់តុ ធ្នើ ឬកន្លែងតាំងឧបករណ៍ភ្លេងខ្មែរទ្រ សួរ ឆាប ឈឹង និងសម្ភារៈភ្លេងងាយៗដែលកុមារផលិតបាន។
- តាំងស្នាដៃកុមារលើក្រដាសកាតុងរឹង ផ្ទាំងស្នោ ផ្ទាំងប្លាស្ទិច ឬក្តារខៀនកម្ចី។
- ជ្រើសរើសពណ៌ខៀវ ឬបៃតងចាស់សម្រាប់ធ្វើផ្ទាំងដាក់តាំង ស្នាដៃដើម្បីឱ្យកុមារមើលឃើញរូបភាពបានច្បាស់។
- កម្ពស់ផ្ទាំងរូបភាពនៃជ្រុងសិល្បៈគួរឱ្យសមល្មមនឹងកម្ពស់ កុមារ។

ខ. ការដាក់តាំងស្នាដៃកុមារ៖

- ដាក់តាំងស្នាដៃកុមារឱ្យបានច្រើន និងផ្លាស់ប្តូរញឹកញាប់ យ៉ាងតិច២ ឬ៣ដងក្នុងមួយខែ។
- ដាក់តាំងស្នាដៃកុមារប្រមូលពីសកម្មភាពថ្នាក់មត្តេយ្យសិក្សា ប្រចាំថ្ងៃដូចជាបត្របូក គូររូប ហែកបិទតាមស្នាមចុច រោយ កម្ទេចផ្សេងៗលើរូប ដេរ ត្បាញ កាត់បិទរូប ផលិតសម្ភារៈ នានា។
- ត្រូវដាក់តាំងស្នាដៃកុមារគ្រប់គ្នាដើម្បីជាការលើកទឹកចិត្ត ដល់កុមារ។
- ដឹកនាំកុមារចូលរួមតុបតែង ឬដាក់តាំងជ្រុងនេះជាការប្រសើរ ហើយការរៀបចំនេះបម្រើដល់ប្រធានបទនៃ ការសិក្សាធ្វើឱ្យកុមារយល់បានកាន់តែច្បាស់។

គ. សោកណភាព

- ការរៀបចំតាំងឧបករណ៍ភ្លេង សម្ភារៈលេងឱ្យមានរបៀប ដាក់វត្ថុតូចទៅធំតាមលំដាប់ដោយដើម្បីឱ្យកុមារអាច មើលឃើញ សម្ភារៈ ទាំងនេះបានច្បាស់ងាយស្រួលយក ប្រើប្រាស់ និងទុកដាក់ត្រឹមត្រូវ។
- តុបតែងលម្អផ្កាភ្លឺនៅកន្លែងតាំងស្នាដៃកុមារឱ្យមានភាពទាក់ ទាញ បង្កើតសោភ័ណភាព ប៉ុន្តែមិនស្មុគស្មាញ។

ឧទាហរណ៍

គំនូរសេរី

នៅដើមឆ្នាំសិក្សា គំនូរគឺជាផ្នែកមួយនៃការលេងដ៏ពេញនិយមបំផុតសម្រាប់កុមារ។ គំនូរមិនត្រឹមតែផ្តល់ភាពរីករាយប៉ុណ្ណោះទេប៉ុន្តែវាក៏ជួយកុមារឱ្យបង្កើនជំនាញដូចជាការស្គាល់ពណ៌ ការច្នៃប្រឌិត ការប្រើប្រាស់ដៃ កាន់ដក់ ឬខ្មៅដៃពណ៌បានល្អ និងកម្រិតនៃការផ្តោតអារម្មណ៍របស់កុមារទៅលើរូបភាព។ ដូច្នេះគ្រូបានរៀបចំសកម្មភាពគូរគំនូរសេរី ដើម្បីឱ្យកុមារបានរីករាយជាមួយនឹងសម្ភារៈលាយពណ៌។ កុមារគិត និងចាប់អារម្មណ៍ប្លែកច្រើនជាងមនុស្សធំ ហើយព្យាយាមបង្ហាញចេញពីអារម្មណ៍ទាំងនេះតាមរយៈការគូររូប។ មិនមានបញ្ញត្តិណាមួយដែលកំណត់ថាកុមារត្រូវតែគូរគំនូរតាមរបៀបជាក់លាក់ណាមួយនោះ ដូច្នេះ យើងអាចរៀបចំទីកន្លែងនិងសម្ភារៈសម្រាប់ឱ្យកុមារចូលរួមគូរបានដោយសេរី។

មុខវិជ្ជា	- វិទ្យាសាស្ត្រ (គំនូរ)
វត្ថុបំណង	វិជ្ជាសម្បទា៖ - ប្រាប់បានពីឈ្មោះនៃរូបភាពដែលបានគូររួច - ប្រាប់បានអំពីពណ៌ផ្សេងៗ។ បំណិនសម្បទា៖ - បញ្ជាក់របៀបគូរ និងការផាត់ពណ៌ - គូររូបភាព ឬផាត់ពណ៌បានត្រឹមត្រូវ - កាន់ដក់ ឬខ្មៅដៃពណ៌ និងប្រើប្រាស់ទឹកពណ៌សម្រាប់គូរគំនូរ ផាត់ពណ៌បានត្រឹមត្រូវ។ ចរិយាសម្បទា៖ - រីករាយ និងសហការគ្នាបានល្អ - ពេញចិត្តនឹងស្នាដៃរបស់ខ្លួន - អភិវឌ្ឍន៍អារម្មណ៍ផ្សេងៗ។
ថ្នាក់/អាយុ	- កម្រិតមធ្យម៤ឆ្នាំ
រយៈពេល	- ៣០នាទី (១ម៉ោងសិក្សា)
សម្ភារៈ	- ទឹកពណ៌ ដក់អេប៉ុងសម្រាប់បោះត្រា (យកអេប៉ុងកាត់តូចៗចងភ្ជាប់ជាមួយមែកឈើតូច ឬចង្ក្រុះ) ឬដក់សម្រាប់គូរ ឬផាត់ពណ៌ ក្រដាស ទឹកពណ៌ បានលាយពណ៌ កែវទឹកដើម្បីលាងដក់ កូនកន្សែងសើម៖ • ក្រដាសដែលប្រើរួចម្ខាងសម្រាប់កុមារគូរសេរី ឬរៀបចំរូបភាពដែលមានស្រាប់សម្រាប់ផាត់ពណ៌ដូចជា រូបសត្វ បន្លែ ផ្លែឈើ អាហារ... • ឧបករណ៍គូរគំនូរផ្សេងទៀតដូចជាខ្មៅដៃពណ៌ គូល័រទៀន អាចជំនួសដោយទឹកពណ៌បាន។
របៀបលេង	- ឱ្យកុមារគូរ ឬផាត់ពណ៌តាមការចូលចិត្ត
លក្ខខណ្ឌ	- គ្មាន

Scanned with
MOBILE SCANNER

១. ការរៀបចំបរិស្ថាន និងការចូលរួមរបស់គ្រូ

បរិស្ថាន

- បែងចែកកុមារជាក្រុមតូចៗអង្គុយនៅជុំវិញតុ
- រៀបចំសម្ភារៈសម្រាប់ក្រុមនីមួយៗ ក្នុងកញ្ចប់ ដើម្បីឱ្យកុមារចេះទុកដាក់សម្ភារៈមានសណ្តាប់ធ្នាប់ល្អ។

ការចូលរួមរបស់គ្រូ

- ពន្យល់ពីរបៀបប្រើសម្ភារៈ៖ (ឧទាហរណ៍៖ របៀបប្រើដក់បរិមាណពណ៌ទឹកបន្តិចបន្តួចជាមួយដក់ សូមប្រយ័ត្នកុំឱ្យកំពស់ពណ៌ទឹកជាដើម)។
- លើកទឹកចិត្ត ទុកឱកាសឱ្យកុមារគូរតាមចំណូលចិត្ត គំនិត និងភាពច្នៃប្រឌិតរបស់កុមារ។ ក្នុងការលាយពណ៌ មិនមានខុស ឬត្រូវនោះទេសម្រាប់កុមារ។
- សង្កេតមើលសកម្មភាពឆ្លើយតបរបស់កុមារ និងនិយាយអំពីអ្វីដែលពួកគេកំពុងធ្វើ
- បន្ទាប់ពីលេងដក់អប្បបរមាហើយ ឱ្យកុមារ លាងសម្អាត និងទុកកន្លែងដើមវិញ
- លើកទឹកចិត្តកុមារឱ្យទុកដាក់សម្ភារៈប្រើប្រាស់ឱ្យបានត្រឹមត្រូវ។

២. សកម្មភាពឆ្លើយតបរបស់កុមារ និងលទ្ធផល

- កុមារចូលចិត្តគូរគំនូរដោយប្រើទឹកពណ៌។ ឃើញដូច្នេះ គ្រូបានរៀបចំសកម្មភាព សម្រាប់គូរគំនូរ និងដាក់ទឹកពណ៌។
- កុមារម្នាក់បានបោះត្រារាងមូលជាច្រើននៅលើក្រដាសដោយ ប្រើដក់ អប្បបរមាដែលគ្រូបានរៀបចំ។ គ្រូបានសួរថាតើទាំងនេះជាអ្វី ហើយនាងបានឆ្លើយតបថា “ទាំងនេះគឺជាថ្មនៅក្នុងទឹកជ្រោះ។ ខ្ញុំ

លេងនៅទីនោះជាមួយគ្រូសាររបស់ខ្ញុំ” ។ កុមារម្នាក់ទៀតបានប្រើទឹកពណ៌គូររូបហើយនិយាយទៅកាន់គ្រូថា “ខ្ញុំបានគូរឡាន ខ្ញុំចង់បើកឡាននេះ”។ កុមារម្នាក់ៗចូលចិត្តគំនូរតាមរយៈការច្នៃប្រឌិតរៀងខ្លួន។

- បន្ទាប់ពីធ្វើសកម្មភាពចប់ គ្រូបានដាក់តាំងស្នាដៃកុមារនៅជ្រុងសិល្បៈ ដើម្បីឱ្យកុមារ និងឪពុកម្តាយពេញចិត្តចំពោះពួកគេ។ ពេលឃើញស្នាដៃរបស់ខ្លួនដាក់តាំង កុមារខ្លះនិយាយថា “លើកក្រោយខ្ញុំចង់ប្រើពណ៌ផ្សេង ហើយគូររូបមិត្តភក្តិខ្ញុំ”។
- តាមរយៈការអនុវត្តសកម្មភាពនេះគ្រូបានដឹងពីចំណុចមួយចំនួន។ កុមារខ្លះមិនទាន់ចេះប្រើទឹកពណ៌ទេ ដូច្នេះគ្រូត្រូវតែរៀបចំទឹកពណ៌បន្តិចបន្តួចនៅក្នុងក្របខណ្ឌនីមួយៗជាមុន ដើម្បីឱ្យកុមារអាចប្រើវាបានយ៉ាងងាយស្រួល។ ដូចគ្នានេះដែរ កុមារខ្លះបានប្រើពណ៌ទឹកពណ៌ពណ៌ក្រហម និងពណ៌ខ្មៅប្រើប្រាស់ទឹកពណ៌យ៉ាងសប្បាយ។ អ្នកគ្រូគិតថាលើកក្រោយគួរលើកទឹកចិត្តឱ្យកុមារ និងមាតាបិតារៀបចំសម្លៀកបំពាក់ធម្មតាសម្រាប់សកម្មភាពបែបនេះ ដើម្បីឱ្យកុមារបានធ្វើសកម្មភាពបានពេញលេញដោយមិនសូវខ្លាចប្រឡាក់។

ពិតមែនហើយ! ខ្ញុំចូលចិត្តដាក់ពណ៌។

បន្ទាប់ពីសកម្មភាពគំនូរស្នាដៃរបស់កុមារទាំងអស់ត្រូវបានដាក់តាំងនៅជ្រុងសិល្បៈ។

៣.៤. ជ្រុងលេង

ជ្រុងលេង គឺជាកន្លែងទុកដាក់សម្ភារៈលេងសម្រាប់ឱ្យកុមារលេងមានដូចជា លេងសាងសង់ ឡកឡាក់ ឡតូ ដូមីណូ ផ្កូប លេងប្រឆាំង និងលេងចិត្តចលនា (បាល់ កង ចង់ខ្សាច់ កន្រ្ទក ខ្សែ លោតអន្ទាក់...) សម្រាប់ឱ្យកុមារលេង ទៅតាមចំណង់ចំណូលចិត្តរបស់ពួកគេ និងទុកដាក់របស់ទាំងនេះឱ្យ មានរបៀបរៀបរយមានសណ្តាប់ធ្នាប់ល្អ និងធ្វើឱ្យកុមារចង់លេង។

៣.៤.១. លទ្ធផលរំពឹងទុកលើការអនុវត្តរបស់កុមារ

វិជ្ជាសម្បទា	- ប្រាប់ឈ្មោះជ្រុងលេង និងប្រភេទសម្ភារៈមាននៅក្នុងជ្រុង - ប្រាប់បានពីឈ្មោះលេង របៀបលេង របៀបរៀបចំទុកដាក់ទៅតាមទីកន្លែង។
បំណិនសម្បទា	- បង្ហាញឈ្មោះ និងប្រភេទសម្ភារៈមាននៅក្នុងជ្រុង - កំណត់លេង របៀបលេង និងរបៀបចំទុកដាក់ត្រូវតាមទីកន្លែង - ជ្រើសរើសសម្ភារៈដែលគេចូលចិត្តបានដោយខ្លួនឯង ស្គាល់នូវអ្វីដែលពួកគេចូលចិត្ត និងអភិវឌ្ឍន៍ការយល់ដឹងដោយខ្លួនឯង។
ចរិយាសម្បទា	- ស្រឡាញ់ ចូលចិត្ត ថែរក្សាសម្ភារៈទុកដាក់ទៅតាមទីកន្លែង និងមានសណ្តាប់ធ្នាប់ល្អ ដោយខ្លួនឯង - លេងដោយប្រុងប្រយ័ត្ន និងមានសុវត្ថិភាព - ទំនាក់ទំនងល្អ សហការគ្នាដោយរីករាយ និងលេងល្បែងដោយមិនបង្ខំទំនាស់ - ចាប់អារម្មណ៍ទៅលើអក្សរដែលសរសេរឈ្មោះ និងស្លាកសញ្ញាដែលបានបិទសម្គាល់។

៣.៤.២. ការរៀបចំ

ក. ការរៀបចំជ្រុងលេង៖

- រៀបចំជ្រុងសម្ភារៈលេងដោយដាក់ឆ្នើរ ឬកញ្ចប់នៅកន្លែងដាក់លាក់មួយ។
- ដាក់សម្ភារៈលេង ឱ្យសមស្របនឹងចំនួនកុមារ ធ្វើយ៉ាងណាឱ្យកុមារទាំងអស់អាចមានលេងមួយ លេងក្នុងពេលតែមួយ។
- ការជ្រើសរើសសម្ភារៈលេងអាចទិញពីផ្សារ ផលិតដោយគ្រូ និងកុមារជាពិសេសសម្ភារៈផលិតពីសំណល់ អាចកែច្នៃបាន។

ខ. ការប្រើប្រាស់៖ ការរៀបចំឆ្នើរឱ្យសមស្របនឹងកម្ពស់កុមារ ដើម្បីងាយស្រួលក្នុងការយកលេង និងទុកដាក់ នៅកន្លែងដើម្បីបង្ហាញពីលេងរួច។

- បែងចែកសម្ភារៈតាមប្រភេទ តាមក្រុម ហើយដាក់ក្នុងកញ្ចប់ កន្រ្ទក ឬប្រអប់ក្រដាសត្រឹមត្រូវ។ បិទស្លាកសញ្ញាសម្គាល់នៅលើកញ្ចប់នីមួយៗ តាមការច្នៃប្រឌិតរបស់គ្រូ។ គ្រូអាចយករូបពីកញ្ចប់សម្ភារៈលេង ឬប្រអប់ក្រដាសសម្ភារៈមកបិទលើកញ្ចប់ដូចក្នុងរូបខាងស្តាំក៏បានដែរ។
- សម្អាតឆ្នើរ និងលេងជាប្រចាំ។
- ការរៀបចំសម្ភារៈផ្លាស់ប្តូរតាមប្រភេទលេង។ លេងខ្លះមានបំណែកតូចៗជាច្រើន ដូចជាលេងផ្កូបជាដើម។ ដើម្បីកាត់បន្ថយការបាត់បង់បំណែកទាំងនេះ យើងរៀបចំប្រអប់ដាក់ដាច់ដោយឡែក និងបិទស្លាកសញ្ញាសម្ភារៈលេងទាំងនោះ។
- ណែនាំកុមារពីការប្រើប្រាស់ឆ្នើរនេះជាប្រចាំ ដោយពន្យល់ពីមុខលេងនីមួយៗ របៀបលេង និងរបៀបទុកដាក់នៅពេលលេងរួច។
- ក្នុងករណីខ្លះ គ្រូរៀបចំជ្រុងនេះជាមួយកុមារដើម្បីបង្រៀនគាត់ពីរបៀបទុកដាក់សម្ភារៈ និងមានសណ្តាប់ធ្នាប់។

ឧទាហរណ៍

ល្បែងចាប់គូ

មុខវិជ្ជា	- បុរេគណិតៈ ល្បែង ចាប់គូពណ៌ និងរូបភាពដូចគ្នា
វត្ថុបំណង	វិជ្ជាសម្បទា៖ - ប្រាប់បានពីរូបភាព ពណ៌ និងរបៀបលេង - ប្រាប់ពីចំនួនគូរនៃកំប៉ុងរូបភាព។ បំណិនសម្បទា៖ - ពន្យល់បានពីន័យនៃរូបភាព និងរបៀបរាប់ពីពណ៌ - មានសមត្ថភាពសមហេតុផល (ចាប់គូររូបភាព/វត្ថុដូចគ្នា ឬមានទំនាក់ទំនងគ្នា)។ ចរិយាសម្បទា៖ - ចែករំលែករូបភាព សប្បាយរីករាយ និងចេះសហការគ្នាក្នុងការលេង - មានភាពអត់ធ្មត់ក្នុងការលេង - មានភាពហ័សហ្វូនក្នុងការលេង។
ថ្នាក់/អាយុ	- កម្រិតឧស្ស័យ៥ឆ្នាំ
រយៈពេល	- ៣០នាទី (១ម៉ោងសិក្សា)
សម្ភារៈ	- កែវជ័រមីទូបជាតូចៗ - តុសម្រាប់ក្រុមកុមារ

របៀបលេង	- ប្រាប់ឈ្មោះល្បែង - បែងចែកកុមារជាក្រុមតូចៗក្នុងមួយក្រុមចាប់ពី២នាក់ឡើងទៅ - រៀបកែវលើតុឱ្យកុមារសង្កេត មុនពេលលេង - កុមារត្រូវយកកែវដែលមានរូបដូចគ្នាដាក់ត្រួតពីលើគ្នាឱ្យត្រូវគ្នា ហើយយកដាក់នៅខាងមុខរៀងៗខ្លួន សម្គាល់៖ ល្បែងនេះអាចលេងជាលក្ខណៈបុគ្គល ឬក្រុម។
លក្ខខណ្ឌ	- កុមារប្រមូលបានកែវដែលត្រូវគ្នាៗរូបភាពដូចគ្នាច្រើនជាងគេជាអ្នកឈ្នះ។

១. ការរៀបចំបរិស្ថាន និងការចូលរួមរបស់គ្រូ

បរិស្ថាន

- ចែកកុមារជាក្រុមតូចតាមចំនួនដាក់ស្តែង
- រៀបចំតុ ឬទីកន្លែងតាមចំនួនក្រុម
- រៀបចំសម្ភារៈល្បែងសម្រាប់ក្រុមនីមួយៗតិច ឬច្រើនតាមចំនួនកុមារ និងចំនួនគូរនៃកែវដែលមានរូបភាព
- បន្ទាប់ពីលេងរួចកុមារបានរៀបចំដាក់ក្នុងកញ្ចប់ និងជួយរៀបចំសម្ភារៈត្រូវកន្លែងដើមវិញ។

ការចូលរួមរបស់គ្រូ

- ណែនាំពីរបៀបលេង
- សាកល្បង និងលេងជាមួយកុមារប្រកបដោយការសប្បាយរីករាយ
- ដើរមើលតាមក្រុម ដើម្បីឱ្យដឹងថាកុមារមានបញ្ហាអ្វីខ្លះពេលកំពុងលេង
- សម្របសម្រួល និងលើកសរសើរដល់កុមារ
- សង្កេតពីសកម្មភាពឆ្លើយតបរបស់កុមារ។

២. សកម្មភាពឆ្លើយតបរបស់កុមារ និងលទ្ធផល

នៅពេលលេងដំបូង កុមារមិនទាន់យល់ពីរបៀបលេងទេ ទោះបីជាបានលេងសាកល្បងម្តងរួចហើយក៏ដោយ។ កុមារខ្លះចេះតែប្រមូលមកដាក់ខាងមុខកន្លែងរបស់ខ្លួន ទាំងខុសគ្នាក៏មាន ខណៈពេលដែលកុមារខ្លះហាក់ដូចមិនដឹងថាត្រូវធ្វើអ្វី។ កុមារខ្លះទៀតមិនសូវសប្បាយចិត្តទេដោយសារតែលេងមិនឈ្នះគេសោះ ដោយនិយាយថា-ដណ្តើមមិនឈ្នះគេសោះ-។ ឃើញស្ថានភាពបែបនេះ គ្រូជួយកុមារដែលលេងមិនឈ្នះគេនោះ។ គ្រូបានពន្យល់ពីរបៀបលេងម្តងទៀត និងលើកទឹកចិត្តឱ្យលេងបន្តទៀត។ បន្ទាប់ពីលេង២ទៅ៣ដង កុមារចាប់ផ្តើមយល់ពីរបៀបលេងបានកាន់តែច្បាស់។ កុមារខ្លះដែលលេងមុនដំបូងមានភាពយឺតយ៉ាវលើកនេះចាប់ផ្តើមលឿនជាងមុនបន្តិចម្តងៗ។

កុមារខ្លះមើលទៅហាក់ដូចជាមិនទាន់លេងអស់ចិត្ត ព្រោះមិនទាន់បានឈ្នះនៅឡើយ។ ឃើញប្រតិកម្មដូច្នេះ គ្រូបានប្រាប់កុមារថា-អ្នកគ្រូនឹងរៀបល្បែងនេះនៅជ្រុងល្បែងសម្រាប់ប្អូនៗដែលចង់លេងបន្តបាននៅពេលចេញលេង- ហើយក៏រៀបទុកនៅជ្រុងនោះ។ កុមារមួយចំនួនបានទៅលេងបន្តនៅជ្រុងនេះនៅពេលចេញលេង។

តាមរយៈការលេងល្បែងនេះ គ្រូសង្កេតឃើញថាកុមារបានរៀនសូត្រជាច្រើនដូចជា៖

- ស្គាល់ពីបញ្ញត្តិគូ ស្គាល់រូបរាង ពណ៌ និងចំនួន។
- កុមារកាន់តែមានភាពរហ័សរហួនបន្ទាប់ពីលេងបាន២ទៅ៣ដង។
- កុមារចេះចែករំលែក។ កុមារខ្លះចាប់បានរូបដូចគ្នា ក្នុងនោះមានម្នាក់សុខចិត្តប្រគល់កំប៉ុងរបស់ខ្លួនឱ្យមិត្តភក្តិម្នាក់ទៀត បើទោះបីដឹងថាធ្វើបែបនេះគេអាចនឹងបាញ់ក៏ដោយ។ កុមារខ្លះទៀតជួយមិត្តភក្តិរបស់គេស្វែងរកគូ។
- គ្រូទទួលបានបទពិសោធន៍ថា បើមានការលេងល្បែងនេះលើកក្រោយ គូរផលិតចំនួនកំប៉ុងឱ្យបានកាន់តែច្រើន។
- កុមារខ្លះបាននិយាយថា-ហេតុអ្វីបានជាក្រុមរបស់យើងសុទ្ធតែស្រី- ដូច្នេះ គ្រូរៀបចំឱ្យមានតុល្យភាពយេនឌ័រនៅពេលក្រោយ។

កុមារចេះតែប្រមូលកែវដាក់មុខរៀងខ្លួនបើទោះបីជាខុសគ្នាក៏ដោយ

គ្រូពន្យល់បន្ថែមដល់កុមារតាមក្រុមនីមួយៗ

កុមាររីករាយនៅពេលដែលលេងឈ្នះ

រៀបចំល្បែងនៅជ្រុងល្បែង ឱ្យកុមារបានលេងនៅពេលក្រោយ

៣.៥. ជ្រុងសិក្សា

ជ្រុងសិក្សាគឺជាជ្រុងដែលរៀបចំឡើងសម្រាប់ទុកដាក់សម្ភារៈបង្រៀន និងរៀនដូចជាសៀវភៅរឿងនិទាន សៀវភៅឬផ្ទាំងរូបភាពផ្សេងៗទាក់ទងនឹងការសិក្សារបស់កុមារ និងសម្ភារៈដែលរៀនរួចតាមមុខវិជ្ជា។ គ្រូត្រូវរៀបចំទុកដាក់របស់របរទាំងនេះឱ្យមានរបៀបរៀបរយ មានសណ្តាប់ធ្នាប់ ថែរក្សាអនាម័យឱ្យបានល្អតាមមុខវិជ្ជានីមួយៗ ដើម្បីទាក់ទាញចំណាប់អារម្មណ៍របស់កុមារឱ្យចង់លេងល្បែងទាំងនោះដោយពេញចិត្ត។

៣.៥.១. ឆ្នើរ ឬកន្លែងដាក់សៀវភៅ

ឆ្នើរ ឬកន្លែងដាក់សៀវភៅគឺជាកន្លែងរៀបដាក់តាំងសៀវភៅសម្រាប់កុមារយកមកអានបានតាមតម្រូវការ។ សៀវភៅរូបភាពបានជះឥទ្ធិពលជាច្រើនដល់កុមារ។ ទោះបីជាកុមារមិនចេះអានអក្សរក៏ដោយ កុមារអាចអានរូបភាព។ កុមារចង់ចាំសាច់រឿងដែលត្រូវបានអាន ឬនិទាន ហើយពួកគាត់ចង់ឃើញសៀវភៅនេះម្តងទៀត។ ចុងក្រោយ កុមារទទួលបាននូវសារអប់រំផ្សេងៗពីសៀវភៅរូបភាពកាន់តែចាប់អារម្មណ៍លើភាសា និងការសរសេរ អក្សរឡាញ់ ការស្រមៃស្រមៃ និងបំណិនគិត។ ដូច្នេះ ត្រូវបង្កលក្ខណៈងាយស្រួលដល់កុមារអាចយកសៀវភៅដែលពួកគាត់ចូលចិត្តមកអានបានគ្រប់ពេល។

៣.៥.១.១. លក្ខណៈលំអិតទុកការអនុវត្តរបស់កុមារតូច

វិជ្ជាសម្បទា	- ប្រាប់ពីប្រភេទសៀវភៅ និងចំណងជើងសៀវភៅ - ប្រាប់បានពីទីកន្លែងទុកដាក់សៀវភៅ និងរូបភាពដែលមានក្នុងសៀវភៅរឿង។
--------------	--

បំណិនសម្បទា	- កំណត់ពីប្រភេទសៀវភៅ និងចំណងជើងសៀវភៅ - អភិវឌ្ឍការផ្ដោតអារម្មណ៍តាមរយៈការស្តាប់រឿង - អភិវឌ្ឍញាណ ការស្រមៃស្រមៃពេលស្តាប់សាច់រឿង និងពេលទទួលបានអារម្មណ៍ផ្សេងៗ។
ចរិយាសម្បទា	- ស្រឡាញ់ ចូលចិត្ត ថែរក្សាសៀវភៅ និងទុកដាក់មានសណ្តាប់ធ្នាប់ - បណ្តុះឱ្យកុមារមានទម្លាប់អានសៀវភៅ - ចែករំលែកអារម្មណ៍ផ្សេងៗជាមួយមិត្តភក្តិពេលស្តាប់រឿងនិទាន - អភិវឌ្ឍពាក្យពេចន៍និយាយស្តីបានត្រឹមត្រូវ។

៣.៥.១.២. ការរៀបចំ

ក. ការរៀបចំ៖ រៀបចំកន្លែងដាក់សៀវភៅ ដោយមានឆ្នើរ ឬ ឬកន្លែងនៅក្នុងថ្នាក់រៀន និងមានលក្ខណៈងាយស្រួលសម្រាប់គ្រូ និងកុមារប្រើប្រាស់ដូចខាងក្រោម៖

- ជ្រើសរើសប្រភេទឆ្នើរ ឬ ឬកន្លែង ហោប៉ៅសៀវភៅ ទៅតាមលទ្ធភាពរបស់សាលារៀន តែសូមពិនិត្យថា តើមានសុវត្ថិភាព អាចដាក់តាំងសៀវភៅបាននឹងល្អ និងសមស្របនឹងកម្ពស់របស់កុមារតូច។
- ដាក់ឆ្នើរ ឬ ឬកន្លែង ហោប៉ៅសៀវភៅ នៅទីតាំងដែលកុមារងាយយកសៀវភៅមកអាន។
- រៀបចំឱ្យមានកន្លែងសម្រាប់កុមាររីករាយអានសៀវភៅ ដោយដាក់កម្រាលកៅស៊ូ ឬការ៉ូ ដើម្បីបង្កើនផាសុកភាពសម្រាប់កុមារអាន ដើម្បីញែកកន្លែងឱ្យកុមារជើងថាត្រូវបានណាសម្រាប់អង្គុយអានសៀវភៅ។
- អាស្រ័យតាមប្រភេទឆ្នើរ រៀបចំដាក់តាំងឱ្យឃើញក្របសៀវភៅដើម្បីបង្កើតភាពទាក់ទាញដល់កុមារ។
- បើសិនជាមានសៀវភៅច្រើន គួររៀបសៀវភៅតាមប្រភេទតាមជាន់ ដូចជាប្រភេទសៀវភៅរូបភាព សៀវភៅវិទ្យាសាស្ត្រ ឬសៀវភៅរឿងបរទេសជាដើម។
- ណែនាំកុមារជាប្រចាំពីរបៀបយកអាន និងដាក់សៀវភៅទៅកន្លែងដើមវិញ។
- រៀបចំឱ្យមានកន្លែងសម្រាប់ដាក់តាំងសៀវភៅមកដល់ថ្មី បើអាចធ្វើទៅបាន។

ខ. បរិមាណសៀវភៅ៖ រៀបចំចំនួនសៀវភៅសមស្របនឹងចំនួនកុមារ ធ្វើយ៉ាងណាឱ្យកុមារម្នាក់មានសៀវភៅមួយក្បាលអានក្នុងពេលតែមួយទាំងអស់គ្នា។

គ. ការថែទាំ និងជួសជុល

- ថែទាំ សម្អាត និងរក្សាអនាម័យជាប្រចាំ។
- ជួសជុលសៀវភៅជាប្រចាំ។
- ណែនាំកុមារឱ្យរាយការណ៍ទៅគ្រូនៅពេលមានសៀវភៅខូចខាត ឬបែក។

ឧទាហរណ៍

ការពេលវេលាសម្រាប់ការពិចារណា

ក្នុងម៉ោងភាសាខ្មែរ គ្រូមត្តយុសិក្សាបាននិទានរឿង «ទន្សាយចង់ស៊ីចេក»។ គ្រូសង្កេតឃើញថាកុមារពេលនោះកំពុងតែមានការចាប់អារម្មណ៍ខ្លាំងនឹងសាច់រឿង ហើយចង់ស្វែងយល់បន្ថែម។ ដូច្នេះគ្រូរៀបចំបរិស្ថានដោយមានសៀវភៅរូបភាពជាច្រើនឱ្យកុមារអានយ៉ាងសប្បាយរីករាយ។

មុខវិជ្ជា	- ភាសាខ្មែរ៖ អំណានសេរី
វត្ថុបំណង	វិជ្ជាសម្បទា៖ - ប្រាប់បានពីរបៀបបើកសៀវភៅអាន - ប្រាប់បានពីរូបភាពនៅក្នុងសៀវភៅ - ប្រាប់បានពីទិសអំណាន។ បំណិនសម្បទា៖ - បើកសៀវភៅបានត្រឹមត្រូវ និងតាមទិសអំណាន - រៀបរាប់ពីសកម្មភាព តាមលំដាប់លំដោយក្នុងសាច់រឿង។ ចរិយាសម្បទា៖ - បណ្តុះបានទម្លាប់ក្នុងការអានសៀវភៅ - បណ្តុះបានភាពស្និទ្ធស្នាល និងសប្បាយរីករាយ។
ថ្នាក់/អាយុ	- កម្រិតមធ្យម ៤ឆ្នាំ
រយៈពេល	- ៣០នាទី
សម្ភារៈ	- សៀវភៅនិទានរឿង រៀបចំនៅជ្រុងសិក្សា (ធ្វើដាក់សៀវភៅ) ជាពិសេសសៀវភៅរឿង «ទន្សាយចង់ស៊ីចេក» សម្រាប់ដាក់តាំង - កម្រាលកៅស៊ូ ឬកន្ទេលសម្រាប់កុមារអង្គុយស្តាប់រឿងនិទាន។
របៀបដំណើរការ	- ឱ្យកុមារអានសេរីក្នុងថ្នាក់រៀន។

១. ការរៀបចំបរិស្ថាន និងការចូលរួមរបស់គ្រូ

បរិស្ថាន

- រៀបចំតុទៅម្ខាង ដើម្បីឱ្យកុមារស្តាប់រឿងនិទានបានងាយស្រួល
- រៀបចំកន្លែងឱ្យកុមារស្តាប់រឿងនិទាន (កម្រាលកៅស៊ូ ឬកន្ទេលដែលងាយស្រួលសម្រាប់កុមារអង្គុយស្តាប់ និងអានរឿងនិទាន)
- រៀបចំកន្លែងកុមារអានសៀវភៅនៅក្នុងថ្នាក់រៀន
- រៀបចំសៀវភៅក្នុងធ្វើឱ្យបានស្អាត និងតាំងបង្ហាញសៀវភៅរឿង «ទន្សាយចង់ស៊ីចេក»
- រៀបចំដាក់តាំងសៀវភៅរឿង «ទន្សាយចង់ស៊ីចេក» មានដូចជា ចេកពិត ត្រកូនដែលជាចំណីរបស់ទន្សាយ រូបតួគតាសត្វទន្សាយ សៀវភៅរូបភាពផ្ទៃឈើ និងរូបសត្វនៅជ្រុងវិទ្យាសាស្ត្រ ដើម្បីបន្ថែមការស្រាវជ្រាវ ពេលចេញលេង។

ការចូលរួមរបស់គ្រូ

- នៅពេលនិទានរឿងចប់ គ្រូដឹងថាកុមារពិតជាចង់ស្វែងយល់ពីសាច់រឿងបន្ថែម។ ដើម្បីទាញការចាប់អារម្មណ៍របស់កុមារ នៅចុងបញ្ចប់នៃសាច់រឿង គ្រូបានប្រាប់ពីការរៀបចំនៅធ្វើសៀវភៅ និងជ្រុងវិទ្យាសាស្ត្រ។
- លើកទឹកចិត្តឱ្យកុមារអាន និងខ្ចីសៀវភៅយកទៅផ្ទះ ដើម្បីឱ្យមានតាមអានឱ្យស្តាប់
- បានចូលរួមជាមួយសិស្ស និងណែនាំពីរបៀបបើកសៀវភៅ ព្រមទាំងប្រាប់ពី រូបភាពសត្វ វត្ថុផ្សេងៗដល់កុមារ។

២. សកម្មភាពឆ្លើយតបរបស់កុមារ និងលទ្ធផល

កុមារខ្លះបានទៅកន្លែងធ្វើដាក់សៀវភៅ រួចទាញយកសៀវភៅរឿងដែលទើបបាននិទាន និងខ្លះទៀតរកសៀវភៅណាដែលគាត់ចូលចិត្ត ហើយអង្គុយអានរៀងៗខ្លួន ឬជាក្រុម។ កុមារមើលរូបបណ្តើរ និទានរឿងឡើងវិញបណ្តើរតាមសាច់រឿង និងប្រភពដែលត្រូវបាននិទាន ក្នុងពេលនោះមានកុមារម្នាក់បានប្រាប់ទៅមិត្តភក្តិគាត់ថា “អូនចង់មើលសៀវភៅដែលមានសត្វ និងផ្កាច្រើន” បន្ទាប់មកក៏បានទៅរកសៀវភៅនោះយកមកមើលជាមួយគ្នាយ៉ាងសប្បាយរីករាយ ដោយសួរគ្នាទៅវិញទៅមកថា “នេះជាសត្វអ្វី នោះជាសត្វអ្វី”។

កុមារ-មង្គល-បានយកដៃរុញសន្លឹកសៀវភៅបើកម្តងមួយទំព័រ ពេលនោះមានកុមារម្នាក់ទៀតឃើញដូច្នេះបានប្រាប់ថា “កុំបើកអីចឹងត្រូវកាន់ចុងសន្លឹកបើកម្តងមួយទំព័រ” ហើយគាត់បានធ្វើតាម។

ចំណែកឯជ្រុងវិទ្យាសាស្ត្រវិញ កុមារបន្តការសង្កេតទៅលើរូបភាពដែលបានឃើញពេលត្រូវនិទាន។ កុមារខ្លះនិយាយឆ្លើយឆ្លងគ្នាថា “នេះជាទន្សាយអម្បាញ់មិញ” “ទន្សាយនេះល្បីចណាស់” ជាដើម។ កុមារខ្លះ សង្កេតមើលផ្លែចេក ហើយនិយាយថា “ទន្សាយចូលចិត្តស៊ីផ្លែចេក ខ្ញុំក៏ចូលចិត្តញ៉ាំផ្លែចេកដែរ” ពួកគេបានប្រាប់ទៅមិត្តផ្សេងទៀតពីត្រកូន និងសត្វទន្សាយដែលត្រូវបានដាក់តាំងនៅជ្រុងវិទ្យាសាស្ត្រផងដែរ។

តាមរយៈសកម្មភាពនេះ គ្រូសង្កេតឃើញថា កុមារចាប់អារម្មណ៍សៀវភៅកាន់តែច្រើន នៅពេលដែលត្រូវបានឱ្យកុមារអានដោយសេរី បន្ទាប់ពីនិទានរឿង។ លើសពីនេះទៅទៀត ការខ្ចីសៀវភៅយកទៅអាននៅផ្ទះ ក៏មានការកើនឡើងជាងសព្វដង។

បន្ទាប់ពីរៀបចំសកម្មភាពនេះរួចមក គ្រូបានរកឃើញថា គួរតែបង្ហាញកុមារពីរបៀបបើកសៀវភៅឱ្យបានត្រឹមត្រូវ ព្រោះកុមារខ្លះមិនទាន់ដឹងពីការប្រើប្រាស់សៀវភៅនៅឡើយ។

កុមារស្តាប់រឿងនិទាន-ទន្សាយចងស៊ីផ្លែចេក។

កុមារស្វែងរកសៀវភៅអាននៅធ្វើដាក់សៀវភៅ បន្ទាប់ពីបានស្តាប់រឿងនិទាន

គ្រូចូលរួមអានសៀវភៅជាមួយកុមារ។

មាតាបិតាខ្ចីសៀវភៅទៅអាននៅផ្ទះ

៣.៥.២. ធ្វើ ឬកន្លែងដាក់សម្ភារៈសិក្សា

ធ្វើ ឬកន្លែងដាក់សម្ភារៈសិក្សាជាទីកន្លែងរក្សាទុកដាក់ឯកសាររដ្ឋបាល សម្ភារៈប្រើប្រាស់ និងសម្ភារៈឧបទេសសម្រាប់ដំណើរការរៀន និងបង្រៀនមុខវិជ្ជានីមួយៗ បានត្រឹមផ្គត់ផ្គង់បម្រុងជាស្រេចតាមស្ថានភាពមូលដ្ឋានជាអាទិ៍មាន៖ សៀវភៅ បញ្ជីរដ្ឋបាលថ្នាក់រៀន ក្រដាស ប៊ិក ខ្មៅដៃ បន្ទាត់ ការ ស្កតកំណត់ កន្លែកាំបិត ខ្សែ អំបោះ មូលដេរ តួអក្សរ ឬលេខមានស្នាមចុច ប័ណ្ណ ព្យញ្ជនៈ ស្រៈ លេខ ផ្ទាំងរូបភាព សម្ភារៈពណ៌ អារម្មណ៍ ម៉ែត្រវាស់កម្ពស់ ជញ្ជីងថ្លឹងទម្ងន់។ល។ អាស្រ័យលើការរៀបចំរបស់គ្រូ សម្ភារៈនៅទីនេះក៏អាចរៀបចំនៅជ្រុងល្បែងបានដែរ។

៣.៥.២.១. ប្រសិទ្ធភាព

- សម្រួលដល់ការបង្រៀន និងរៀន។
- ងាយស្រួលយកសម្ភារៈមកប្រើប្រាស់ក្នុងកិច្ចការងាររដ្ឋបាល។
- គ្រប់គ្រងសម្ភារៈបានគង់វង្ស និងមានសណ្តាប់ធ្នាប់ល្អ។

៣.៥.២.២. ការរៀបចំ

ក. សម្រាប់គ្រូ

- ការរៀបចំ
 - ជ្រើសរើសធ្វើ ទូរទស្សន៍ ទូរទស្សន៍ ទៅតាមលទ្ធភាពរបស់សាលា។ ជាការល្អ យើងអាចជ្រើសរើសទូរទស្សន៍ សោរ ដើម្បីបង្ការកុំឱ្យកុមារយកសម្ភារៈក្នុងទូរទស្សន៍។
- ការប្រើប្រាស់
 - រៀបតាមប្រភេទឯកសារ តាមមុខវិជ្ជា ឬសម្ភារៈ ក្នុងកញ្ចប់ ឬប្រអប់ ដោយមានបិទស្លាកសញ្ញាសម្គាល់។
 - ផ្លាស់ប្តូរសម្ភារៈបង្រៀនក្នុងធ្វើជារៀងរាល់ខែដើម្បីកាត់បន្ថយបរិមាណក្នុងធ្វើ។

- ការថែទាំ
 - សម្អាតធ្វើ ឬកន្លែងដាក់សម្ភារៈជាប្រចាំ។
 - ណែនាំកុមារកុំឱ្យយកសម្ភារៈរបស់គ្រូលេង។

ខ. សម្រាប់កុមារ

- ការរៀបចំ
 - រៀបធ្វើ ឬតុសម្រាប់ដាក់តាំងសម្ភារៈដែលគ្រូបង្រៀនរួចទុកឱ្យកុមារលេងមានដូចជាល្បែងគូសតាមស្នាម ចុចៗ លេខ ព្យញ្ជនៈ ល្បែងគូសភ្ជាប់ចំនួនទៅនឹងលេខ...។
- ការប្រើប្រាស់
 - រៀបចំសម្ភារៈល្បែងសិក្សាតាមមុខវិជ្ជាដាក់តាំងឱ្យកុមារងាយមើលឃើញ និងងាយយកលេង។
 - ផ្លាស់ប្តូរល្បែងជាប្រចាំដែលមានបន្ថែមហ្វីត និងអេប៊ុង លុបសម្រាប់កុមារលេង។
- ការថែទាំ
 - សម្អាតធ្វើ ឬកន្លែងដាក់សម្ភារៈល្បែងជាប្រចាំ។
 - ណែនាំកុមារជាប្រចាំពីការរៀបចំទុកដាក់សម្ភារៈល្បែងនៅកន្លែងដើមវិញពេលលេងរួច។

ល្បែងសិក្សាតាមមុខវិជ្ជាក៏អាចដាក់នៅជ្រុងល្បែងឱ្យកុមារលេងបានដែរ។

ឧទាហរណ៍

ល្បែងផ្ដុំចំនួនរូបភាពទៅនឹងលេខពី១ ដល់១០

មុននឹងលេងល្បែងផ្ដុំរូប កុមារ បានរៀនពីចំនួន រាប់ចំនួន និងយល់ ន័យនៃ ចំនួន១ ដល់១០ រួចហើយ ដោយត្រូវបានបង្ហាញពីចំនួនរូបភាពឱ្យ ត្រូវនឹងចំនួនលេខ ព្រមទាំងរូបផ្សេងៗ សម្រាប់ឱ្យកុមារមានការចងចាំពីលេខ ទាំងនោះបានល្អជាងមុន។ ផ្សារភ្ជាប់នឹង សកម្មភាពនេះ ត្រូវបានរៀបចំល្បែងមួយ ដែលហៅថា «ផ្ដុំចំនួនរូបភាពទៅនឹងលេខ១ ដល់១០» ធ្វើបែបនេះ កុមារនឹងបានពង្រីកការយល់ ដឹង ក៏ដូចជាបង្កើនការចងចាំពីចំនួនរូបភាព និងស្គាល់លេខនីមួយៗកាន់តែច្បាស់បន្ថែមទៀត ហើយនៅក្នុងល្បែងនេះ ត្រូវបានរៀបចំបរិស្ថានសម្រាប់កុមារលេងផងដែរ។

មុខវិជ្ជា	- បុគ្គលិក ល្បែងផ្ដុំចំនួនរូបភាពទៅនឹងលេខពី១ដល់១០
វត្ថុបំណង	វិជ្ជាសម្បទា៖ - ប្រាប់បានពីពណ៌ ឈ្មោះរូបភាព ចំនួន និងលេខពី១ ដល់១០ បំណិនសម្បទា៖ - រាប់ចំនួនរូបភាព និងលេខបានពី១ ដល់១០ - ផ្ដុំចំនួន និងលេខបានត្រឹមត្រូវ។ ចរិយាសម្បទា៖ - សប្បាយរីករាយ និងសហការគ្នាក្នុងពេលលេងបានល្អ។
ថ្នាក់/អាយុ	- កម្រិតមធ្យម ៤ឆ្នាំ
រយៈពេល	- ៣០នាទី
សម្ភារៈ	- ល្បែងផ្ដុំរូបភាព (៤ឈុត)
របៀបលេង	- កុមារផ្ដុំចំនួនរូបភាពឱ្យត្រូវនឹងលេខ

១. ការរៀបចំបរិស្ថាន និងការចូលរួមរបស់គ្រូ

បរិស្ថាន

- ដាក់សម្ភារៈនៅក្នុងប្រអប់ ហើយបិទស្លាកសញ្ញាសម្គាល់ទុកលើផ្ទៃសម្ភារៈសិក្សា ឬតុ ងាយស្រួលកុមារមើលឃើញ និងយកលេង
- បែងចែកកុមារជាក្រុមតូចៗ
- រៀបតុផ្គុំបញ្ចូលគ្នា និងដាក់តាមចំនួនក្រុមកុមារ
- រៀបចំប្រអប់សម្ភារៈល្បែងដាក់លើតុឱ្យហើយ ងាយស្រួលដល់កុមារលេង។

ការចូលរួមរបស់គ្រូ

- បង្រៀនពីចំនួន និងលេខដល់កុមារ មុន ពេលចាប់ផ្ដើមលេងល្បែង
- ណែនាំពីរបៀបលេងទៅកាន់កុមារ
- ដើរមើលការលេងរបស់កុមារតាមក្រុម ដើម្បីឱ្យដឹងថាកុមារមានបញ្ហាអ្វីខ្លះពេល កំពុងលេង
- សម្របសម្រួល និងលើកសរសើរដល់ កុមារ
- ចូលរួមលេងជាមួយកុមារប្រកបដោយភាពសប្បាយរីករាយ
- នៅចុងម៉ោងមុនពេលចេញលេង ណែនាំកុមារថា «អ្នកត្រូវបានរៀបល្បែងផ្ដុំរូបភាពនៅផ្ទៃ សម្ភារៈសិក្សា និងតុ ហើយបើកូនណាចង់លេង អាចលេងដោយសេរីបាន»។

២. សកម្មភាពឆ្លើយតបរបស់កុមារ និងលទ្ធផល

កុមារពិតជាសប្បាយរីករាយនៅពេលឃើញត្រូវបានរៀបចំសម្ភារៈលេងនៅលើតុរបស់ពួកគេ បន្ទាប់មកត្រូវបានផ្ដើមឱ្យកុមារលេង។ តាមរយៈការលេងនេះ ត្រូវបានសង្កេតឃើញថា មានកុមារមួយចំនួនតូចហាក់បីដូចជាមិនសូវជាចាប់អារម្មណ៍នឹងការលេងទេ ហើយព្រមទាំងមានកុមារខ្លះទៀតលេងមិនត្រូវសោះ បើទោះបីជាលេងបាន២ទៅ៣ដងក៏ដោយ។ ពេលនោះ ត្រូវបានព្យាយាមណែនាំពីរបៀបលេង និងលើកទឹកចិត្តដល់កុមារដែលមិនសូវចង់លេងចុងក្រោយពួកគេក៏បានលេងដោយជោគជ័យទាំងអស់គ្នា និងបានទះដៃស្រែកថា-ជិយោ! យើងធ្វើបានហើយ-។

បន្ទាប់ពីលេងចប់ ត្រូវបានរៀបចំសម្ភារៈទាំងនោះនៅជ្រុងសិក្សា ហើយបានណែនាំពួកគេឱ្យលេងនៅម៉ោងចេញលេង។ ក្នុងអំឡុងពេលនោះដែរ មានកុមារប្រមាណ៣ទៅ៤នាក់បានយកទៅលេងល្បែងនៅឆ្នើរសម្ភារៈសិក្សា។ ក្រោយមកមានកុមារជាច្រើននាក់ទៀតចង់លេងដែរ តែត្រូវបានណែនាំឱ្យកុមារចាំលេងនៅពេលក្រោយទៀត ដោយសារកន្លែងចង្អៀត។

នៅក្នុងសកម្មភាពនេះ យើងឃើញថាមានចំណុចមួយចំនួនត្រូវតែកែលម្អនៅពេលក្រោយ៖

- ត្រូវរៀបចំបណ្ណបុគ្គល និងបណ្ណលេខឱ្យបានទំហំធំជាងនេះ ដើម្បីឱ្យកុមារយល់ និងមើលឃើញបានច្បាស់។
- ត្រូវរៀបចំឱ្យកុមារលេងល្បែងនៅពាក់កណ្តាលម៉ោងសិក្សា (ឧ៖ នៅម៉ោង៨:៣០ព្រឹក ឬម៉ោង៩:០០ព្រឹក) ចៀសវាងកុមារមានភាពឆ្ងល់ច្រឡំពេលលេងល្បែងនេះ
- ត្រូវលើកទឹកចិត្តកុមារឱ្យបានច្រើន បើទោះបីជាគាត់លេងខុសដដែលៗក៏ដោយ។

ត្រូវបានរៀបចំបណ្ណដល់កុមារ

កុមារជួយគ្នាស្វែងរកតួរូបភាព និងចំនួន

កុមារលេងល្បែងនៅពេលសម្រាក

ជំពូកទី ៣
ការរៀបចំបរិស្ថានក្រៅថ្នាក់រៀន

បរិស្ថានក្រៅថ្នាក់

ក្រៅពីការរៀបចំបរិស្ថានក្នុងថ្នាក់រៀន គ្រូក៏ត្រូវយកចិត្តទុកដាក់ខ្ពស់ដល់ការរៀបចំបរិស្ថានក្នុងសាលារៀន ឬក្រៅថ្នាក់រៀនឱ្យមានលក្ខណៈទាក់ទាញជាទីមេត្រីរបស់កុមារ ដោយត្រូវផ្ដោតសំខាន់ទៅលើបរិស្ថានស្រស់ស្អាតមានអនាម័យ មានអ្នក មានសុវត្ថិភាព ក្នុងនោះមានល្បែងក្រៅថ្នាក់ មានសួនដីចម្រុះ មានកន្លែងទុកដាក់សំរាម មានកន្លែងលាងដៃ មានបង្គន់អនាម័យ (កុមារ កុមារី) និងទីធ្លាស្រឡះល្អដោយស្រួលកុមារលេងល្បែងចលនា ឬធ្វើសកម្មភាពតាមកម្មវិធីផ្សេងៗ ដើម្បីទាក់ទាញកុមារឱ្យស្រឡាញ់ចូលចិត្តមក សាលារៀន និងរីករាយចូលរួមគ្រប់សកម្មភាព។

១. ប្រសិទ្ធភាពការអភិវឌ្ឍរបស់កុមារ

បរិស្ថានក្រៅថ្នាក់មានសារៈសំខាន់ណាស់ក្នុងការជួយកុមារដូចជា៖

- ការអភិវឌ្ឍបុគ្គលិកលក្ខណៈ ចរិយាសម្បទាប្រកបដោយចរិតសង្គម(ឧ៖ ចេះសម្របសម្រួលខ្លួនចេះអធ្យាស្រ័យ ចេះចែករំលែក សហការ ជួយគ្នាជាដើម)។
- សុខភាពល្អ រាងកាយមាំមួន ស្វាហាប់ រហ័សរហួន និងក្លាហាន។
- បទពិសោធក្នុងការផ្សារភ្ជាប់ខ្លួនទៅក្នុងបរិស្ថានធម្មជាតិ វត្ថុ មនុស្ស និងមានមូលដ្ឋានគ្រឹះនៃជំនាញអរូបវន្ត។
- កុមារភ្ញាក់រឭកក្នុងការរើសសំរាម និងមានអនាម័យលាងសម្អាតដៃជាប់ជាប្រចាំ។

២. ល្បែងក្រៅថ្នាក់

សាលាមត្តេយ្យសិក្សាមានសកម្មភាពច្រើនយ៉ាង កុមាររៀនតាមរយៈការលេង និងបរិស្ថាន សកម្មភាពរៀនក្នុង និងក្រៅថ្នាក់សំខាន់ដូចគ្នា។ កុមារតូចត្រូវការអភិវឌ្ឍសុខភាព និងរាងកាយជាចាំបាច់ ដូច្នេះគ្រូត្រូវរៀបចំសួនកុមារមានទោងឡើងចុះ ក្តារអែល ឆ្នើលផែនដី ឡើងខ្សែល្អ លូនចូលក្នុងសំបកកង់ថយន្ត លេងអាងខ្សាច់ កន្លែងធ្វើសកម្មភាពផ្សេងៗដូចជា សកម្មភាពសិល្បៈ ឬចិត្តចលនា មានហាត់ប្រាណតាមរឿងនិទានបទចម្រៀងជាដើមជាសកម្មភាពក្រៅថ្នាក់ដែរ តាមលទ្ធភាពសាលាដែលអាចធ្វើទៅបាន។ កុមារអាចតោងឡើង លោត លូន ជិះ អែល រមៀល ហាក់ រត់ និងហាត់ប្រាណ។ សកម្មភាពទាំងនេះធ្វើឱ្យកុមារសប្បាយរីករាយ និងអភិវឌ្ឍន៍រូបរាងកាយ។

២.១. លទ្ធផលរំពឹងទុកការអភិវឌ្ឍរបស់កុមារតូច

វិជ្ជាសម្បទា	- ប្រាប់បានពីឈ្មោះល្បែងដែលគ្រូបានរៀបចំនៅក្នុងបរិវេណសាលារៀន - ប្រាប់បានពីរបៀបលេងនៅតាមទីកន្លែងនៃការរៀបចំនីមួយៗ។
បំណិនសម្បទា	- លេងឱ្យបានត្រឹមត្រូវតាមទីកន្លែងដែលបានរៀបចំនីមួយៗ។
ចរិយាសម្បទា	- អត់ធ្មត់សម្របសម្រួលខ្លួនដោយអធ្យាស្រ័យគ្នាទៅវិញ ទៅមក - សប្បាយរីករាយជាមួយមិត្តភក្តិ គ្រូ ឬគ្រួសារកុមារ។

២.២. ការរៀបចំ

- គ្រូផលិត និងកែច្នៃឈ្នួលក្រៅថ្នាក់ពីវត្ថុមានស្រាប់នៅមូលដ្ឋាន និងតុបតែងលាបពណ៌ឱ្យមានលក្ខណៈទាក់ទាញ ងាយស្រួលលេង សមស្របតាមវ័យកុមារ និងធានាសុវត្ថិភាព។
- ឈ្នួលក្រៅថ្នាក់ត្រូវមានកម្រាលទន់ៗ មានក្រាលស្មៅ ឬខ្សាច់សើម មានការជួសជុលឱ្យថ្មីជានិច្ច និងមានការថែទាំ សម្អាតជាប្រចាំ។
- ឈ្នួលក្រៅថ្នាក់ត្រូវរៀបចំឱ្យឆ្ងាយពីដើមឈើធំដែលមានមែកពុកផុយ ឬដើមឈើដែលមានផ្លែផ្ទុះ។
- ការរៀបចំឈ្នួលក្រៅថ្នាក់នីមួយៗត្រូវរើសទីតាំងឱ្យបានសមស្រប តាមលក្ខខណ្ឌបច្ចេកទេសដើម្បីបញ្ចៀសគ្រោះថ្នាក់ដល់កុមារនៅពេលលេង។

២.៣. ការអនុវត្តឈ្នួលក្រៅថ្នាក់

- កុមារលេងឈ្នួលក្រៅថ្នាក់តាមចំណង់ចំណូលចិត្តនៅក្រៅម៉ោងសិក្សា ក្នុងអំឡុងពេលដែលគ្រូកំពុងទទួលកុមារ(ម៉ោងចូល) និងនៅពេលចេញលេង។ កុមារលេងឈ្នួលក្រៅថ្នាក់តាមខ្លឹមសារកម្មវិធីដែលត្រូវបានគ្រោងទុក (ឈ្នួលដណ្តើមស្លឹកឈើ ឈ្នួលលោតបាវ ឈ្នួលដកកន្ទុយ ឬឈ្នួលដែលបានរៀបចំឡើងតាមកម្មវិធីលម្អិតសម្រាប់មន្ត្រីយុវសិក្សាក្នុងមុខវិជ្ជាចិត្តចលនា)។
- កុមារលេងឈ្នួលក្រៅថ្នាក់ទៅតាមកម្មវិធីដែលបានប្រារព្ធដូចជា ពិធីកីឡាកុមារ ទិវាកុមារអន្តរជាតិ១មិថុនា បុណ្យចូលឆ្នាំថ្មី កម្មវិធីវិស្សមកាលធំជាដើម។
ដើម្បីឱ្យកុមារលេងឈ្នួលក្រៅថ្នាក់បានសប្បាយរីករាយ មានសុវត្ថិភាព គ្រូគប្បី៖
- ណែនាំកុមារឱ្យលេងដោយប្រុងប្រយ័ត្ន លេងជាមួយគ្នា ចេះចែករំលែក មានការអធ្យាស្រ័យមិនបង្ខំដោះ និងចេះសម្របខ្លួនឱ្យចុះសម្រុងជាមួយគ្នា បង្កើនទំនុកចិត្តដល់កុមារ។
- តាមដាន សម្របសម្រួល និងលេងជាមួយកុមារ។
- បង្កលក្ខណៈឱ្យគ្រូសារកុមារលេងជាមួយកូនៗមុនពេលចូលរៀន ក្នុងគោលបំណង ជួយសម្រាលបន្ទុក។
- គ្រូឱ្យឱកាសដល់កុមារផ្សេងទៀតបានចូលរៀន ឬធ្វើការងារផ្សេងៗ និងបង្កើនទំនុកចិត្តលើកុមារ។

គូរឈ្នួលផ្សេងៗលើកម្រាលបេតុងធ្វើជាឈ្នួលក្រៅថ្នាក់

សំបកកង់ថយន្ត ម៉ូតូចាស់ៗជាធនធានដ៏ល្អសម្រាប់ច្នៃឈ្នួលក្រៅថ្នាក់

Scanned with
MOBILE SCANNER

២.៤. អាងខ្សាច់

សកម្មភាពសិក្សារបស់កុមារតូចនៅកន្លែងលេងអាងខ្សាច់មានភាពសប្បាយរីករាយ ទាំងនេះគឺជាវិធីដ៏ទាក់ទាញដើម្បីឱ្យកុមារទទួលបានការអប់រំនៅខាងក្រៅថ្នាក់។ អាងខ្សាច់មានសក្តានុពលច្រើនដូចជាមន្ទីរពិសោធន៍វិទ្យាសាស្ត្រ វិស្វកម្ម គណិតវិទ្យា និងការបង្កើតរូបរាងផ្សេងៗ។ កុមារតូចចូលចិត្តលេងខ្សាច់ជាមួយមិត្តភក្តិរបស់គេ ដូច្នេះគ្រូត្រូវរៀបចំអាងខ្សាច់មានសម្ភារៈបែបធុនទឹក ស្លាបព្រា បានប្លាស្ទិច និងសម្ភារៈចាស់ៗ កែវ ថយន្ត ដឹក ថយន្តចូក បាយឡកបាយឡផ្សេងៗ។ អាងខ្សាច់ជាឱកាសដ៏ល្អដើម្បីឱ្យកុមារតម្រៀបរបស់របរលេងផ្ទះ បាយប្លាស្ទិច បង្កើតបានជាគំនិតច្នៃប្រឌិតតាមចំណង់ចំណូលចិត្តពួកគេ លេងដោយសកម្មភាពរស់រវើក។

២.៤.១. លទ្ធផលរំពឹងទុកការអប់រំរបស់កុមារតូច

វិជ្ជាសម្បទា	- ប្រាប់បានពីឈ្មោះរូបរាងឬទ្រង់ទ្រាយដែលបានបង្កើតឡើង - ប្រាប់បានពីរបៀបបង្កើតរូបរាងផ្សេងៗតាមរយៈសម្ភារៈ និងគំនិតច្នៃប្រឌិត។
បំណិនសម្បទា	- កំណត់បានពីបរិមាណទឹកលាយជាមួយដីខ្សាច់សម្រាប់លេងបង្កើតរូបរាងទៅតាមវត្ថុប្រើប្រាស់ និងគំនិតច្នៃប្រឌិត - បង្កើតនិងបកស្រាយអំពីទំនាក់ទំនងរវាងរូបរាង ទំហំ ទ្រង់ទ្រាយ បរិមាណ ចំនួនរបស់ខ្លួន និងមិត្តភក្តិដែលបានបង្កើតឡើង។
ចរិយាសម្បទា	- ចូលចិត្តលេងខ្សាច់ជាមួយមិត្តភក្តិ - មានទម្លាប់ល្អក្នុងការរៀបចំទុកដាក់សម្ភារៈពេលលេងរួច និងមានបម្រុងប្រយ័ត្នក្នុងការលេងខ្សាច់។

៣.២. ការរៀបចំ

ក. ការរៀបចំ៖

- គ្រូរៀបចំអាងខ្សាច់នៅកន្លែងសមរម្យ ដូចជានៅក្បែរថ្នាក់រៀននៅចំហៀង ឬខាងមុខថ្នាក់។
- អាងខ្សាច់គួរមានស៊ុមរៀបដោយឥដ្ឋ បន្ទះឈើ បន្ទះដែក សំបកដបទឹកសុទ្ធ សំបកដបទឹកក្រូច សំបកកង់ ថយន្ត ពីរដុំវិញកុំឱ្យខ្សាច់ហូរចេញ។
- អាងខ្សាច់គួរនៅក្រោមម្លប់ដើមឈើ ឬមានដំបូល តែគួរឱ្យត្រូវកំដៅដើម្បីរក្សាអនាម័យល្អ។
- រៀបចំកន្លែងសម្រាប់លាងជើង លាងដៃដោយសាប៊ូ និងជូតជើង ជូតដៃដោយកូនកន្សែងក្រោយពេលលេងដីខ្សាច់រួច។

ខ. ការប្រើប្រាស់៖

- គ្រូរៀបចំសម្ភារៈដូចជា បែល ធុនទឹក ស្លាបព្រា បានប្លាស្ទិច សម្ភារៈចាស់ៗ សល់ពីផ្ទះបាយ ជ័រ ប្លាស្ទិច កែវ ថយន្តដឹក ថយន្តចូក បាយឡកបាយឡផ្សេងៗ ឬរបស់របរកែច្នៃពីសំណល់អាចកែច្នៃបានជាដើម។
- ផ្តល់ឱកាសឱ្យកុមារលេងសេរីលើអាងខ្សាច់តាមការចូលចិត្តរបស់ពួកគេ។
- ឱ្យកុមារយកសម្ភារៈដែលលេងរួចទៅទុកដាក់ឱ្យបានត្រឹមត្រូវនៅកន្លែងដើមវិញ។
- ណែនាំកុមារឱ្យលាងសម្អាតដៃជើងបន្ទាប់ពីលេងរួច។

គ. ការថែទាំ៖

- គ្រូពិនិត្យមើលដីខ្សាច់ឱ្យបានច្បាស់លាស់ ចៀសវាងមានអំបែងកែវ អំបែងដប ឬរបស់កខ្វក់ផ្សេងៗដូចជាលាមកសត្វជាដើម។
- ដើម្បីចៀសវាងសត្វឆ្កែ ឆ្កា មាន់ ទាចូលទៅធ្វើឱ្យកខ្វក់កន្លែងលេងដីខ្សាច់ ដូច្នេះត្រូវប្រើសំណាញ់ មកពីខ្នង ឬគ្របអាងខ្សាច់។
- គួរបាញ់ថ្នាំការពារសត្វល្អិត ខ្នុរ ក្អែប ស្រមោចភ្លើង សង្ហារ និងសត្វទីតនា។
- បោសសម្អាតជាប្រចាំធ្វើអនាម័យកុំឱ្យមានសំណល់បណ្តាលឱ្យស្អុយរលួយលើខ្សាច់។
- រៀបចំខ្សាច់ឱ្យបានស្អាត ខ្សាច់មានភាពស្មើសាច់គ្រប់គ្រាន់សម្រាប់កុមារលេង បើខ្សាច់មិនគ្រប់គ្រាន់គ្រូត្រូវដាក់ខ្សាច់បន្ថែម។

ឧទាហរណ៍

ល្បែងបើកហាងអាហារ

ល្បែងក្រៅថ្នាក់មិនមែនមានតែទោងយោល ក្តារអីល និងការតំលេងដេញចាប់គ្នានៅខាងក្រៅ ថ្នាក់នោះទេ។ អាងខ្សាច់នេះក៏ជាកន្លែងលេងដ៏ទាក់ទាញបំផុតសម្រាប់កុមារ និងមានអត្ថប្រយោជន៍ ផ្សេងៗលើការអភិវឌ្ឍកុមារ។ ជាមួយនឹងការរៀបចំបរិស្ថានតិចតួចកុមារនឹងអាចពង្រីកការលេងរបស់ ពួកគេដោយគ្មានទីបញ្ចប់។ យើងនឹងណែនាំជូននូវវិធីសាស្ត្រមួយដែលកុមារចូលចិត្តលេងលក់ដូរក្នុង ហាងដោយប្រើអាងខ្សាច់។

មុខវិជ្ជា	- បុរេគណិត (ល្បែងបើកហាងអាហារ)
វត្ថុបំណង	វិជ្ជាសម្បទា៖ - ប្រាប់បានចំនួន រូបរាង តម្លៃ និងឈ្មោះវត្ថុដែលបានបង្កើតឡើង ដោយផ្ទាល់។ បំណិនសម្បទា៖ - រាប់បានចំនួន រូបរាងដែលបានបង្កើត និងតម្លៃរបស់រូបវត្ថុនោះ។ ចរិយាសម្បទា៖ - ចូលចិត្តលក់របស់របរ ទិញនំ និងអាហារ - រីករាយក្នុងការប្រើប្រាស់ចលនាម្រាមដៃដើម្បីបង្កើតរូបភាព - រីករាយសហការជាមួយមិត្តភក្តិ - រីករាយក្នុងការស្វែងរក និងគិតតាមរយៈការសាកល្បង និងកំហុស។
ថ្នាក់/អាយុ	- កម្រិតទាប មធ្យម និងខ្ពស់ ៣ ដល់៥ឆ្នាំ។
រយៈពេល	- ៣០នាទី (១ម៉ោងសិក្សា)
សម្ភារៈ	- ប្រដាប់ប្រដាភ្លេងលេងនៅក្នុងអាងខ្សាច់ បាយឡូកបាយឡូសម្ភារៈ ប្រើប្រាស់សល់ពីផ្ទះបាយដូចជាពែងប្លាស្ទិចដបស្លាបត្រាបាន ជាដើម - វត្ថុធម្មជាតិ ដូចជា ផ្កាដែលគេបោះបង់ចោល ស្លឹក គ្រាប់ជាដើម - ទឹកលាយជាមួយដីខ្សាច់ - ទឹកសម្រាប់លាងដៃ និងជើងក្រោយពេលលេងរួច - កន្សែងសម្រាប់ជូតដៃជើង។
របៀបលេង	- ណែនាំពីសុវត្ថិភាពដល់កុមារមុនពេលលេង - ឱ្យកុមារលេងដោយសេរីតាមការចូលចិត្ត។
លក្ខខណ្ឌ	- មានអាងខ្សាច់ ឬកន្លែងសម្រាប់លេងខ្សាច់។

១. ការរៀបចំបរិស្ថាន និងការចូលរួមរបស់គ្រូ

បរិស្ថាន

- ពិនិត្យមើលស្ថានភាពរបស់អាងខ្សាច់ជាមុនហើយយកកម្ទេចកម្ទីដែលមានគ្រោះថ្នាក់ដូចជា វត្ថុមុតស្រួចជាដើមដើម្បីសុវត្ថិភាព
- រៀបចំសម្ភារៈគ្រប់គ្រាន់នៅជិតអាងខ្សាច់ជាមុន រួមទាំងប្រដាប់ប្រដាមានប្រយោជន៍ផងដែរ
- រៀបចំទឹកដើម្បីឱ្យកុមារឃើញពីភាពប្រែប្រួលនៃខ្សាច់នៅពេលលាយទឹក
- រៀបចំកន្លែងរក្សាសម្ភារៈដើម្បីឱ្យកុមារអាចរៀបចំដោយខ្លួនឯងបាននៅចុងបញ្ចប់នៃសកម្មភាព។

ការចូលរួមរបស់គ្រូ

- ផ្តល់គំនិត និងជំនួយតាមតម្រូវការនៅពេលដែលកុមារមិនច្បាស់ពីរបៀបធ្វើឱ្យរូបភាពរបស់ខ្លួន ក្លាយជាការពិត
- គ្រូក៏ចូលរួមលេងផងដែរដើម្បីជួយសម្រួលដល់កុមារពង្រីកសកម្មភាពក្នុងការលេង
- គ្រូប្រាប់កុមារឱ្យលាងដៃ និងជើងមុនពេលចូលថ្នាក់រៀន។

២. សកម្មភាពឆ្លើយតបរបស់កុមារ និងលទ្ធផល

កុមារចាប់ផ្តើមបង្កើតវត្ថុតូចៗដោយប្រើពែងប្លាស្ទិក ប៉ុន្តែដោយសារតែខ្សាច់នៅស្ងួតពេក កុមារមិនអាចបង្កើតរូបរាងដូចដែលពួកគេស្រមៃចង់បានយ៉ាងងាយស្រួលនោះទេ។ កុមារបានល្បាយអាងខ្សាច់ដោយខ្លួនឯង ហើយឃើញទឹកនៅក្នុងធុងទឹក។ កុមារស្រោចទឹកលើដីខ្សាច់ ប៉ុន្តែពួកគេមិនអាចទទួលបានរាងត្រឹមត្រូវនៅឡើយទេពីព្រោះពួកគេចាក់ទឹកច្រើនពេក ដីខ្សាច់ក្លាយជាដឹកក់។ ឃើញដូច្នេះ គ្រូបានណែនាំគន្លឹះតូចមួយដល់កុមារ គឺកាត់បន្ថយបរិមាណទឹក។ ទីបំផុតពួកគេអាចបង្កើតវត្ថុជាច្រើនប្រភេទបាន។

ដីខ្សាច់ជាប់គ្នានៅពេលវាសើម។

ពេលកំពុងធ្វើវត្ថុទាំងនោះ កុមារីម្នាក់បានបង្កើតគំនិតបើកហាងកាហ្វេ។ នាងបានដាក់ខ្សាច់នៅក្នុងពែងដូចជាកាហ្វេហើយតម្រង់ជួរនៅលើតែមនៃប្រអប់ខ្សាច់។ នាងស្រែក-តើអ្នកចង់បានកាហ្វេទេ? ខ្ញុំលក់វា! ឮបែបនេះអ្នកគ្រូដើរតួជាអតិថិជន ហើយសួរនាង-កាហ្វេនេះថ្លៃប៉ុន្មាន? អ្នកគ្រូទិញដោយប្រើស្លឹកឈើជំនួសក្រដាសប្រាក់។

ខ្ញុំលក់កាហ្វេល្អបំផុត!

នាងឆ្លើយ-មួយពែងថ្លៃ១០០០រៀល។ គ្រូក៏បាននិយាយថា-កាហ្វេនេះមាន ភ្លឺន ឈ្ងុយ ណាស់។ ក្រៅពីនេះវាមានរសជាតិឆ្ងាញ់។ កុមារផ្សេងទៀតបានឃើញដូចនេះ ក៏ធ្វើតាមដែរ។ -ខ្ញុំលក់នំមួយថ្លៃ៥.៥០០រៀល- ខ្ញុំលក់កាប៉េថ្លៃ៥០០រៀលវាផ្អែមឈ្ងុយឆ្ងាញ់ណាស់។ កុមារចូលចិត្តលេងទិញ និងលក់ឱ្យគ្នាទៅវិញទៅមក។

អំឡុងពេលនៃសកម្មភាពអ្នកគ្រូបានឃើញថាការលេងផ្ទាល់ជាមួយដីខ្សាច់ងាយនឹងប្រឡាក់ឯកសណ្ឋានរបស់កុមារ។ គ្រូបានសម្រេចចិត្តជូនដំណឹងដល់ឪពុកម្តាយរបស់ពួកគេឱ្យរៀបចំខោ ឬសម្លៀកបំពាក់កីឡាតាមរយៈការខ្សែនព័ត៌មានដើម្បីឱ្យកុមារអាចអង្គុយលេងបានតាមសប្បាយ។

សូមអរគុណចំពោះការទិញ។

៣. សួនដីចម្រុះ

សួនដីចម្រុះមានរុក្ខជាតិច្រើនមុខនៅសាលាមត្តេយ្យសិក្សាទៅតាមទំហំផ្ទៃដីរបស់សាលារៀន ងាយស្រួលសាប ឬបណ្តុះកូនរុក្ខជាតិ(គោក ទឹក និងអាកាស) ព្រមទាំងថែរក្សាកូនរុក្ខជាតិបានល្អឥតលាស់ល្អមុនពេលយកទៅដាំ ឬ ស្ទង់តាមលទ្ធភាព និងអាចមានសត្វចិញ្ចឹមងាយៗដូចជាត្រី ចង្រ្កឹត...។ កុមារតូចគឺជាអ្នកវិទ្យាសាស្ត្រវ័យក្មេង ដូច្នេះការមានសួនដីចម្រុះបង្កលក្ខណៈឱ្យកុមារបានសង្កេត ស្រាវជ្រាវ រុករក និងស្វែងយល់តាមចំណង់ចំណូលចិត្ត និងតាមតម្រូវការបង្រៀនរបស់គ្រូផងដែរ។ គេនិយាយថាកុមារមិនពិបាកនឹងញ៉ាំបន្លែទេ បើសិនគេជាអ្នកដាំបន្លែទាំងនោះដោយផ្ទាល់។

៣.២. លទ្ធផលរំពឹងទុកការអនុវត្តរបស់កុមារតូច

វិជ្ជាសម្បទា	- ប្រាប់បានពីឈ្មោះ និងលក្ខណៈគ្រាប់ពូជ ឬកូនរុក្ខជាតិដែលអាចដុះល្អ តាមរយៈការសង្កេត និងពិភាក្សាផ្លាស់ប្តូរយោបល់ជាមួយគ្រូបានត្រឹមត្រូវ - ប្រាប់បានពីលក្ខខណ្ឌរស់នៅរបស់រុក្ខជាតិតាមរយៈការអនុវត្តដោយផ្ទាល់។
បំណិនសម្បទា	- កំណត់បានពីគ្រាប់ពូជ ឬកូនរុក្ខជាតិដែលដុះបានល្អ រៀបរាប់បានពីការដាំដុះដំណាំងាយៗ តាម រយៈការដាំ ថែទាំជាបុគ្គល និងក្រុម បានត្រឹមត្រូវ។កំណត់ពីលក្ខខណ្ឌរស់នៅរបស់រុក្ខជាតិនីមួយៗ។
ចរិយាសម្បទា	- កុមារបង្ហាញនូវស្មារតីភ្ញាក់រឭក ស្រឡាញ់ ទទួលខុសត្រូវថែទាំដំណាំ ដោយគោរពតាមការណែនាំរបស់គ្រូបានត្រឹមត្រូវ - មានទម្លាប់សង្កេត តាមដាន កត់ត្រាដោយគំនូសតាង សញ្ញាតាង និងការបង្ហាញហេតុផល - ស្រឡាញ់ចូលចិត្តសម្រស់បរិស្ថាន - មានម្ចាស់ការ ទទួលខុសត្រូវ ចេះជួយគ្នា សហការគ្នា។

៣.២. ការរៀបចំ

ក. ការរៀបចំសួនដីចម្រុះ

- ជ្រើសរើសដីមួយកន្លែងតូចល្មមធ្វើជាច្បារដាំដំណាំគ្រប់ប្រភេទដែលងាយស្រួលដល់កុមារសាបបណ្តុះគ្រាប់ពូជដាំ ឬស្ទង់កូនដំណាំ និងថែរក្សា ដោយធានាសុវត្ថិភាពកុមារ។ ករណីសាលារៀនមានផ្ទៃដី អាចរៀបចំសួននៅលើដីតែម្តង តែបើគ្មានផ្ទៃដី អាចពិចារណាជម្រើសផ្សេងៗ ដូចជាដាក់ដើងផ្កាធំៗ ដាក់ពាងទឹកសម្រាប់ចិញ្ចឹមត្រី ឬដាំរុក្ខជាតិក្នុងទឹកជាដើម។
 - ជ្រើសរើសដីចម្រុះដូចជាបន្លែ ផ្កា កូនឈើ ត្រី ច្រើនមុខ ច្រើនពណ៌តាមលទ្ធភាពរៀងៗខ្លួន។
 - ធ្វើរបងសាមញ្ញពីខ្សែស្ពឺស្បែកឡុង ឬធ្វើពីឫស្សី ធាងដូង ធាងត្នោត ឬមែកឈើ មានខ្លោងទ្វារ និងស្លាក“សួនដីចម្រុះមត្តេយ្យសិក្សា”។
 - បើមានលទ្ធភាព រៀបចំឱ្យមានដីលាមកសត្វ ដឹកប៉ុស្តិ៍ធម្មជាតិសត្វ ឱ្យកុមារបានស្គាល់។
 - រៀបចំសម្ភារៈស្រោចស្រពទឹក និងថែទាំងាយៗដូចជាធុងទឹក បោយទឹក ប៉ែលជាដើម តែត្រូវឱ្យសមស្របនឹងកុមារ។
- គន្លឹះបន្ថែម៖** ដាំផ្កាស្បែករឿង ម្រះព្រៅ ស្លឹកត្រៃ រំដេងធ្វើជាបង ឬអមរបងដើម្បីជួយទប់ស្កាត់សត្វល្អិតបំផ្លាញ។

ខ. ការផ្លាស់ប្តូរសកម្មភាព

- គ្រូជាអ្នកគិតច្នៃប្រឌិតសកម្មភាពសាបព្រោះ ដាំ ស្ទង់ និងថែទាំដំណាំដោយខ្លួនឯង។ សូមគិតថាតើគ្រូអាចធ្វើឱ្យកុមារចង់ដឹង ចង់ឮ ចង់ឃើញ ចង់ពិសោធ ចង់អនុវត្តន៍បង្កើនការយល់ដឹង ពិសេសធ្វើយ៉ាងណាឱ្យកុមារស្វែងយល់ដោយការសង្កេតស្រាវជ្រាវបន្ថែមលើប្រធានបទកំពុងរៀន។
- គ្រូអាចពិនិត្យមើលលើសកម្មភាពឆ្លើយតបរបស់កុមារថា តើគាត់ចាប់អារម្មណ៍លើអ្វីដែលមានក្នុងសួនដីចម្រុះដែរ ឬទេ ? និងត្រូវគិតថាគួររៀបចំសកម្មភាពដាំដុះអ្វីបន្ថែមទៀត។

គ. ការថែទាំ

- ថែទាំដោយស្រោចទឹក ដាក់ដី ដកស្មៅ ឬឱ្យចំណីសត្វជាប្រចាំ។
- អនុញ្ញាតឱ្យកុមារចូលរួមក្នុងសកម្មភាពថែទាំដើម្បីឱ្យពួកគាត់ទទួលបានបំណិនងាយៗតាមរយៈវេនសម្អាត ឬសកម្មភាពថ្នាក់រៀនដែលរៀបចំដោយគ្រូ។

៣.៣. ការអនុវត្តសកម្មភាពក្នុងស្ថានភាពជីវៈចម្រុះ

- សាកល្បងនាំកុមារទស្សនាសង្កេតបរិវេណក្នុងសាលារៀនតាមខ្លឹមសារដែលបានកំណត់ ដោយនាំកុមារពិភាក្សាពីដីទំនេរ មានដីជាតិ ជិតប្រភពទឹក ជ្រើសរើសគ្រាប់ពូជ ឬកូនរុក្ខជាតិដែលនឹងដុះបានល្អ និងការការពារសត្វចូលស៊ីដំណាំ ដោយឱ្យកុមារបង្ហាញពីហេតុផលករណីកុមារសម្រេចចិត្តជ្រើសរើស។
- នាំកុមារជួយសម្អាតដី ជ្រុយដីឱ្យត្រសុស ពីទ្វារបង ដោយឱ្យកុមារជួយតែសកម្មភាពងាយសមល្មមនឹងកម្លាំងកុមារ។
- ចំពោះដីដែលមិនអំណោយផលត្រូវអាចច្នៃប្រឌិតដាំដំណាំក្នុងដើង ឬថង់តាមលទ្ធភាព និងស្ថានភាពជាក់ស្តែង។
- នាំកុមារបណ្តុះ ឬសាបគ្រាប់ពូជ ឬដាំកូនរុក្ខជាតិ និងណែនាំពីរបៀបថែទាំ។
- បែងចែកវេនកុមារថែទាំដំណាំ និងណែនាំកុមារពីរបៀបថែទាំ ការប្រើប្រាស់សម្ភារៈ និងឧបករណ៍ថែសួនរួមទាំងការទុកដាក់របស់ទាំងនោះផងដែរ។
- កុមារតាមដានដំណាក់កាលលូតលាស់នៃដំណុះរុក្ខជាតិដោយកំណត់ត្រាគំនូសតាងលើតារាងលូតលាស់នៃដំណុះរុក្ខជាតិ។
- រាល់សកម្មភាពនៃការដាំដុះ គ្រូនាំកុមារសង្កេត និងបូកសរុបតាមដំណាក់កាលនីមួយៗ និងទាញការសន្និដ្ឋានពីលក្ខខណ្ឌរស់នៅរបស់រុក្ខជាតិ។
- ត្រូវអាចនាំកុមារយកលទ្ធផលកូនរុក្ខជាតិដែលដាំបានជាក់តាំងនៅជ្រុងវិទ្យាសាស្ត្រតាមប្រធានបទ។

ប្រើសំបកថយន្តចាស់ៗប្រើប្រាស់ដើម្បីកសាងសាលាមិនសូវមានដីទំនេរ
Scanned with MOBILE SCANNER

ឧទាហរណ៍

សង្កេតសួនដីចម្រុះ

ថ្ងៃមួយនៅក្នុងម៉ោងសិក្សាមុខវិជ្ជា វិទ្យាសាស្ត្រ គ្រូបាននាំកុមារធ្វើសកម្មភាព សង្កេតរុក្ខជាតិនៅក្នុងសួនដីចម្រុះ និង សួនផ្កានៅក្នុងសាលារៀន។ គ្រូប្រាប់កុមារ ឱ្យដើរជាក្រុម ពី៣ ទៅ៤នាក់ ហើយពួកគេ មានភាពសប្បាយរីករាយណាស់ នៅពេល ដែលបានផ្លាស់ប្តូរបរិយាកាសសិក្សា ដោយ បានដើរសង្កេតរុក្ខជាតិ ក្រៅថ្នាក់រៀន។ កុមារ ចាប់អារម្មណ៍ទៅនឹងដើមរុក្ខជាតិប្លែកៗពីគ្នា ដូចជា ដើមចេក ផ្លែចេក ដើមក្រូចផ្កា ស្លឹក ម្រះព្រៅ ស្លឹកត្រៃ ស្ពៃ និងផ្កាផ្សេងៗទៀតជា ដើម។

មុខវិជ្ជា	- វិទ្យាសាស្ត្រ (សង្កេតសួនដីចម្រុះ)
វគ្គបំណង	វិជ្ជាសម្បទា៖ - ប្រាប់បានពីឈ្មោះដំណាំ និងផ្កា - ប្រាប់បានពីក្លិន និងពណ៌នៃដំណាំ និងផ្កា។ បំណិនសម្បទា៖ - ពន្យល់បានពីប្រភេទដំណាំ និងផ្កាក្នុងសួន - បញ្ជាក់បានដើមក្រូចមានបន្លាមានគ្រោះថ្នាក់។ ចរិយាសម្បទា៖ - រីករាយ ស្រឡាញ់ចូលចិត្ត ដំណាំបន្លែនិងផ្កាផ្សេងៗ - មានបម្រុងប្រយ័ត្នចំពោះដើមឈើមានបន្លា និងមានគ្រោះថ្នាក់។
ថ្នាក់/អាយុ	- មធ្យម និងខ្ពស់ ៤ ដល់៥ឆ្នាំ
រយៈពេល	- ៣០ ទៅ៦០នាទី
សម្ភារៈ	- កញ្ចប់ (អាស្រ័យលើចំនួនកុមារ និងបរិស្ថាន ឧបករណ៍សង្គ្រោះ បឋម ម្នាក់ ទឹកផឹក)។
របៀបដំណើរការ	- ឱ្យកុមារលេងដោយសេរីតាមការចូលចិត្ត។
លក្ខខណ្ឌ	- សួន ឬវត្ថុធម្មជាតិនៅសាលារៀន ភូមិ វាលស្រែ...។

១. ការរៀបចំបរិស្ថាន និងការចូលរួមរបស់គ្រូ

បរិស្ថាន

- រៀបចំសួនដីចម្រុះដែលមានផ្កាដើមឈើនៅទីធ្លាសាលា
- ពិនិត្យមើលទីតាំងដែលត្រូវទៅទស្សនាជាមុនដើម្បីការពារសុវត្ថិភាពកុមារ។

ការចូលរួមរបស់គ្រូ

- សំណួរបំផុស និងលើកទឹកចិត្តកុមារ ឱ្យចាប់អារម្មណ៍និងសង្កេតតាមផ្លូវ “តើកូនឃើញអ្វីខ្លះ?”
- ប្រាប់កុមារអំពីសញ្ញាណគ្រោះថ្នាក់ដូចជាជាន់ថ្មស្រួច ឬបន្លា
- ប្រាប់ពីរបៀបថែរក្សាធម្មជាតិដូចជារក្សាផ្កា ដំណាំផ្សេងៗ
- ចែករំលែកអ្វីដែលកូនៗដឹង អ្វីបានឃើញជាមួយមិត្តភក្តិ
- ឆ្លើយសំណួរដែលកុមារសួរអំពីផ្សេងៗគ្នា។

២. សកម្មភាពឆ្លើយតបរបស់កុមារ និងលទ្ធផល

កុមារភាគច្រើនចាប់អារម្មណ៍ភ្លឺនស្លឹកម្រះព្រៅហើយបាននិយាយថា-ស្លឹកនេះមានភ្លឺនឈ្មុយណាស់- គ្រូឃើញ និងឮដូច្នេះក៏ប្រាប់កុមារថា-ស្លឹកនេះគេហៅថាស្លឹកម្រះព្រៅវាមានភ្លឺនឈ្មុយ ហើយយើងក៏អាចយកវា ទៅដាក់សម្លបានដែរ ដើម្បីបង្កើនភ្លឺនឈ្មុយឆ្ងាញ់។ កុមារ ៤ ទៅ៥នាក់នាំគ្នាខិនហិតភ្លឺនស្លឹកម្រះព្រៅដោយ ទឹកមុខសប្បាយ ពេញចិត្តនឹងភ្លឺនឈ្មុយ។

រីឯកុមារមួយក្រុមទៀតចាប់អារម្មណ៍ទៅនឹងដើមក្រូចឆ្មារ និងផ្លែរបស់វា។ ពួកគេប្រាប់គ្នាថាដើម ក្រូចឆ្មារនេះមានបន្លាច្រើនណាស់ ប្រសិនបើយើងប៉ះមិនប្រយ័ត្ន វាអាចបណ្តាលឱ្យមុតដែររបស់យើងបាន។ កុមារម្នាក់ទៀតចង្អុលហើយស្រែកថា-ខ្ញុំឃើញផ្លែរបស់វាហើយ ខ្ញុំចង់បេះវា ប៉ុន្តែប្រហែលជាវាមានរសជាតិជូរ ណាស់។ ពេលនោះគ្រូបានប្រាប់កុមារថា-ពិតហើយកូនៗ ផ្លែរបស់វាមានរសជាតិជូរ ប៉ុន្តែឥឡូវកូនៗមិន អាចបេះវាបានទេ ពីព្រោះវានៅខ្លី។

បន្ទាប់ពីសង្កេតនៅក្នុងសួនដីចម្រុះរួចមក គ្រូបាននាំកុមារមកសង្កេតក្នុងសួនផ្កាម្តង កុមារ កុមារីចាប់អារម្មណ៍ទៅលើ ពណ៌ និងភ្លឺនរបស់ផ្កា។ កុមារម្នាក់ចាប់អារម្មណ៍លើផ្កាមួយ ទងមានពណ៌លឿងស្អាត ហើយបាននិយាយប្រាប់គ្រូថា -ខ្ញុំចង់កាច់ផ្កាមួយទងនោះណាស់ ដើម្បីយកទៅជូនម្តាយខ្ញុំ។ គ្រូប្រាប់ថា-ផ្កានេះស្អាតពិតមែនហើយ តែកូនមិនអាចកាច់វាបានទេ ព្រោះគេដាំទុកសម្រាប់ចែកគ្នាមើល បើកូនចង់បានយើងសាកល្បងនាំគ្នាដាំហើយអាចកាច់យក ទៅជូនម្តាយកូនៗបានគ្រប់ៗគ្នា។

បន្ទាប់ពីសង្កេតសួនផ្កាចប់ គ្រូបាននាំកុមារអង្គុយជាង្វង់នៅក្រោមម្លប់ដើមឈើក្បែរថ្នាក់ រៀន គ្រូបានសួរទៅកុមារថា-តើកូនៗបានសង្កេតឃើញអ្វីខ្លះ? នៅក្នុងសួនដីចម្រុះ និងសួន ផ្កា? កុមារ ឆ្លើយថា-ខ្ញុំឃើញផ្លែក្រូចឆ្មារ ផ្លែចេក ដើមស្លឹកម្រះព្រៅ ស្ពៃ ផ្កាពណ៌លឿង ផ្កា ពណ៌ក្រហម ផ្កាតូចៗ ផ្កាម៉ោង១០ ផ្កាស្បែងរឿង...។ គ្រូបន្ត-តើកូនៗចង់ធ្វើអ្វីបន្តទៀត? កុមារ ឆ្លើយថា -ខ្ញុំចង់ដាំផ្កាស្អាតៗ ខ្ញុំចង់បេះផ្លែក្រូចឆ្មារ ខ្ញុំចង់ញ៉ាំផ្លែចេកទុំ។ កុមារភាគច្រើនចង់ដាំ ផ្កា អីចឹងពេលក្រោយយើងនាំគ្នាដាំផ្កា កូនៗត្រៀមដីដែលមានជីជាតិម្នាក់ៗកូនចង់ អ្នកគ្រូនឹងរក កូនផ្កា ឬគ្រាប់ផ្កាឱ្យកូនដាំ។

នេះគឺជាក្រូចឆ្មារ!
តើខ្ញុំអាចបេះវាបានទេ?

តើកូនបានរកឃើញអ្វី
ខ្លះនៅក្នុងសួនច្បារ?

៤. ទឹកផ្លែឈើសកម្មភាពផ្សេងៗនៅក្រៅថ្នាក់

កន្លែងធ្វើសកម្មភាពផ្សេងៗក្រៅថ្នាក់ជាទីធ្លាទំនេរមួយសម្រាប់គ្រូអាចបត់បែនធ្វើសកម្មភាពផ្សេងៗជាមួយកុមារតាមតម្រូវការសកម្មភាពថ្នាក់រៀន ឬតម្រូវការរៀបចំជាព្រឹត្តិការណ៍ពិសេសផ្សេងៗ។ គ្រូអាចរៀបចំជាសកម្មភាពលេងកីឡា ល្បែងរាំដណ្តើមកៅអី លោតបាវប្រណាំង លូតក្នុងលូ លោតមីក លោតអន្ទាក់ រកចាប់សត្វល្អិត និងធ្វើចលនាតាមគំនូសសញ្ញាជាដើម តាមមុខវិជ្ជាចិត្តចលនា និងល្បែងផ្សេងៗកែច្នៃតាមចំណង់ចំណូលចិត្តកុមារ។

៤.១. ប្រសិទ្ធភាពការអភិវឌ្ឍរបស់កុមារ

- ផ្លាស់ប្តូរវិធានការរៀន ធ្វើឱ្យកុមារកាន់តែរីករាយនឹងការរៀន ដោយគ្រូអាចបត់បែនធ្វើសកម្មភាពក្រៅថ្នាក់ជាជាងតែសកម្មភាពបង្រៀននៅក្នុងថ្នាក់។
- អភិវឌ្ឍន៍សុខភាពរាងកាយ រហ័សរហួន ពេលធ្វើសកម្មភាពក្រៅថ្នាក់។

៤.២ ការរៀបចំ

ក. ការរៀបចំ៖

- រៀបចំឱ្យមានទីកន្លែងទំនេរសម្រាប់គ្រូទុកធ្វើសកម្មភាពក្រៅថ្នាក់ ទំហំធំ ឬតូចតាមទំហំដែលសាលារៀនមាន។
- តាមការច្នៃប្រឌិត និងលទ្ធភាពរបស់ខ្លួន សាលារៀនអាចរៀបចំទីធ្លានេះជាការចាក់បេតុង ដាំស្មៅ ឬដីល្បាយខ្សាច់ដើម្បីសម្រួលដល់ការធ្វើសកម្មភាពមិនថាផ្លូវប្រាំង ឬវិស្វា។
- គូររូបនៅលើឥដ្ឋ ឬកម្រាលកៅស៊ូសម្រាប់កុមារធ្វើសកម្មភាពចិត្តចលនា។
 - ប្រសិនបើសាលារៀនមានលទ្ធភាពអាចប្រើប្រាស់ធនធានមានស្រាប់នៅក្នុងសហគមន៍ រៀបចំសួនកុមារតាមការរៀបរាប់ខាងលើវិធីតែប្រសើរ ទោះបីយ៉ាងណាសាលារៀនត្រូវតែរៀបចំឱ្យបានខ្លះ។

៨. ការថែទាំ

- ឧស្សាហ៍លាងសំអាត លាបថ្នាំថ្មី ជួសជុល កាត់ស្មៅ និងស្រោចទឹកស្មៅតាមស្ថានភាពជាក់ស្តែង។
- បើអាចគួរមានដំបូលប្រក់ការពារកុំឱ្យខូច សឹក ហើរពណ៌ និងបានជាម្លប់សម្រាប់កុមារលេង។

ក្រៅពីសកម្មភាពថ្នាក់ យើងអាចប្រើទីកន្លែងនេះសម្រាប់ព្រឹត្តិការណ៍សាលារៀនផ្សេងៗបានផងដែរ

ឧទាហរណ៍

ល្បែងដណ្តើមស្លឹកឈើ

ល្បែងដណ្តើមស្លឹកឈើរៀបចំឡើង ដើម្បីធ្វើឱ្យកុមារទទួលបានភាពសប្បាយរីករាយ និងបានសិក្សារៀនសូត្រពីបរិយាកាសជុំវិញសាលារៀន ព្រមទាំងអភិវឌ្ឍការធ្វើចលនារបស់កុមារ។ ល្បែងដណ្តើមស្លឹកឈើមានចំនួនអ្នកលេង ២ ក្រុម ដោយក្នុងមួយក្រុមមានគ្នា៤នាក់ (អាចមានច្រើនជាងនេះ អាស្រ័យលើស្ថានភាពជាក់ស្តែង)។ មានក្រុមអ្នកលើកទឹកចិត្ត នៅឈរចាំមើល។

មុខវិជ្ជា	- ចិត្តចលនា (ល្បែងដណ្តើមស្លឹកឈើ)
វត្ថុបំណង	វិជ្ជាសម្បទា៖ - ប្រាប់បានពីឈ្មោះល្បែង ចំនួនក្រុម ចំនួនមនុស្សក្នុងក្រុម អាជ្ញាកណ្តាល និងរបៀបលេងបានត្រឹមត្រូវ។ បំណិនសម្បទា៖ - កំណត់បានច្បាស់នូវលេខតំណាងឱ្យខ្លួន និងលេខតំណាងឱ្យអ្នកដទៃ នៅពេលអនុវត្តជាក់ស្តែងជាមួយដៃគូ ឬគូជំនួយ - ផ្លាស់ប្តូរទីដោយភាពរហ័សរហួន បត់បែនបានច្បាស់លាស់ ផ្អែកលើស្ថានភាពលេងជាក់ស្តែង។ ចរិយាសម្បទា៖ - បណ្តុះបណ្តាលនូវស្មារតីប្រុងប្រយ័ត្ន និងភាពរហ័សរហួនខ្ពស់ - ស្រឡាញ់ និងសប្បាយរីករាយលេងដណ្តើមស្លឹកឈើជាមួយមិត្តភក្តិ - ចេះសហការគ្នាក្នុងការដោះស្រាយបញ្ហា។

ថ្នាក់ និងអាយុ	- កម្រិតខ្ពស់ ៥ឆ្នាំ
រយៈពេល	- ៣០ នាទី
សម្ភារៈ	- ស្លឹកឈើ កាតលេខសម្គាល់សម្រាប់គ្រូ និងកុមារ
របៀបលេង	- ចែកកុមារជា២ក្រុម ដែលក្រុមនីមួយៗមានចំនួនកុមារស្មើគ្នាពី៤ ឬ៥ ឬ៦នាក់ក្នុងមួយក្រុម - ក្រុមទាំងពីរឈរទល់មុខគ្នានៅលើខ្សែចម្ងាយពីគ្នា៨ ទៅ១០ម៉ែត្រ - នៅចំពាក់កណ្តាលរវាងក្រុមទាំង២ គេដាក់ស្លឹកឈើមួយមែកតូច - មុនចាប់លេងក្រុមនីមួយៗពិគ្រោះពិភាក្សាគ្នាដើម្បីកំណត់លេខសម្គាល់ខ្លួនឈរឱ្យត្រូវតាមលេខរៀងដោយគិតចាប់ពីលេខ១ ទៅដល់លេខចុងក្រោយនៃចំនួនកុមាររបស់ក្រុម - នៅពេលអាជ្ញាកណ្តាលហៅលេខ ណាមួយកុមារក្នុងក្រុមដែលមានលេខនោះ ត្រូវរត់ទៅ ដណ្តើមស្លឹកឈើដែលនៅចំកណ្តាលឱ្យបានឆាប់រហ័ស និងរត់សំដៅមកទីរបស់ខ្លួនវិញ។ ប្រសិនបើកុមារដែលរត់ទៅទៀតដេញចាប់មិនបានទេ កុមារដែលកាន់ស្លឹកឈើមកដល់ខាងទីរបស់ខ្លួនជាអ្នកឈ្នះ។ - ក្រុមណាដែលដណ្តើមស្លឹកឈើបានច្រើនជាងគេ គឺជាអ្នកឈ្នះ។ បញ្ជាក់៖ គ្រូអាចជំនួសលេខ ជាសញ្ញាសម្គាល់ផ្សេងៗទៀត ដូចជា ពណ៌ តួអក្សរ រាងធរណីមាត្រ សត្វជាដើម។
លក្ខខណ្ឌ	- គ្រូត្រូវពន្យល់ពីលក្ខខណ្ឌដល់កុមារមុនពេលលេង - អ្នកលេងត្រូវស្តាប់អាជ្ញាកណ្តាលហៅលេខ ឬសញ្ញាសម្គាល់របស់ខ្លួន - អ្នកដែលកាន់ស្លឹកឈើរត់ទៅដល់ទីដោយដៃគូប្រកួតចាប់ ឬប៉ះមិនបានគឺជាអ្នកឈ្នះ - អ្នកកាន់ស្លឹកឈើលើកផុតពីដី ហើយត្រូវបានគេប៉ះ (លេខ១ និងលេខ១) ជាអ្នកបាញ់ - អ្នកចាប់កាន់ស្លឹកឈើប្រសិនបើគិតថារត់មិនរួច អាចទម្លាក់ស្លឹកឈើក្នុងរង្វង់វិញបាន ក្នុងករណីដៃគូមិនទាន់ប៉ះ។

១. ការរៀបចំបរិស្ថាន និងការចូលរួមរបស់គ្រូ

បរិស្ថាន

- គ្រូត្រូវពិនិត្យទីកន្លែងដែលត្រូវនាំកុមារលេង ថាមានសុវត្ថិភាពជាមុនសិន មុននឹងនាំកុមារលេង
- ចែកកុមារជា២ក្រុម
- គ្រូរៀបចំសកម្មភាពនេះនៅទីធ្លាសម្រាប់ធ្វើសកម្មភាពផ្សេងៗ
- រៀបចំកន្លែងសម្រាប់អ្នកឈរមើល និងគាំទ្រនៅអមសងខាង
- រៀបចំលេខសម្គាល់បិទលើអ្នកលេងម្នាក់ៗ។

ការចូលរួមរបស់គ្រូ

- ពន្យល់កុមារពីលក្ខខណ្ឌនៃការលេងល្បែងដណ្តើមស្លឹកឈើ
- រៀបចំកុមារឱ្យឈរនៅកន្លែងទីតាំងលេង
- ចាប់ផ្តើមសាកល្បងលេងបង្ហាញឱ្យកុមារយល់សិន
- ជួយសម្របសម្រួលកុមារឱ្យដំណើរការលេងបានសម្រេច ដូចជាគ្រូចូលរួមលេងជាមួយកុមារ ធ្វើជាអាជ្ញាកណ្តាល
- ព្យាយាមបង្កើនការចូលរួមឱ្យកុមារទៅលើការលេងល្បែងនេះ
- លើកទឹកចិត្តដល់ក្រុមដែលលេងចាញ់ ឱ្យខំប្រឹងបន្តទៀត។

២. សកម្មភាពឆ្លើយតបរបស់កុមារ និងលទ្ធផល

ពេលលេងល្បែងដណ្តើមស្លឹកឈើ គ្រូបានហៅគូលេខ១មុន។ កុមារលេខ១ទាំងពីរក្រុមបានរត់តម្រង់ស្លឹកឈើតែមិនដឹងថាត្រូវធ្វើអ្វី។ ស្របពេលនោះដែរមានកុមារម្នាក់ក្នុងក្រុមក្រហមដែលបានយល់ពីល្បែងនោះ ស្រែកប្រាប់ទៅកាន់សមាជិកក្រុមថា «ឆក់មក ឆក់យកស្លឹកឈើមក ហើយរត់មកនេះមក» ពេលនោះកុមារលេខ១(ក្រុមក្រហម) ក៏បានឆក់ហើយរត់តាមសមាជិកប្រាប់។ អ្នកឈរមើលមានអារម្មណ៍ភ័យអរជំនួសអ្នកលេង រីឯអ្នកគាំទ្រក្រុមអ្នកឈរបាន ក្រឡេកបន្លឺសំលេងលើកទឹកចិត្តដល់អ្នកឈរ។ ករណីដែលកុមារឈរគឺគ្រាន់តែព្យាយាមរត់ទៅយកឱ្យបានលឿន ហើយរត់ត្រឡប់មកទីវិញ។ គ្រូគិតថាការលេងល្បែងម្តងនេះកុមារធ្វើបានល្អភាគច្រើន បើទោះបីជាការលេងលើកដំបូង ហើយកុមារបានរៀនចំណាំលេខរបស់ខ្លួន ដឹងពីអ្វីដែលខ្លួនត្រូវធ្វើ។

ល្បែងដណ្តើមស្លឹកឈើនេះនៅមានចំណុចមួយចំនួនដើម្បីធ្វើការកែលម្អសម្រាប់ពេលលេងលើកក្រោយ៖

- ល្បែងនេះមានភាពស្មុគស្មាញបន្តិច ទម្រង់កុមារបានយល់ពីរបៀបលេង។ ក្នុងរយៈពេល៣០នាទី អាចលេងបានតែមួយក្រុម។ ដូច្នេះ សម្រាប់ការលេងលើកក្រោយគ្រូគួរតែបន្ថែមម៉ោងឬកំណត់នាទីណាមួយដើម្បីលេងឱ្យបានច្រើនក្រុមជាងនេះ។ ការកំណត់ទីតាំងសម្រាប់រត់ដូចជាឆ្ងាយពីគ្នាបន្តិច ដូច្នេះតម្រូវឱ្យគ្រូស្រែកខ្លាំងៗ យកល្អគួររៀបចំឱ្យមានឧបករណ៍បំពងសំឡេង ឬដាក់ទីឱ្យជិតគ្នាជាការល្អ។
- គ្រូសង្ឃឹមថាកុមារនឹងធ្វើការងារជាក្រុមបានកាន់តែល្អប្រសើរឱ្យសមស្របនឹងលទ្ធផលរំពឹងទុករបស់សកម្មភាពនៅពេលក្រោយ។

ក្រុមលើកទឹកចិត្តស្រែកឱ្យអ្នកលេងខំប្រឹង

គ្រូបានជួយសម្រួលដល់កុមារ

ព្យាយាមរត់ចាប់ដើម្បីទទួលបានជ័យជំនះ

៥. កន្លែងទុកដាក់សំរាម

ការរៀបចំ

ដើម្បីឱ្យកុមារមានទម្លាប់ទុកដាក់សំរាមបានត្រឹមត្រូវ គ្រូគ្រូ៖

- ដាក់ធុងសំរាមតូចល្មមនៅជិត និងងាយស្រួលកុមារទុកដាក់សំរាម។
- ប្រមូលសំរាមពីធុង និងសម្អាតធុងសំរាមជាប្រចាំ។
- ណែនាំកុមារពីរបៀបចោលសំរាម តាមដានកុមារចោលសំរាម អប់រំកុមារឱ្យចេះរំលឹកគ្នាទុកដាក់សំរាមតាមកន្លែងកំណត់។
- ការរៀបចំតារាងរូបភាពអប់រំកុមារពីការទុកដាក់សំរាមភ្ជាប់ទៅនឹងដើមឈើ ឬដាំបង្គោលណាមួយដែលកុមារឃើញរាល់ថ្ងៃ។

ធុងទុកដាក់សំរាមតាមប្រភេទ

មានសម្ភារៈអនាម័យគ្រប់គ្រាន់

៦. កន្លែងលាងដៃ

ការរៀបចំ

ការរៀបចំកន្លែងលាងដៃសម្រាប់កុមារ គឺជាប្រការមួយសំខាន់មិនអាចខ្វះបាន ប៉ុន្តែក៏មិនតម្រូវឱ្យទំនើបពេកនោះទេ គឺអាស្រ័យតាមលទ្ធភាពថវិការបស់សាលារៀន។ កន្លែងលាងដៃដែលល្អ គឺរៀបចំឡើងមានលក្ខណៈសមស្របនឹងវ័យកុមារ មានអនាម័យមានលក្ខណៈទាក់ទាញមិនប្រឹងឈរជើងទេតែង ចំកោងខ្លួនលាងដៃ មិនខ្វាត់ទឹកប្រឡាក់ខ្លួន មានសាប៊ូ ក្រដាសជូតដៃ ឬកន្សែងជូតដៃ និងមានរូបភាពអំពីរបៀបលាងដៃ។ ជាពិសេស គ្រូរៀបចំកន្លែងលាងដៃដែលអាចបង្កើនទឹកស្រោចដំណាំ ដើម្បីឱ្យកុមារមើលឃើញ និងបណ្តុះនិស្ស័យសន្សំសំចៃ។ ជានិច្ចជាកាល កុមារត្រូវការលាងដៃញឹកញាប់ជាពិសេសនៅពេលធ្វើសកម្មភាព ដូច្នេះការរើសទីតាំងកន្លែងលាងដៃនៅជិតថ្នាក់រៀនបង្គុលលក្ខណៈងាយស្រួលដល់កុមារ។

ការរៀបចំបរិស្ថានសិក្សាតាមរយៈការលាងដៃសម្រាប់កុមារតូច

៧. បង្កល់អនាម័យ

ការរៀបចំ

ថ្វីត្បិតតែកុមារនៅតូចប៉ុន្តែកុមារក៏ត្រូវការបង្គន់ស្អាតមានអនាម័យដោយស្រួលបន្ទោបង់។ ដូច្នេះ សាលារៀនត្រូវរៀបចំបង្គន់ទឹក និងបង្គន់អនាម័យ សម្រាប់កុមារ កុមារីដាច់ដោយឡែកពីគ្នា ដើម្បីងាយស្រួលសម្អាត និងគ្រប់គ្រងកុមារ។ យើងលើកទឹកចិត្តឱ្យគិតពីការណាខុសគ្នាក្នុងបង្គន់អនាម័យសមស្របនឹងវ័យរបស់កុមារតាមលទ្ធភាព។ លើសពីនេះ សាលារៀនអាចប្រើប្រាស់ផ្ទាំងរូបភាព ឬសញ្ញាផ្សេងៗដើម្បីឱ្យកុមាររៀនពីរបៀបប្រើប្រាស់ និងថែទាំបង្គន់បានត្រឹមត្រូវ ដូចជារបៀបលាងដៃ របៀបអង្គុយលើបានបង្គន់ សញ្ញាត្រូវឈរសម្រាប់ការបត់ជើងតូចជាដើម។

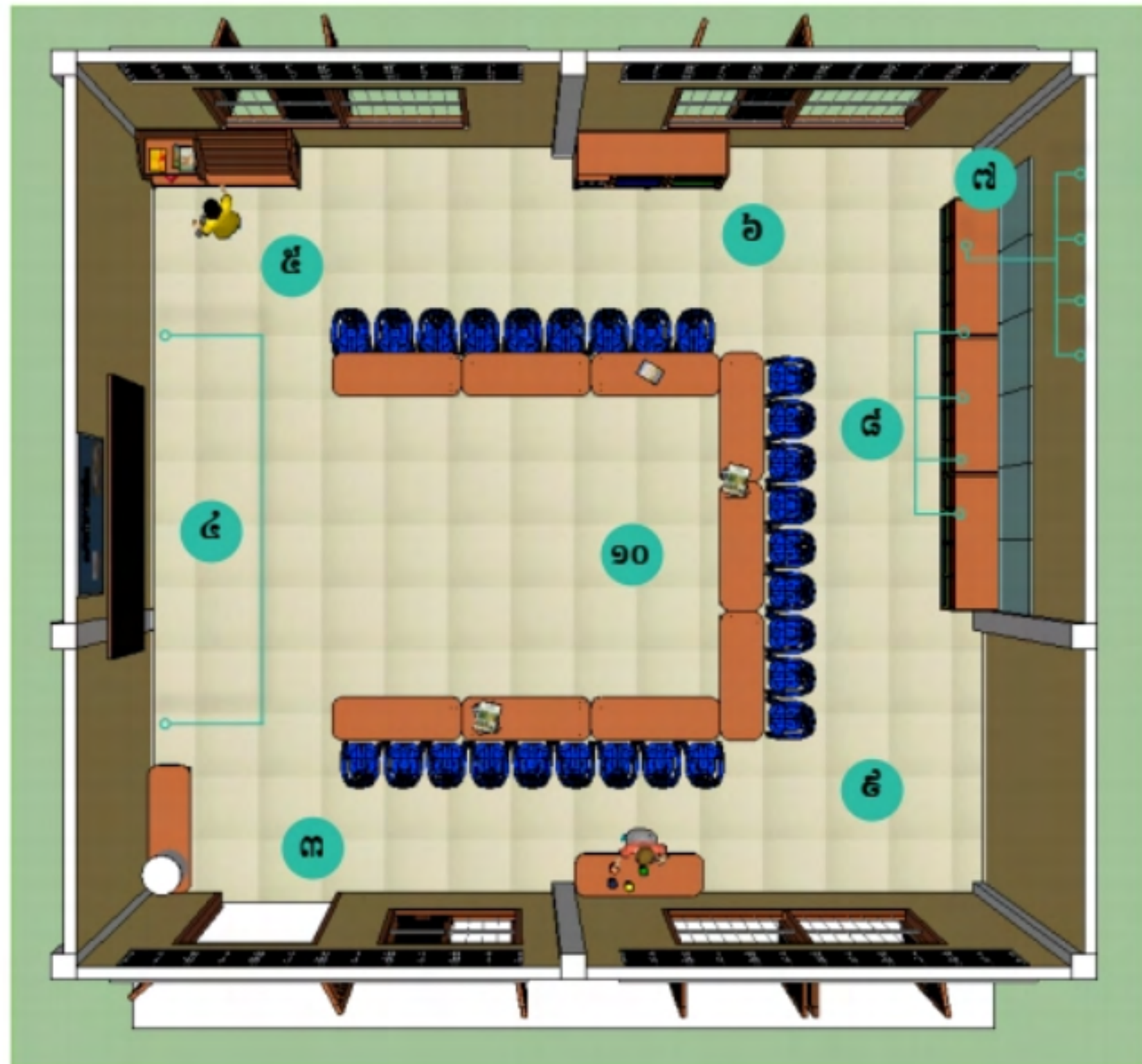

កន្លែងបន្ទោបង់ និងលាងដៃក្នុងបង្គន់អនាម័យសមស្របសម្រាប់កុមារតូច

အမေ့ဗွဲ့

១. ឧទាហរណ៍មួយនៃការរៀបចំថ្នាក់រៀនមត្តេយ្យសិក្សាទ្វេ

សម្គាល់:

១. ធ្វើជាកន្លែងស្តុកសម្ភារៈរបស់កុមារ
 ២. ក្តារខ្សែនព័ត៌មានសម្រាប់មាតាបិតា
 ៣. ជ្រុងអនាម័យ
 ៤. តារាងទាំង៧
 ៥. ជ្រុងសិក្សា
 ៦. ជ្រុងល្បែង
 ៧. ជ្រុងសិល្បៈ
 ៨. កន្លែងដាក់សម្ភារៈ និងសម្លៀកបំពាក់របស់កុមារ
 ៩. ជ្រុងវិទ្យាសាស្ត្រ
 ១០. កន្លែងធ្វើសកម្មភាពផ្សេងៗក្នុងថ្នាក់
- * ការរៀបចំកន្លែង ឬជ្រុងនីមួយៗមានការបត់បែនខ្លះទៅតាមស្ថានភាពបន្ទប់រៀន និងសង្គមរបស់សាលានីមួយៗ។

ការរៀបចំបង្គន់បន្ទប់ជាកន្លែង

Scanned with
MOBILE SCANNER

២. ការរៀបចំថ្នាក់រៀនសម្រាប់មន្ត្រីប្រចាំសាលា

បញ្ហាកង្វះថ្នាក់រៀន និងកង្វះខាតគ្រូបង្រៀន ខណៈពេលដែលមានកំណើនកុមារមត្តេយ្យសិក្សានៅតាមបណ្តាសាលារៀនបានតម្រូវឱ្យសាលាមួយចំនួនដំណើរការថ្នាក់មត្តេយ្យសិក្សាពីរវេនសម្រាប់បន្ទប់រៀនមួយ។ ក្នុងករណីនេះ ការរៀបចំថ្នាក់មត្តេយ្យសិក្សាតម្រូវឱ្យមានការបត់បែន ដើម្បីឱ្យដំណើរការបង្រៀន និងរៀនមានសភាពល្អ។ ក្នុងផ្នែកនេះ យើងសូមលើកឡើងតែលើការប្រើប្រាស់ស្លាកសញ្ញាសម្គាល់ និងជ្រុងមួយចំនួនទៀតប៉ុណ្ណោះ។

នេះជាបទពិសោធន៍របស់គ្រូមត្តេយ្យសិក្សាដែលបានអនុវត្តក្នុងគម្រោង “ធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងគុណភាពអប់រំកុមារតូច ក្នុងមត្តេយ្យសិក្សារដ្ឋ ក្នុងខេត្តបាត់ដំបង” (ECE)។ សូមជ្រើសរើសយករបៀបណាមួយដែលអ្នកគិតថាសមស្របនឹងបរិបទសាលារបស់ខ្លួន។ ការពិភាក្សាគ្នាដើម្បីរកដំណោះស្រាយជាមធ្យោបាយមួយដ៏ប្រសើរបំផុត។

២.១. ធ្វើដាក់ស្លាកសញ្ញា

- របៀបទី១៖ បិទស្លាកសញ្ញាពីរផ្សេងគ្នា មួយនៅខាងក្នុង និងមួយនៅខាងក្រៅសម្រាប់ថ្នាក់ត្រីក និងរសៀល។

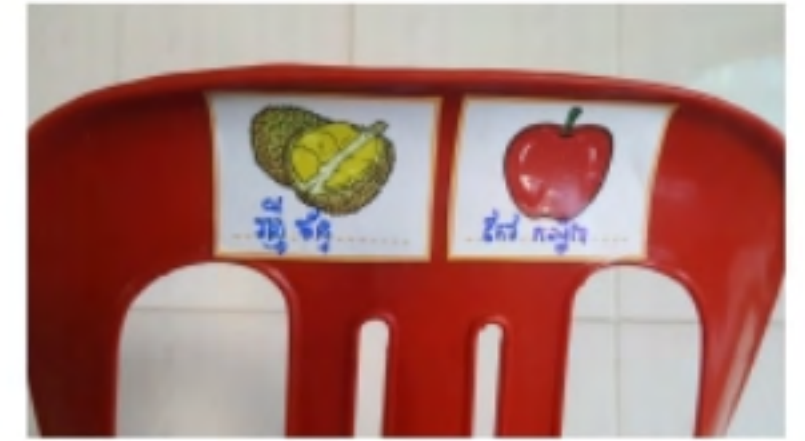
- របៀបទី២៖ បិទស្លាកសញ្ញាសម្គាល់២ទីមួយខាងឆ្វេងសម្រាប់ថ្នាក់ត្រីក ខាងស្តាំសម្រាប់ថ្នាក់ល្ងាច។ ស្លាកសញ្ញាអាចបិទនៅផ្នែកខាងមុខ ឬផ្នែកខាងក្នុង។

- របៀបទី៣៖ បិទស្លាកសញ្ញាតែមួយ ឬពីរសម្រាប់កុមារទាំងពីរនាក់ តែមិនសរសេរឈ្មោះទេ។

២.២. កៅអីកុមារ

- របៀបទី១៖ បិទស្លាកពីរទីមួយ មួយសម្រាប់ថ្នាក់ត្រីក និងមួយសម្រាប់ថ្នាក់ល្ងាច ហើយសរសេរឈ្មោះកុមារធម្មតា។ អាស្រ័យលើស្ថានភាពកៅអី ទីមួយ ឬលើក្រោម។

- របៀបទី២៖ បិទស្លាកតែមួយសម្រាប់កុមារទាំងពីរវេន។ មិនចាំបាច់សរសេរឈ្មោះព្រោះទំហំស្លាកសញ្ញាបិទនៅលើកៅអីមានសណ្ឋានតូច។

២.៣. កន្លែងដាក់សំពត់កុមារ

- របៀបទី១៖ បិទស្លាកពីរទីមួយ មួយសម្រាប់ថ្នាក់ត្រីក និងមួយសម្រាប់ថ្នាក់ល្ងាច ហើយសរសេរឈ្មោះកុមារ។

- របៀបទី២៖ បិទស្លាកសញ្ញាម្ខាងម្នាក់ ម្ខាងសម្រាប់ពេលត្រីក ម្ខាងសម្រាប់ពេលល្ងាច។ នៅចុងម៉ោង ណែនាំជាប្រចាំឱ្យកុមារត្រឡប់ប្រអប់ ឱ្យឃើញស្លាកសញ្ញារបស់កុមារនៅវេនមួយទៀត (បើកុមារមានស្លាកសម្គាល់រូបផ្កាក្រូក ត្រឡប់ឱ្យប្រផ្កាកុលាបមកខាងមុខវិញម្តង)។

- របៀបទី៣៖ បិទស្លាកតែមួយសម្រាប់កុមារទាំងពីរនាក់ប្រើរួមគ្នា តែមិនសរសេរឈ្មោះ។

២.៤.ជ្រុងសិល្បៈ

- របៀបទី១៖ បែងចែកចំនួនផ្ទាំងជ្រុងសិល្បៈជាពីរស្មើគ្នា។ ទោះបីយ៉ាងណាក៏ ទំហំផ្ទាំងកាន់តែតូចបើសិនជាក្នុងថ្នាក់មានចំនួនកុមារច្រើន (មានរូបត្រូវតាំងច្រើន តែកន្លែងតាំងមានតូច)។
- របៀបទី២៖ ចែករយៈពេលគ្នាប្រើមួយសប្តាហ៍ម្នាក់។

២.៥.ជ្រុងបណ្ណាល័យ

បញ្ហាដែលចោទខ្លាំងនៅលើជ្រុងនេះគឺការគ្រប់គ្រងសៀវភៅ ការដំណើរសេវាកម្មខ្លីសងសៀវភៅ និងការរៀបចំទុកដាក់របស់កុមារនៅពេលអានរួច។

- គ្រូទាំងពីរអាចកំណត់អ្នកដែលគ្រប់គ្រងបញ្ជីរួម និងបញ្ជីសារពើភ័ណ្ឌ ឬសហការធ្វើរួមគ្នាតែម្តងនៅពេលទទួលបានសៀវភៅថ្មី។
- សម្រាប់សេវាកម្មខ្លីសង អាចប្រើប្រាស់បញ្ជីរួមគ្នា ឬធ្វើដាច់រៀងខ្លួន។
- គ្រូនីមួយៗត្រូវពិនិត្យថាសៀវភៅត្រូវបានរៀបចំបានល្អ។ ធ្វើដូច្នេះចំពោះផ្នែកដទៃទៀតដែរ ដូចជាជ្រុងសម្ភារៈរៀន ជ្រុងអនាម័យ ការរៀបចំតុ និងកៅស៊ូ។

ឯកសារយោង

- កម្មវិធីមត្តេយ្យសិក្សាលម្អិតសម្រាប់មត្តេយ្យសិក្សារដ្ឋ ដោយនាយកដ្ឋានអប់រំកុមារតូច នៃក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា ឆ្នាំ២០១៨។
- ស្តង់ដារសាលាមត្តេយ្យសិក្សាគំរូ ដោយនាយកដ្ឋានអប់រំកុមារតូច នៃក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា ឆ្នាំ២០២៣។
- ឯកសារ Investing in young children, An early childhood development guide for policy dialogue and project preparation បោះពុម្ពឆ្នាំ២០១១ ដោយធនាគារពិភពលោក។
- ឯកសារ Early Childhood Environment Rating Scale បោះពុម្ពឆ្នាំ២០១៥ ដោយ Thelma Harms, Richard M. Clifford និង Debby Cryer។

Scanned with
MOBILE SCANNER